

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/13 • 01 Nisan 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Libya saldırısının
komutası NATO'da,
merkez üssü İzmir'de!**

**Emperyalist savaşa
ve suç ortaklığına
geçit yok!**

İÇİNDEKİLER

1 Mayıs yoluna çıkarken.....	3
Emperyalizmin maşaları halklardan yana tutum alamazlar!"	4
Emperyalistler hegemonya ve yağma peşinde!.....	5
Sınıf devrimcileri tezkereye karşı sokakta!.....	6
"Tüm NATO üsleri kapatılsın!.....	7
Kürt halkı inkara ve tasfiye dayatmasına "itaat" etmiyor!..	8-9
Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Nisan Ayı Toplantısı Sonuçları.....	10-11
Metal grevinde son durum.....	12
Süsler Doruk'ta grev sürüyor... ..	13
Her yerde kurultay çağrısı.....	14
İzmir'de kurultay seferberliği.....	15
Direnişçi Ontex/Canbebe işçileriyle söyleşi...	16-18
Direnişlerin sesi Taksim'de yankılandı.....	19
Ontex'te polis tacizine karşı dayanışma.....	20
Metro Grossmarket işçileriyle konuştuk.....	21
BDSP Karadağ davasının peşini bırakmıyor.....	22
Karadağ cinayeti davasında "keşif iptali" değerlendirildi.....	23
Suriye'de siyasal durum ve bazı saptamalar.....	24-25
İngiltere'de işçi sınıfı meydanlarda! ..	26
Almanya'da nükleer santral karşıtı kitlesel gösteriler.....	27
Üniversitelerden.....	28
"Yaptım Olacak" hiçbir zaman bizim dilimiz olmayacak!.....	29
Çelişkili TÜBİTAK raporunu sordu.....	30
Mücadele Postası.....	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/13 * 1 Nisan 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Oldukça yoğun ve tempolu bir bahar döneminin içindeyiz. Çünkü bahar döneminin olağan gündemlerinin yanısıra, son derece önemli gelişmelerle yüzyüze bulunuyoruz. Öyle ki bu gelişmeler siyasal-toplumsal yaşamı alt-üst edebilecek dinamikleri barındırmaktadır.

Gelişmelerin başında ülke yönetenlerinin Libya'ya yönelik emperyalist saldırganlıkta girdiği suç ortaklığı geliyor. Bu suç ortaklığından ziyade tam bir maşalık durumudur. Libya'da Kaddafi rejiminin zorbalığını bahane eden emperyalistler bu maşalarını da kullanarak, bölge üzerindeki egemenliğini pekiştirmeye çalışıyor. Ancak asıl hedefleri emekçi halk isyanlarını bastırarak bölgeye çeki düzen vermektir. İşte böylesi büyük bir gerici saldırganlığa maşalık yapan egemenler aynı zamanda ülke topraklarını da saldırının merkez üssü haline getirdiler.

Bu durum bu ülkenin devrimcileri ve komünistlerinin üzerine büyük bir sorumluluk yüklüyor. Bu hem kardeş emekçi halklara karşı, hem de insanlığın devrimci geleceğine ilişkin bir sorumluluktur. Bu sorumluluğun gereği emperyalist haydutlara ve onlara maşalık yapanlara geçit vermemektir.

Diğer bir önemli gelişme ise Kürt halkı cephesindedir. Kürt emekçi halkı giderek ivmesi artan bir biçimde hareketlenmektedir. Hareketlenme henüz barışçıl biçimlerde olsa da, geri plandaki birikmiş büyük bir öfke ve mücadele enerjisinin sınırlı bir ifadesi olduğuna kuşku yoktur. İşte bu nedenle de hızla patlama ve yayılma ihtimallerini içerisinde barındırmaktadır. Ortadoğu'daki halk isyanlarından da beslenen Kürt halkının mücadelesiyle dayanışma içerisinde olmak ve meşru taleplerini sahiplenmek büyük önem taşımaktadır. Aksi halde kendisini her haliyle gösteren bu sarsıcı gelişme dinamiğinin gerici-şoven bir kudurganlık ve kapsamlı bir imha saldırısıyla ezilmeye çalışılması olasıdır.

Bu son derece önemli gelişmeler tablosunda eksik olan güçlü bir sınıf hareketidir. Bu eksiklik tüm bir sürecin gelişme yönünü belirleyebilecek niteliktedir.

Eğer metal TİS süreci ufksuz liberal sendikacıların elinde sakatlanmamış olsaydı, bu bakımdan da son derece büyük olanaklar varolacaktı. Böylelikle olağanüstü bir dönemin içerisinde kazanarak çıkmanın çok önemli bir dayanağına sahip olacaktık. Ne yazık ki bugün bu olanak büyük ölçüde kaybedilmiştir. Kuşkusuz bu, kritik dönemin kazanılmasını zorlaştıracaktır. Fakat beraberinde de siyasal sınıf çalışmasının önemini daha da büyütüştür. Bu ölçüde de sınıf çalışmasında derinleşmek ve sınıfı örgütleme seferberliğini yoğunlaştırmak üzere görevlerimize dört elle sarılmalıyız.

Tüm bunlardan sonra belirtmek istiyoruz ki, emperyalistler ve uşakları ne yaparlarsa yapsınlar rüzgar bizden, devrimden yana esiyor. Eninde sonunda kazanan da biz olacağız.

Liselilerin Sesi'nin 39. sayısı çıktı. Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirsiniz.

EKSEN YAYINCILIK

"Bu çalışma çeşitli tarihlere, sınıf mücadelesi, sınıf teorisi ve sınıfsal antagonizma üzerine yazılmış makalelerin derlemesinden oluştu.

Marx'ın "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacak" ilkesi çalışmanın eksenini belirledi. Bu perspektifle sınıf hareketinin dinamikleri ve gelişimi incelendi.

İşçi sınıfının tarihin öznesi olduğunun altı çizildi. Sınıfın yıkıcı gücünün beslendiği kaynaklar ortaya koyuldu.

Devrimci öznenin insanlardan değil, insanların oluşturduğu bir kolektif olduğu vurgulandı. İşçi sınıfının kolektif ve evrensel bir sınıf olduğu anlatıldı.

Kitap, incelenen konular itibarıyla beş bölüme ayrıldı. Bu ayrıştırma biraz da format gereği oldu ve teknik düzenlemeden başka bir anlamı yok. Okuyucu kitaba dilediği bölümden başlayabilir ya da her makaleyi birbirinden bağımsız okuyabilir.

Çalışma, anti-kapitalist bilincin ve anti-kapitalist mücadelenin gelişmesine, küçük de olsa bir katkıda bulunduğu işlevini yerine getirmiş olacaktır."

Volkan Yaraşır

YIKICI GÜÇ, KOLEKTİF ÖZNE
SINIF SAVAŞLARI, KAPİTALİST KRİZ, TABAN ÖRGÜTLENMELERİ

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

1 Mayıs yoluna çıkarken...

Olanakları değerlendirelim, sınıf seferberliğini büyütelim!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor.

1 Mayıs sınıf mücadelesinin en önemli günlerinin başında geliyor. Çünkü 1 Mayıs emek ile sermayenin cepheden karşı karşıya geldiği gündür. Bunun için her 1 Mayıs'ta işçi sınıfı ve emekçiler mücadele alanlarında düzene karşı kararlılıklarını ve güçlerini ortaya koyarken, sermaye sınıfı da bu önemli günü her bakımdan zayıflatmak için elinden geleni yapıyor. Bunun için bazen baskı ve teröre başvuruyor, bunlar işe yaramadığında ise 1 Mayıs'ın tarihsel ve sınıfsal özünü bulandıracak hamleleri devreye sokuyor. Bu konuda en işlevsel araç da kuşkusuz sendika bürokratlarıdır. Burjuvazinin işçi sınıfı içerisinde ajanlığını yapan bürokratlar, 1 Mayıs'ı devrimci sınıf özünden kopartmak ve seremonik bir gösteriye dönüştürmek için üzerlerine düşen görevi yerine getiriyorlar.

Bu yıl da aynı tabloyla yüzyüze geleceğimiz için hazırlıklarımızı bunu hesaba katarak yapacağız. Hedef, 1 Mayıs'ta işçi sınıfı ve emekçilerin yüzbinler olup alanlara taşması, militan bir mücadele ruhuyla düzenin efendilerine ve uşaklarına meydan okuması, böylece daha ileri mücadeleler için güçlü dayanaklar kazanmasıdır.

Bu hedefe ulaşabilmek için önümüzde çok önemli fırsatlar ile ciddi engeller bulunmaktadır. Mevcut durumu bu gözle ele alarak, doğru bir çalışma ve mücadele hattı oluşturmak şarttır.

1 Mayıs'a giderken işçi sınıfının elindeki en büyük olanak metal greviydi. Ancak, kararlılıkla devam etmesi durumunda 1 Mayıs sürecine de damgasını vuracak olan metal grevinin kısa zaman sonra biteceği anlaşılmaktadır. Çünkü sürece önderlik eden Birleşik Metal yönetimi mücadeleyi tek tek fabrikalarda yapılacak ek protokollerle sonlandırmaya yönelmiştir. Böylece daha ileriye gitme cesareti gösteremeyerek, hem baştan koymuş bulunduğu hedeflerin gerisine düşmüştür, hem de sınıf mücadelesinin geleceği bakımından son derece etkili olabilecek bir olanağı heba etmiştir. Anlaşma sağlanarak grevin kapısından dönen metal işçilerinin bir kısmı bu duruma tepki gösterse de, mevcut bilinç ve örgütlülük düzeyleri nedeniyle daha fazlasını yapabilecek bir irade ortaya koyamamaktadırlar. Eğer bu yapılabilsen, sendika yönetiminin koyduğu dar sınırları aşma başarısı gösterilebilir, işçi sınıfının geleceği için ileri bir misyon üstlenilmiş olurdu.

Elbette bu süreçten elde edilmiş moral kazanımları değerlendirebilmek gerekir. Çünkü MESS ve uşaklarının grevin soluğu karşısında dahi nasıl acze düştükleri görülmüştür. İşçi sınıfının bu süreçten çıkarması gereken başlıca sonuçlardan birisi, grev ve direniş silahını daha güçlü biçimde kullanmaktır. 1 Mayıs'a yürürken bu düşünceleri yeniden yeniden vurgulamalı, sınıfın geniş kitlelerine taşınmalıdır.

Diğer taraftan, metal greviyle karşılaştırıldığında yaratabileceği etki daha sınırlı olan işçi direnişleri de sürüyor. Sermayeye karşı direnme iradesini ve iddiasını temsil eden bu mevzi direnişlerin sesini ve soluğunu 1 Mayıs alanlarına taşımak büyük önem

taşıyor. Bunun için mevzi direnişleri yerelin sınırlarının dışına çıkararak sınıf mücadelesi alanına taşımak için de gerekli adımlar atılmalıdır. Bu her şeyden önce mevzi direnişleri birleştirmek, düzenin saldırılarına karşı birleşik mücadele kanalları haline getirebilmek demektir. Bu ise mevzi direnişlerin mücadeleyi militan bir çizgide kendi sınırlarının ötesine taşıyabilecekleri bir inisiyatifle donatılması anlamına gelmektedir. Bu yapılabildiği ölçüde, 1 Mayıs yolunda işçi sınıfı diri bir mücadele cephesine sahip olabilecektir.

1 Mayıs'ın hemen öncesinde gündemleştirilen işçi kurultayları da bu bakımdan önemli bir olanaktır. Çeşitli işkollarından biraraya gelerek mücadelenin gündemlerini ve sorunlarını tartışacak olan ileri ve devrimci işçiler, 1 Mayıs'ı kazanmak için de ortaya bir irade koyacaklardır. Bu olanağı iyi bir biçimde kullanarak etkin bir inisiyatif ortaya çıkarmak durumundayız.

1 Mayıs yolunda bir başka önemli mücadele gündemi de, Libya'ya yönelik emperyalist saldırganlık ve sermaye devletinin bu saldırganlıkta üstlendiği ağır suç ortaklığıdır. Emperyalistlerin emekçi halk isyanlarıyla Ortadoğu'da sarsılan otoritelerini yeniden kurmak ve egemenliklerini sağlamlaştırmak hedefiyle başlattıkları bu saldırıya karşı emperyalizme ve ülkedeki suç ortaklarına karşı mücadeleyi büyütme görevi acil ve yakıcıdır. Şimdiden bu gündemle ilgili olarak başlatılmış bir mücadele süreci söz konusudur. Bu mücadeleyi büyütme ve sınıfın mücadele gündemi haline getirmek sorumluluğu duruyor önümüzde. Bu mücadele gündemi aynı zamanda emperyalist saldırganların hedefi olan ve yozlaştırılmaya çalışılan emekçi halk isyanlarının ruhunun sistematik bir

çabayla işçi ve emekçilere taşınması demektir. Ön süreciyle birlikte 1 Mayıs yolunda her adım emekçi halkların isyan ruhunu taşıyabilmelidir.

Diğer taraftan, Kürt emekçi halkının sokaklara dökülmesi ve itaatsizlik eylemleriyle düzeni zorlaması bu dönem üzerinde özel olarak durulması gereken bir olanaktır. Örgütlü ve kitlesel bir mücadele dinamiği olarak Kürt halkının mücadelesini ve taleplerini işçi sınıfı ve emekçiler içerisinde taşımanın önemi açıktır. Bununla birlikte tüm milliyetlerden işçi ve emekçilerin sınıfsal enerjisi ile Kürt emekçilerinin ulusal enerjisi 1 Mayıs meydanlarında buluşturulabilmelidir. Bu başarılabilirse, kurulu düzeni her bakımdan zorlayacak kitlesellikte ve politik güçte bir 1 Mayıs tablosu yaratılabilecektir.

1 Mayıs yolunda en büyük tehlike ve iyi değerlendirildiğinde büyük bir olanak haline getirilebilecek gündem ise seçimlerdir. Burjuva düzen güçleri arasında süren seçim yarışıyla işçi ve emekçilerin aldatılması, bu yarışa yedeklenmesi tehlikesi ortadadır. Böylece işçi sınıfı ve emekçilerin bilinçleri bulandırılacak, dikkatleri mücadeleden saptırılacaktır. Bu doğrultuda en bozucu rolü ise her zaman olduğu gibi düzen soluyla birlikte reformizm üstlenecektir. Çünkü bu siyasal güçler işçi sınıfı ve emekçilerin en ileri kesimlerini etkileyebilmektedir. Bazı sendika yöneticilerinin düzen partilerinden adaylıkları da bu etkiyi arttıracaktır. Bu güçler 1 Mayıs'ı da bu doğrultuda kullanarak gölgeleme yoluna gideceklerdir.

Bu ve benzeri tehlikeleri boşa düşürdüğümüz ölçüde birleşik, kitlesel ve devrimci bir 1 Mayıs'a yürüme başarısını da gösterebileceğiz. Süreci kazanmak için olanaklara yaslanalım, devrimci sınıf seferberliğini büyütelim!

Emperyalizmin maşaları halklardan yana tutum alamazlar!

Tayyip Erdoğan ve bakanları sarf ettikleri iddialı sözleri kısa süre sonra yutmak zorunda kaldıkları halde, bu utanç verici durumu sorun bile etmiyorlar. Kapitalist emperyalizmin vurucu gücü NATO'nun Libya'ya karşı giriştiği vahşi saldırı sırasında AKP hükümetinin sergilediği pratik, bu bakımdan tüm sınırları altüst etmiş bulunuyor. Dünyanın küçümseme ve ibretle izlediği AKP-Tayyip çizgisi, Amerikancı düzen politikacılarının nasıl bir anda yüzseksen derece dönüş yapabildiklerini çarpıcı bir şekilde gözler önüne sermiştir.

İşbirlikçinin iradesinin sınırlar

Savaş aygıtı NATO'nun Libya'ya saldırısı gündem geldiğinde "sert" tepki gösteren AKP şefi, malum üslubuyla şu ifadeleri de kullandı: "Böyle bir saçmalık olur mu yahu? NATO'nun ne işi var Libya'da? (...) Bakın, Türkiye olarak biz bunun karşındayız, böyle bir şey konuşulamaz, böyle bir şey düşünülemez..."

Bu tepkinin Libya'nın NATO bombalarıyla tahrip edilmesine karşı çıkmakla bir ilgisi yok elbette, ancak tümüyle yapay olduğu da söylenemez. Zira NATO saldırısının hem AKP hükümeti hem destekçisi olan sermaye kesiminin sefil çıkarlarına zarar verme ihtimali var. Bu kaygıyla gündeme gelen tepkinin Libya halkının çıkarlarıyla bağlantılıymış gibi yansıtılmasına gelince, bu AKP ve onun etrafında öbeklenen dinci gerici yapıların demagojide sınır tanımamalarıyla ilgilidir.

Emperyalist zorbaların isyan eden Arap halklarının iradesini kırmak için saldırıya karar verdikleri an çark eden AKP hükümeti ile şefi Erdoğan, yüzseksen derece dönüş yaparak arsızlıkta sınır tanımadıklarını bir kez daha ispatlamışlardır. AKP şefinin iddialı sözlerini yutması, emperyalist güçler karşısındaki utanç verici konumuna ayna tutmuştur. Zira dinci gerici şeflerin zerre kadar onuru, iradesi veya vicdanı olsaydı, Libya'nın, halkların cellâdı NATO tarafından vahşi bir şekilde bombalanmasına suç ortağı olmazlardı. Oysa onlar emperyalist saldırıya destek sunmakla yetinmediler, ev sahipliği yapmak için de çırpınıp durdular.

Her şeyin başı sonu sefil çıkarlarıdır

Dinci gericiliğin borazanlığını yapan medyadaki "organik gazeteci" takımına bakılırsa, AKP hükümeti isyan eden Arap halklarından yana tutum alıyor. Bu zırvanın gerekçesi, AKP şefinin Obama'dan gelen talimatla Mısır diktatörü Hüsnü Mübarek'e yönetimden çekilme çağrısında bulunmasıdır.

Obama'dan gelen talimatla yapılan sözkonusu açıklama bir yana bırakılırsa, ne dinci gerici odakların ne Tayyip Erdoğan'ın isyan eden halklardan yana tutum aldıklarına tanık olduk. Zaten tersi eşyanın tabiatına aykırı olurdu. Zira hem devrilen hem tahtı sallanan diktatörlerle Tayyip Erdoğan'ın ilişkileri gayet sıcaktır. Diktatörlerin en azılılarından biri olan Muammer Kaddafi'den "insan hakları ödülü" alan Tayyip, elbette ayaklanan Libya halkından yana tutum alamazdı. Yemen, Bahreyn, Ürdün ve diğer ülkelerdeki halk hareketlerine de destek vermeyenler Beşşar Esad'a yardımcı olması için MİT müsteşarını

Şam'a gönderdiler.

Görüldüğü üzere AKP ile şefinin halk ayaklanmalarına destek verdiği iddiası tamamen uydurmadır. Zira onlar alaşağı edilen diktatörlere baktıklarında kendilerini bekleyen akıbeti görüyorlar.

Her burjuva parti gibi AKP de sefil çıkarlarını temel alan bir politika izliyor. Dinci gericilik ve onun arkasındaki kapitalistlerin çıkarlarını koruyup kollamak, her şeyin başı ve sonudur. Libya veya diğer Arap ülkelerinde isyan eden halkların sorun ve talepleri hiçbir şekilde onları ilgilendirmemektedir.

Libya konusunda şaşkınlık yaratan ani dönüşün bir nedeni emperyalizme uşaklıksa, diğeri de, çoğu AKP destekçisi kapitalistlerin Libya'daki çıkarlarını koruma kaygısıdır.

Libya'nın Afganistan ve Irak misali tahrip edilmesi, bu ülke halkının katledilmesi, dinci gericiliğin şeflerini zerre kadar ilgilendirmiyor. Eğer böyle bir dertleri olsaydı, "Irak işgaline katılabiliriz, bunun karşılığında bize kaç dolar vereceksiniz" diye Pentagon'un savaş baronlarıyla "pazarlık" yapmazlardı.

Emperyalizme uşaklık ve sermayenin sefil çıkarlarını koruma kaygısı, Türk devleti ve AKP hükümetini, Libya'nın bombalanmasında birinci dereceden suç ortağı haline getirmiştir. Bu alçaltıcı rolü öylesine benimsemişlerdir ki, ABD'nin desteğiyle komutanın NATO'ya devri için "kahramanca" çarpıştılar.

Komutanın NATO'ya geçişi ve İzmir'in hava saldırılarının yönetim üssü haline getirilmesini övünç kaynağı sayan Tayyip Erdoğan ve müritleri, Arap halklarına karşı emperyalizmin safında olduklarını bir kez daha teyit ettiler.

Durum bu iken, "Libya halkı geleceğini kendi belirlemelidir" türünden açıklamalar yaparak utanç verici suç ortaklığını gizlemeye çalışan AKP şefi ile medyadaki borazanları, ne kadar çırpınırlarsa çırpınsınlar, halkları katleden emperyalistlerin sefil suç ortakları oldukları gerçeğinin üstünü örtmeyi başaramayacaklardır.

Birleşik ve kitlesele 1 Mayıs çağrısı

DİSK, KESK, TTB ve TMMOB 30 Mart günü İstanbul Şişli'deki DİSK Genel Merkezi'nde yaptıkları ortak açıklama ile 1 Mayıs'ın Türkiye'nin her tarafında kitlesele olarak kutlanması için hazırlıklara başladığını duyurdular. Açıklamada, Taksim 1 Mayıs kutlamasına 1 milyon kişi hedefiyle hazırlanıldığı belirtildi.

Açıklamayı okuyan DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün konuşmasına 1 Mayıs hazırlıklarının Türkiye açısından son derece önemli bir dönemde sürdürüldüğünü belirterek başladı.

Görgün, başta İstanbul Taksim Meydanı olmak üzere, Türkiye'nin dört bir yanında kutlamalarla birleşik, kitlesele ve özüne uygun bir 1 Mayıs için çalışmalar yürüteceklerini vurguladı. İşçi ve emekçilerin karşı karşıya kaldığı bir dizi kapsamlı saldırıyı sıralayarak bunlara yönelik toplumsal tepkinin arttığına dikkat çekti.

Ülkede ve bölgede barış vurgusu

Libya saldırısı kapsamında çıkarılan tezkere hakkında da konuşan Görgün, tezkerenin bugün Libya, yarın ise Suriye ve İran'a yapılacak müdahalelerde ciddi bir tehdit olacağını belirtti. Yine Kürt halkının demokratik taleplerinin gözardı edildiğini söyleyerek ülkede ve bölgede barış talebini savunduklarını belirtti.

En geniş katılımı hedefliyoruz

"Taksim Meydanı'nı 1 Mayıs alanı olarak işçi sınıfına, birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak yeniden kazandırmamızda, bizimle birlikte kararlı bir mücadele veren, sınıf dostlarımızla, devrimcilerle, demokratlarla, sosyalistlerle, yurtseverlerle yeniden yan yana, omuz omuza olacağız" olacağız diyen Görgün, 1 Mayıs 2011 kutlamalarında örgütlü güçlerin katılımının yanında işsizlerin, emeklilerin, dar gelirli olanların, toplumsal dışlanmışların, gençlerin, kadınların, en geniş katılımının sağlanması için çalışmaların süreceğini belirtti.

Taksim'de 1 milyon hedefi

1 milyon emekçinin, 1 Mayıs'ta Taksim'de olmasını hedeflediklerini belirterek, 1 Mayıs'ta başta Taksim olmak üzere Türkiye'nin her yanında 1 Mayıs'ın kitlesele olarak kutlanması için gereken tüm çabayı göstereceklerini belirtti.

Emperyalistler hegemonya ve yağma peşinde!

Libya'yı hedef alan emperyalist saldırının komutası, ABD-İngiltere ikilisi ile onların kuyruğunda dolaşan Ankara'daki işbirlikçilerin çabasıyla savaş aygıtı NATO'ya devredildi. Emperyalist güçler arası çekişmeye konu olan komuta devri sorunu, saldırıda öne çıkan Fransız emperyalizminin geri adım atmasıyla çözülmüş görünüyor.

Vahşi saldırının komutası etrafında yaşanan çekişme, Libya'yı bombalayan emperyalist güçlerin esas derdinin bu ülkedeki zenginliğin yağmasından daha büyük pay almak olduğunu ispatlıyor. Saldırının komutasını alan gücün, Libya'da şekillenmekte olan yeni sürece daha aktif bir şekilde müdahale etme imkanına kavuşacağı varsayılıyor.

Kaddafi rejiminin sivil halkı katletmesini önlediklerini öne süren emperyalistler, saldırıyı meşrulaştırmak için sık sık bu söyleme başvuruyorlar. Oysa tüm icraatları, esas dertlerinin sivilleri korumak değil, ülke üzerinde tam hegemonya kurmak olduğuna işaret ediyor.

İsyancıları finanse etmek gerekçesiyle, Kaddafi'nin denetimi dışındaki bölgelerden petrol satışına başlamak gerektiğini savunan emperyalistler, kirli niyetlerini açıkça ortaya koymaya başladılar.

İlk kazanan Libya halkı değil silah tekelleridir

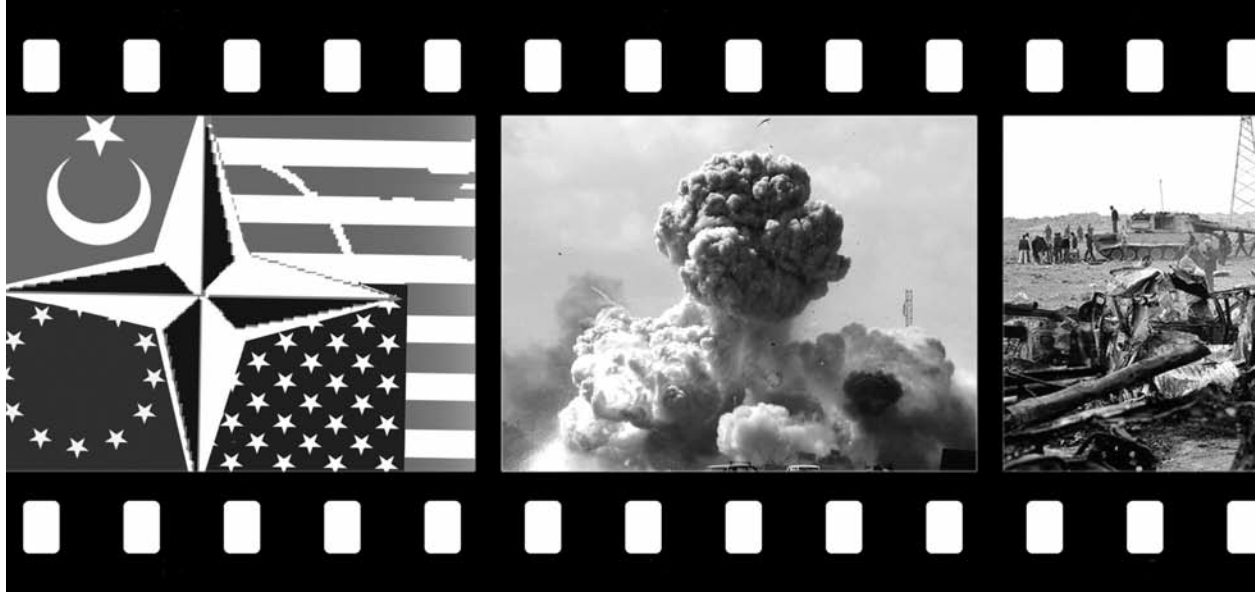
Emperyalist güçler ile suç ortakları Libya üzerine bomba yağdırırken, ABD, İngiltere, Kanada, İtalya gibi ülkelerin silah tekellerinin borsadaki hisseleri yükselişe geçti. Halkların kanından beslenen silah tekelleri ve büyük borsa oyuncularının Libya'nın bombalanmasından duydukları memnuniyet, kapitalizmin ne kadar iğrenç bir sistem olduğunu tüm çıplaklığı ile bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Elbette silah tekellerinin karı, borsadaki hisselerinin yükselişi ile sınırlı değil. Libya ordusunun elindeki ağır silahları imha eden emperyalist ordular, silah tekellerine yeni pazarlar açmak için de uğraşıyorlar. Elindeki temel araçlar tahrip edilen Libya ordusu, ilk fırsatta yeni silah alımlarına ihtiyaç duyacaktır. Bu ise, silah tekellerinin kasalarını şişirecek yeni satışlar anlamına geliyor. Durumu Libya petrolünü yağmalamak için de bir fırsata çevirmek isteyen emperyalistler bir taşla birkaç kuş vurmaya hedefliyorlar.

Silah tekellerinin kazancını arttırmaya yarayacak bir diğer olgu ise, emperyalist orduların tükettikleri mühimmatı yeniden yerine koymak için silah alımlarına başlayacak olmaları. Bu da silah tekellerine yeni vurgunlar için iyi bir fırsattır.

Kukla yönetim kurma hazırlığı

Libyalılar olmadan Libya'nın geleceğini tartışmaya başlayan emperyalist güçler ile suç ortakları, aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 40'a yakın ülke temsilcisinin katılımıyla Londra'da bir konferans düzenlediler. Saldırıyı, "sivil halkı Kaddafi güçlerinden koruma" gerekçesine dayandıran emperyalistler, Kaddafi'nin çekilmesini ve yeni bir

rejimin dizayn edilmesini istiyorlar.

Washington ve Londra'daki savaş baronları Kaddafi'nin gitmek zorunda olduğunu dile getirip, Kaddafi'ye "güvenli bir sığınak" aranmasına engel olmayacakları mesajı verirken, bu arada isyancılara silah sağlanabileceğini de ilan ettiler. Elbette bu silahları hibe edecek değiller. Suç ortaklığına soyunan Katar Emiri aracılığıyla gündeme getirilen, "isyancıları finanse etmek için, Kaddafi'nin denetimi dışındaki bölgelerden petrol satışı başlatılsın" şeklindeki öneri, saldırganların kirli niyetlerini ortaya koyuyor. Hem petrolü çalacaklar, hem silah satacaklar, hem de "sizi silahlandırıyoruz" diye isyancıları tüm denetim altına almaya çalışacaklar.

Kaddafi'nin çekilmesi gerektiğini söyleyen, askeri saldırıyı bu amaca hizmet edecek şekilde genişleten emperyalist güçler, böylece Washington ve Londra'da ikamet eden batı işbirlikçisi eski Kaddafi muhaliflerine iktidar yolunu açmayı da hedefliyorlar.

Bu gerici plan, Libya şahsında Arap dünyasındaki halk isyanlarını yolundan saptırıp yozlaştırmayı da hedefliyor. Zira isyanlar işbirlikçi diktatörlerin rejimlerini sarsarak, emperyalist-siyonist güçlerin Ortadoğu'daki etkinliğini sınırlamıştır. Dahası halk isyanlarıyla başlayan sürecin anti-emperyalist/anti-siyonist bir niteliğe bürünme ihtimali yüksektir. Bunun farkında olan emperyalistlerin Libya'daki isyanı yozlaştırıp amacından saptırma çabası, aynı zamanda Ortadoğu halklarının iradesini çiğnemek anlamına geliyor.

Eski Kaddafi muhalifleri emperyalistlerle işbirliği yapıyor

Emekçiler isyan bayrağını yükselttiğinde, çoğu Washington, Londra ve bazı Arap ülkelerinde yaşayan eski rejim muhaliflerinin varlığından çok az kişi haberdardı. Kısa sürede Bingazi ve diğer kentlerin Kaddafi denetimi dışına çıkması, bu güçlere ummadıkları bir şekilde geniş hareket alanı açtı.

İlk günlerde ayaklanmaya tam destek veren bu güçler, medya katkısıyla hızla taraf olmaya başladılar. Buna karşın başlangıçta hiçbiri yabancı güçlerin müdahalesini açıkça savunamıyordu. Bu konu dolaylı

yollardan gündeme getirildiğinde, isyancılar böyle bir ihtimali kesin bir şekilde reddediyordu. Bingazi dahil Kaddafi güçlerinden kurtarılan kentlerde kurulan "halk komiteleri" dış müdahaleye karşı olduklarını ilan ettiler.

Ancak Kaddafi rejimi orduyu halkın üzerine salıp katliamlar yapmaya başladığında durum değişti. Zira kendiliğinden gelişen, devrimci önderlik ve programdan yoksun bir isyan söz konusuydu. Askeri alandaki deneyimsizlik ve donanım alanındaki sınırlı olanaklarla karşı saldırıyı püskürtmek kolay değildi. Kaddafi güçlerinin saldırıları karşısında geri çekilen isyancılar, istemeseler de, emperyalist orduların Kaddafi güçlerini bombalamasını zımnen kabul ettiler.

Bu noktada batı destekli eski rejim muhaliflerinin inisiyatifi daha belirgin bir hal almaya başladı. Artık tek kurtuluş yolunun emperyalist ordularda olduğunu açıktan vaaz edebilirlerdi. Hatta bu çevrelere yakın duran bazı din adamları, dış müdahaleyi "tanrının bir lütfü" gibi sunmaya çalıştılar.

Bu aşamadan sonra isyan amacından sapmaya başladı. Eski rejim muhalifleri ve Kaddafi'den ayrılıp isyana destek vermeye başlayan bir kesim, emperyalistlerin de desteğiyle, inisiyatif alanını iyice genişletti. Bu aynı zamanda isyancı güçlerin fiilen diğerlerine tabi duruma düşmelerine yol açtı.

İsyan ateşini yakan genç kuşaklar ve emekçiler, gelinen yerde emperyalist saldırganlar, Kaddafi'nin zorba rejimi ve eski Kaddafi muhalifi gerici güçler arasında sıkışmış haldeler. Devrimci önderlikten yoksunluk koşullarında bu durum yazık ki emekçileri şu veya bu gerici gücün etkisine girmeye zorluyor. Bu aşamada önerilen tüm "çözümler" emperyalist güçler ile gerici işbirlikçilerinin çıkarımı gözetilen bir içeriktedir.

Verili koşullarda inisiyatifleri zayıflamış olsa da, mücadelenin seyri, emekçilere gerici güçlerden bağımsız bir mücadele hattı oluşturmak için uygun zemini hazırlayabilir. Libya üzerinde hegemonya kurmaya çalışan emperyalistler hedeflerine yakınlaşmış gibi görünseler de, bu görüntü yanıltıcı olabilir. Zira hegemonya kurma planı kara saldırısını zorunlu kılabılır, ki bu da emperyalist işgalcilerin yeni bir bataklığa saplanması anlamına gelecektir.

Sınıf devrimcileri tezkereye karşı sokakta!

BDSP'den tezkere protestosu

BDSP emperyalistlerin Libya'ya yönelik müdahalesi ile sermaye devletinin suç ortaklığını ve maşalık tezkeresini Taksim'de protesto etti. **Direnişçi Ontex/Canbebe** ve **PTT işçilerinin** de pankartlarıyla katılarak destek verdikleri eylemde "Emperyalistler ve işbirlikçileri Ortadoğu'dan defolun" şiarı yükseltildi.

Taksim Tramvay Durağı'nda gerçekleştirilen eylemde BDSP imzalı "Libya'da maşalık tezkeresi mecliste, kahrolsun emperyalizm ve uşakları!" ile Direnişçi Ontex/Canbebe-PTT işçileri imzalı "Libya'ya emperyalist müdahaleye son! Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği" yazılı pankartlar açıldı.

Eylemde BDSP adına yapılan basın açıklamasında, emperyalistlerin gerici çıkarları için başlattıkları Libya saldırısına AKP hükümetinin ve devletin ikiyüzlü manevralardan sonra ortak olduğu belirtilerek, bu suç ortaklığının utanç verici olduğu vurgulandı. Açıklamada Erdoğan'ın "NATO'nun Libya'da ne işi var?" sözü de hatırlatılarak, AKP şeflerine "Libya'da Türk devletinin ne işi var?" sorusu soruldu. Ülke yönetenlerinin emperyalistler hesabına böylesine bir suça imza atmasına sessiz kalınmaması gerektiği vurgulandı.

BDSP açıklamasının ardından sözü direnişçi işçiler aldı. İlk olarak konuşan **PTT direnişçisi Rıza Soylu**, kendilerinin tasarruf gerekçesiyle işten atıldığını hatırlatarak şunları söyledi: "Bizi tasarruf gerekçesiyle işten atanlar, emperyalistlerin hesabına savaşa giriyorlar. Bizim çocuklarımız açken soruyorum onlara bu savaş için ne kadar kaynak ayırıyorsunuz? Neden bu haksız savaştan tasarruf yapmıyorsunuz?"

Ardından sözü alan **Ontex direnişçisi Mustafa Bozkurt** ise haksız bir emperyalist saldırı karşısında tepki göstermek gerektiğini düşündükleri için eylemde bulduklarını vurgulayarak, emperyalistlerin "demokrasi" için değil petrol için savaştıklarını söyledi.

Eylem bu konuşmaların ardından çevredeki halka yönelik ajitasyon konuşmalarıyla devam etti. Konuşmaların ardından çevrede biriken halk eyleme alkışlarla destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tuzla

27 Mart akşamı Tuzla Organize Sanayi Bölgesi (OSB) İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi tarafından gerçekleştirilen protesto eylemi çevredeki emekçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

Aydınlıköy Meydan'a yakın bir noktada "Libya'da emperyalist saldırganlığa son! Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak / Tuzla OSB İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi" ozalitini açan kitle sloganlarla meydana doğru yürüdü. Meydana gelindiğinde basın açıklaması okundu. Açıklamada emperyalist haydutların, direnen Libya emekçi halkını kurtarmak için değil, bölgedeki egemenliğini pekiştirmek ve petrol kaynaklarının kontrolünü üstlenmek için müdahaleye başladıkları söylendi.

Türk devletinin emperyalistlerle suç ortaklığına dikkat çekilen açıklamada uşaklıkta sınırlanmayan sermaye hükümetinin de saldırının parçası olmak için harekete geçtiği, daha meclis tezkereyi oylamadan 6 fırkateyn ve bir denizaltının yola çıktığı söylendi.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: "Bizler fabrikalarda yaşadığımız sömürü koşullarına karşı birlik zeminini yaratmak için çalıştığımız bu günlerde karşımıza çıkan emperyalist saldırganlığa uşaklığı kabul etmiyoruz. Kartal İşçi Kurultayı'nı örgütlerken söylediğimiz bir sözümüz var. Gücümüz birliğimizdir! Bu sözümüz fabrikalarımızda, işçi havzalarında ve tüm kardeş

halklarla aramızda bir bağıdır. Fabrikalarımızda bizi sömürenlerle Libya'da bomba yağdıranda aynı taraftır. Patronların kar hırsı bizi fabrikada Ortadoğu halklarını sokakta öldürüyor. Kurultayımızın çağrısı buna karşı örgütlü mücadeleyi büyüme çağrısıdır. Tuzla Organize Sanayi Bölgesi Kurultay Hazırlık komitesi olarak 10 Nisan'da yapılacak olan Kartal İşçi Kurultayına tüm işçi ve emekçileri çağırıyoruz."

Kızıl Bayrak / Tuzla

Kartal

Anadolu Yakası'nda kurultay hazırlıklarını sürdüren öncü-devrimci işçiler 27 Mart Pazar günü Bankalar Caddesi üzerinde bulunan Kartal İşçi Kültür Evi önünde toplanarak Kartal Meydanı'na yürüdü.

Kartal İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi tarafından örgütlenen eylemde "Libya'da emperyalist saldırganlığa son! Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak / Kartal İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi" ozaliti açıldı. Yürüyüşün ardından okunan açıklamada, Libya saldırısıyla birlikte emperyalistlerin de kendi aralarında çıkar kavgasına girdikleri söylendi.

Kapitalist baskı ve sömürü ile Libya'ya yönelik işgalin kaynağının aynı olduğuna değinilen açıklamada 10 Nisan'da gerçekleştirilecek kurultaya katılım çağrısında bulunuldu.

Kızıl Bayrak / Kartal

NATO protestosuna gözaltı

Emperyalist savaş aygıtı NATO'nun Avrupa Kuvvetler Komutanı James Stavridis'in, Libya'ya yönelik emperyalist müdahalede Türkiye'ye biçilecek rolü konuşmak için Türkiye'ye geliş Halkevleri üyeleri tarafından protesto edildi.

Ankara'daki Genelkurmay Başkanlığı önünde gerçekleştirilen eyleme müdahale eden polis 9 Halkevi üyesini gözaltına aldı.

24 Mart günü sabah saatlerinde Genelkurmay Başkanlığı binası önüne gelen Halkevleri üyeleri

burada ABD Başkanı'nı temsil eden kuklayı yaktılar. Eylemciler Ortadoğu'da dökülen kanı simgeleyen kırmızı boyayı da Genelkurmay Başkanlığı önüne döktüler.

Bir açıklama yapan Halkevleri üyeleri, emperyalizmin "Demokrasi getireceğiz" yalanlarıyla Ortadoğu'da kan döktüğünü söyleyerek AKP iktidarının da buna ortak olduğunu ifade ettiler. Eylemlerini sürdüren Halkevi üyeleri polis tarafından gözaltına alındılar.

Taksim'de öfkeli eylem

Emperyalist haydutların Libya'ya dönük saldırısına karşı biraraya gelen devrimci ve ilerici güçler 26 Mart günü Taksim'de kitlesel ve coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Galatasaray Lisesi önünden İstiklal Caddesi girişindeki Fransız Konsolosluğu binasına yürüyen bileşenler, emperyalistlerin NATO şemsiyesine aldıkları Libya işgaline dönük tepkilerini dile getirerek "Emperyalist haydutlar Libya'dan defolun" dediler. İşbirlikçi ve uşak devletlerin suç ortaklığına da değinen bileşenler, emperyalist saldırganlıkta aktif taşeronluk rolü alan TC devletini de teşhir ettiler.

NATO ve Füze Kalkanı Karşısı Birlik (Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Federasyonu, Devrimci Hareket, Emek ve Özgürlük Cephesi, Emekçi Hareket Partisi, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Halk Cephesi, Kaldıraç, Odak, Proleterce Devrimci Duruş, Sosyalist Demokrasi Partisi ve Toplumsal Özgürlük Platformu), İşçi Cephesi, İşçi Kardeşliği Partisi, Köz, Partizan, Sosyalist Dayanışma Platformu ve UİD-DER tarafından örgütlenen eylem için kitle saat 19.00'da Galatasaray Lisesi önünde toplandı. Buradan "Emperyalistler ve işbirlikçi-uşak TC Libya'dan defolun!" pankartı arkasında sloganlarla Fransız Konsolosluğu önüne yüründü. Örgütleyici kurumların kendi flamalarıyla katıldığı yürüyüş boyunca düzenli biçimde ajitasyon konuşmaları gerçekleştirildi.

"Daha fazla yağma ve sömürü peşindeler!"

Fransız Konsolosluğu önüne gelindiğinde ilk olarak kısa bir bilgilendirme konuşması yapıldı. Ardından ise bileşenler adına basın açıklaması gerçekleştirildi.

Emperyalistlerin "demokrasi götürme" vaatleriyle bugüne dek gerçekleştirdiği yıkım ve katliamlardan örnekler sıralandı.

Emperyalistlerin tek düşündüğünün daha fazla yağma ve daha fazla sömürü olduğu vurgulanarak, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki emekçi halklara gözdağı verilmek istendiği belirtildi.

"Düzen güçleri emperyalizmin gönüllü tetikçileridir"

AKP, CHP ve MHP'sinden ordusuna tüm düzen güçlerinin emperyalist saldırganlığa onay verdiklerine, bunu da meclisten geçirdikleri tezkereyle açıkça ortaya serdiklerine dikkat çekilen açıklamada, "Emperyalizmin gönüllü tetikçileri olma "şerefi", tezkereye "evet" diyenlerin olacaktır. Ayrıca İzmir'deki NATO üssünün bundan böyle savaşın merkezi karargahı olacağı tartışılmaktadır. Böylelikle AKP hükümeti, uşaklıkta da tüm sınırları zorluyor. Sadece bölgeye savaş gemisi göndermekle kalmıyor, ülke topraklarını doğrudan saldırganların hizmetine sunuyor" ifadelerine yer verildi.

Oldukça coşkulu bir havada geçen eylem, basın açıklamasının ardından atılan sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Emek ve meslek örgütlerinden protesto

"Tüm NATO üsleri kapatılsın!"

İstanbul

KESK ve Belediye-İş Şubeleri tarafından 27 Mart günü gerçekleştirilen eylem için Galatasaray Lisesi önünde toplandı. KESK-Belediye-İş Şubeleri imzalı "Savaşa ve işgale hayır", "ABD ve işbirlikçileri Ortadoğu'dan defol", "Yaşasın halkların kardeşliği" pankartlarının açıldığı eylemde kitle sloganlarla Taksim Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş boyunca emperyalist işgali lanetleyen ve savaş tezkeresinin geri çekilmesini isteyen ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Fransız Konsolosluğu'nun önüne gelindiğinde bir süre beklenerek konuşmalar ve sloganlarla emperyalist Fransa devleti teşhir edildi. Fransa'nın Libya halkının üzerine ilk bombaları bıraktığı belirtilerek, "Katil Fransa Libya'dan defol!" sloganı atıldı. Burada alkışlarla eyleme destek verenler oldu.

Taksim Tramvay Durağı'na gelindiğinde basın açıklamasını Eğitim Sen 3 Nolu Şube Başkanı **Hüseyin Tosun** gerçekleştirdi.

Tosun, Libya halkının başına bombalar yağdırarak, demokrasi ve barış getirdiklerini söyleyen emperyalist ülkelerin yalanlarına kanmadıklarını belirtti. Halkların kendi kaderlerini tayin hakkını tanıdıkları için alanlarda olduklarını beliren Tosun, Libya halkının Kaddafi diktasına karşı kendi kurtuluşunu sağlayacağını dile getirdi.

Türkiye'nin bu sürece ortak olmasına tepki göstererek talan zihniyetine ortak olmama çağrısı yaptı. Kürt halkının gerçekleştirdiği eylemlere saldıran zihniyetin Libya hakına özgürlük ve demokrasi götürmeyeceğini sözlerine ekleyen Tosun, silahlanmaya değil, eğitime ve sağlığa bütçe ayrılmasını istedi.

Basın açıklamasının ardından **KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar** bir konuşma yaptı.

Bursa

KESK, DİSK, TTB ve TMMOB'nin yerel örgütleri tarafından Bursa'da eylem düzenlendi. Fomara Meydanı'nda yapılan eylemde "Diktatörlüklere ve emperyalist saldırganlığa hayır" pankartı açıldı.

Libya'da yaşanan bu durumu bahane eden emperyalist güçlerin yaptığı askeri müdahalenin ve Libya halkının üzerine yağdırılan roket, füze ve bombaların gayri meşru olduğunun ilan edildiği açıklamada "Kaddafi'nin halkına karşı uyguladığı zulüm politikaları nasıl kabul edilemez ise, Libya'ya

29 Mart 2011 İzmir

yönelik emperyalist saldırılar da aynı şekilde kabul edilemez." denildi.

AKP hükümetinin Libya'daki saldırganlıktaki yaptığı ağır suç ortaklığı da kınanarak şöyle devam edildi: "Emperyalist saldırı derhal son bulmalı, emperyalist güçler bütün bölgeden derhal elini çekmeli, Libya halkı ve bölge halklarının kendi kaderini tayin etmeli için gerekli koşullar sağlanmalıdır."

İzmir

Emperyalist saldırı 29 Mart günü Eski Sümerbank önünden Konak Meydanı'na yapılan yürüyüşle protesto edildi. KESK, DİSK ve TMMOB tarafından örgütlenen eylemde "Tüm NATO üsleri kapatılsın! İzmir savaşın değil, barışın kentidir /KESK - DİSK - TMMOB" pankartı açıldı.

Konak Meydanı'na gelindiğinde basın metnini Ferdan Çiftçi okudu. Çiftçi emperyalist devletlerin Libya halkının başına bombalar yağdırdığını hatırlatarak "Libya halkına özgürlük" getiriliyor yalanlarıyla halkların kandırılmaya çalışıldığını söyledi. Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da bir süredir halkların gerici diktatörlere karşı verdiği mücadelenin sonucunda Mısır ve Tunus'ta diktatörlerin devrildiğinden bahseden Çiftçi, burada asıl olanın halkın verdiği mücadele olduğunu söyledi.

Açıklamanın devamında TBMM'den geçen tezkereyi eleştirdi. Türkiye'nin suça ortak olduğunu belirten Çiftçi İzmir'in saldırı üssü olarak kullanılmasına izin verilmesinin utanç verici olduğunu ifade etti.

Eyleme Birleşik Metal, BDSP, ÖDP, DİP, Halkevleri de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Bursa - İzmir

Kürt halkı inkara ve tasfiye dayatmasına "itaat" etmiyor!

Kürt halkının özgürlük mücadelesinin coşkusu Newroz alanlarından sivil itaatsizlik eylemlerine taşındı. Kurulan demokratik çözüm çadırlarına her gün kitlesel ziyaretler gerçekleştiriliyor. Gün boyu panel, konser vb. etkinlikler yapılıyor.

Sivil itaatsizlik eylemleri karşısında sermaye devleti ise tanıdık tahammülsüz tutumu takındı. Fakat birçok kentte azgın devlet terörüne rağmen Kürt halkı kitlesel eylemlerle mücadelele kararlılıklarını gösterdiler.

Sivil itaatsizlik eylemleri "Anadilde eğitim", "Siyasi tutukluların serbest bırakılması", "Seçim barajının düşürülmesi", "Askeri ve siyasi operasyonların durdurulması" talepleriyle gerçekleştiriliyor.

24 Mart: Geceyarısı baskını

Batman'daki çadıra baskın düzenledi. Baskında onlarca kişiyi gözaltına alan polis malzemelere de el koydu. Çevik kuvvet polisleri ve özel hareket timleri tarafından saat 03.30 civarında yapılan saldırıda çadır parçalanarak söküldü. Çadırda bulunan bilgisayar, ses düzeni, masa, sandalye ve diğer malzemelere el kondu. Polis operasyonu mahkeme kararına dayandırılarak yapıldı.

Polis baskınının ardından yapılan basın açıklamasından sonra oturma eylemi başlatan kitleye polis saldırdı. Diyarbakır Caddesi'nin her iki şeridi trafiğe kapatılırken, polisler çadırın kaldırıldığı alanı ve caddeyi TOMA, zırhlı araçlarla ablukaya aldı. BDP Batman Milletvekili Bengi Yıldız ise, gazetecilere polislerin işgal ettiği yeri kiraladıklarını belirterek, kira kontratını gösterdi.

Konuşmanın ardından polis gerekçe göstermeden kalabalığa coplar ve tazyikli su ile saldırdı. BDP'li vekiller ve kalabalık grup, tazyikli suya rağmen yerden kalkmayarak oturma eylemine devam etti. Çok sayıda kişinin gözaltına alındığı polis saldırısına rağmen yerden kalkmayan Bengi Yıldız da zorla yerden kaldırılmak istendi. Yıldız yerinden kalmazken, polis Yıldız'ı yerde sürükleyerek, yol kenarına getirdi. Ancak Yıldız yeniden cadde üzerine giderek oturma eylemine devam etti.

BDP'li vekillerin eylemleri sonuç verdi. Eylem devam ederken, aralarında Batman Barosu, İHD'nin de bulunduğu kentteki kitle örgütleri temsilcilerinden oluşan bir heyet vali ve BDP'liler ile görüştü. Görüşmelerin sonucunda "Çözüm çadırı"nın BDP İl binası önünde kurulmasına izin verilirken, oturma eylemine yapılan müdahalede gözaltına alınan yaklaşık 90 kişinin de serbest bırakılacağı belirtildi. Bunun üzerine BDP'li vekiller de oturma eylemine son verdi.

Diyarbakır'da yürüyüş

Diyarbakır Koşuyolu Parkı'nda biraraya gelen on binlerce kişi, eylemin yapılacağı Büyükşehir Belediyesi Konukevi önüne doğru yürüyüşe geçti. Diyarbakır Valiliği'nin kurulan çadırı kaldırması ve eylemi yasaklamasının ardından, Koşuyolu Parkı ile Konukevi arasındaki caddede polisler, barikat kurarak yürüyüşe izin vermedi.

Burada kısa bir konuşma yapan Selahattin Demirtaş, yapılan eylemin demokratik bir eylem olduğunu belirterek, "Muhabatımız asker, polis değil, siyasilere. Burada siyasi eylem yapıyoruz, bu nedenle muhabatımız İçişleri Bakanı ve Başbakan'dır. Onlar gelip bizi dinlesin. Bu eylemlerimizde kararlıyız" dedi.

DTK Eş Başkanı Ahmet Türk ise, "Eylemi ne kadar engellerseniz de engelleyin, biz burada oturacağız" dedi.

25 Mart: Kitlesel eylemler

18 Mart'a çıkan bir çatışmada yaşamını yitiren HPG gerillası Ferit Aras'ın Mersin'de binlerce kişi tarafından toprağa verilmesinin ardından, kitle topluca "barış çadırını" ziyaret etti. Ziyaretçiler arasında yer alan KESK'e bağlı sendika temsilcileri çadıra gelerek, nöbetçileri kutladılar. Sendikacılar "Bu onurlu eylemi emekçiler olarak selamlıyoruz" diyerek, eylemlere destek vermeye devam edeceklerini söylediler.

Van'da 6 ayı noktada bir araya gelen binlerce kişi kent merkezinde bulunan Beşyol Meydanı'na yürüdü. Kadınların yöresel kıyafetleri ele katıldığı yürüyüşlerde coşku ve mücadele kararlılığı öne çıktı. Yürüyüş güzergahlarında esnaflar kepenklerini kapatarak yürüyüşe katılırken, evlerinin balkonlarına çıkan kent sakinleri de alkış ve zılgıtlarla destek verdi.

Yürüyüşler sırasında polislerin baskısı nedeniyle gerilim yükselirken, Beşyol Meydanı'nda buluşan yaklaşık 10 bin kişi oturma eylemi gerçekleştirdi.

27 Mart: Bursa'da linç, Kızıltepe'de baskın

Mardin'in Nusaybin ilçesinde demokratik çözüm çadırında biraraya gelen binlerce kişinin Barış Parkı'na yürümek istemesi üzerine polis kitleye azgınca saldırdı.

Aralarında BDP Mardin Milletvekili Emine Ayna, Nusaybin Belediye Başkanı Ayşe Gökkan'ın da bulunduğu kitlenin önü Cumhuriyet Caddesi'nde polis barikatıyla kesildi. Polislin yürüyüşe izin vermemesi üzerine dört ayrı noktada oturma eylemi

gerçekleştirildi. Polislerle görüşen Emine Ayna ile Ayşe Gökkan, 16 Mart'ta Barış Parkı'nda kurulan çadırın polis müdahalesi ile kaldırıldığını ve yeniden kurmak istediklerini söylerken polis ise yolun trafiğe kapatıldığını söyleyerek kitleye müdahale edeceğini belirtti. Bunun üzerine oturma eylemi yapan kitleye polis gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı. Çok yakın mesafeden sıkılan tazyikli boyalı su nedeniyle yaralanan Nusaybin Belediye Başkanı Ayşe Gökkan, hastaneye kaldırıldı.

Polisin müdahalesine taşlarla kaşılık verilmesi üzerine bir süre Cumhuriyet Caddesi üzerinde devam eden çatışmalar Nusaybin'in geneline yayıldı.

Mardin'in Kızıltepe ilçesinde Özgürlük Meydanı'nda kurulan çadıra saat 04.00'te yaklaşık 300 maskeli polis tarafından basın düzenlendi. Polis dipçik ve coplarla çok sayıda kişiyi darp ederken, saldırıya uğrayanlardan 25 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar Kızıltepe İlçe Emniyeti'ne götürüldü. Çadırda bulunan birçok malzemeye el koyan polis, çadırı da mahkeme kararıyla söktü.

Bursa'da ise faşistler BDP'lilere saldırarak çok sayıda kişiyi yaraladı. Setbaşı Köprüsü'nden Kent Müzesi'ne yürümek isteyen kitleye yol boyunca sözlü saldırıda bulunan ırkçı bir grup, kitleye taşlarla saldırdı. Saldırganların sayılarının artması üzerine BDP'liler kitleyi otobüslere bindirerek alandan gönderirken, BDP'li yöneticiler faşistlerin hedefi oldu. Linç edilmek istendiler. Polislerin müdahale etmemesinden güç alan faşistler otobüsleri de taşıladı.

28 Mart: "Çöplüklere vicdanlarınızı gömün"

Toplu mezarların açılmasına yönelik adım atmaması nedeniyle, "sivil itaatsizlik" eylemleri kapsamında Newala Qesaba'da 70 bin kişinin katılımıyla yürüyüş gerçekleştirdi. Çeşitli illerden gelen onbinlerce kişi ilk toplu mezar olarak bilinen Newala Qesaba'da toplandı.

Yürüyüşe DTK Eş Başkanları Ahmet Türk ile Aysel Tuğluk, BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, BDP'li milletvekilleri, belediye başkanları, İHD Genel Başkanı Öztürk Türkdoğan, DİSK temsilcileri, Mahsum Korkmaz'ın kardeşi Maşallah Korkmaz ve Mehmet Öcalan katıldı.

"Em dayık in gorên zarokên xwe dixwazin", "Kürtler mutlaka toplu mezarların hesabını soracak", "Önderliğimiz özgürlüğü biz anaların yaşam gerekçesidir", "Mifteya çareseriya Rojhilata Navîn birêz Öcalan e", "Çöplükleri bedenlerimizi değil vicdanlarımızı gömün", "Toplu mezarları devletin yüz karasıdır" pankartlarının açıldığı yürüyüşte Öcalan ve

28 Mart 1986'da katledilen Korkmaz'ın dev boyutlarda posterleri açıldı. Binlerce kişi kaybettiği yakınlarının fotoğraflarını taşıdı. Eylemde Ahmet Türk ve Selahattin Demirtaş da konuşmalar yaptı.

Azgın polis müdahalesi

Gerçekleştirilen yürüyüşün ardından tekrar kent merkezine yürüyen kitleye polis gaz bombası ile saldırdı. Kitlenin önünün polis barikatıyla kesilmesi üzerine binlerce kişi oturma eylemi gerçekleştirdi. Burada Selahattin Demirtaş kitleye hitaben bir konuşma yaparak eylemlerinin büyüerek devam edeceğini belirtti. Konuşmanın ardından yürüyüşe katılanlar geldikleri kentlere geri dönmek için otobüslere binmek üzere geri dönerken, polis kitleye saldırdı. Azgın polis terörü BDP otobüsüne gaz bombası atmaya kadar vardı.

29 Mart: Çadır baskınla söküldü

Antalya'nın Kepez İlçesi'nde çadırın kurulması için resmi makamlarla görüşmek isteyen BDP'lilerin talepleri karşılık bulmazken, BDP'lilergece geç saatlerde çadırı havai fişek, slogan ve halaylar eşliğinde kurdu. Gece saat 03.00 sularında BDP'li yöneticilerin ve halkın kaldığı çadıra polis baskını düzenledi. Basın yüzlerce polis ve TOMA araçlarıyla yapıldı.

30 Mart: Sivil itaatsizliğe tutuklama

Mardin'de binlerce kişi, Kızıltepe İlçesi'nde kurulu demokratik çözüm çadırına yapılan baskını ve aralarında BDP Kızıltepe İlçe Başkanı Ömer Turgay'ın yer aldığı 12 kişinin tutuklanmasını protesto etti.

Özgürlük Meydanı'nda bulunan çadırı bugün BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel ziyaret etti. Tuncel Kürt halkının Newroz'dan bu yana "Ya özgürlük ya özgürlük" sloganı ile alanlarda olduğunu ifade etti. Tuncel şunları söyledi: "Neden bu taleplerimize cevap verilmiyor? Gaz ve tazyikli su ile çadırlara müdahale ediliyor ve çadırlarımız basılıyor. Biz bu 4 talep için direneceğiz. Gelin bizi de alın"

Tuncel "Türkiye'de demokrasi varsa neden Kürdistan'a uğramıyor?" diye sordu.

Mersin'de kitlesel oturma eylemi

Mersin'in Akdeniz ilçesinde demokratik çözüm çadırı önünde toplanan binlerce kişi, "Demokratik çözüm çadırından demokratik çözüme doğru yürüyoruz" pankartı ile Akdeniz Belediyesi'ne yürüdü. Kitlenin önu Otogar kavşağında polis tarafından kesildi.

Yürüyüşün engellenmesi üzerine binlerce kişi, çevre yolu yanında bulunan otogarda oturma eylemi başlattı. 2 saatlik oturma eyleminin ardından BDP'li yöneticilerin polisle yaptığı görüşmeler sonucunda gruplar halinde yürüyüşe izin verildi. Akdeniz Belediyesi önüne gelen binlerce kişi tarafından yapılan oturma eylemi yapıldı.

TÜSİAD baronlarından yeni anayasa önerisi...

Sömürü düzenine cila!

TÜSİAD'ın akademisyenlerden oluşan bir ekibe hazırlattığı anayasa taslağı geçtiğimiz haftanın en önemli gündemlerinden biri olarak öne çıktı. Burjuva siyasal cepheye çeşitli tartışmalara konu olan anayasa taslağı sermaye medyasında da genişçe yer buldu. Medya anayasa taslağını TÜSİAD'ın demokratlığının yeni bir örneği olarak lanse etti. Oysa TÜSİAD'ın bir tek amacı vardır. O da sömürü çarklarını daha uygun bir ortamda güvenli olarak döndürmektir.

Anayasa taslağında öne çıkan konulardan birincisi; vatandaşlık tanımında Türklük kavramına yer verilmemesiydi. İkincisi cumhurbaşkanlığı yetkilerinin sınırlandırılmasıydı. Üçüncüsü nüfus kağıtlarından din hanesinin çıkarılması, zorunlu din dersi uygulamasına son verilmesiydi. Dördüncüsü hükümetlerin TSK'nın önereceği adaylar arasından komuta kademesine atama yapmasıydı. Beşincisi Genelkurmay Başkanlığı'nın Milli Savunma Bakanlığı'na bağlanmasıydı.

Anayasa taslağında işçi ve emekçilerin ekonomik, demokratik, sosyal hak ve özgürlüklerinin genişletilmesine dair hükümler yine unutulmuştu. Bunun tek istisnası kamu emekçilerine grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkının tanınmasıdır. Anayasa taslağında toplumsal haklar yok sayılırken, bireyselleşmeyi temel alan haklar öne çıkarılıyor.

TÜSİAD'ın anayasasında bireysel özgürlüklerin öne çıkarılması, burjuva demokratik yaklaşımın tipik bir örneğidir. Dünden bugüne burjuva devrimlerinin ardından yapılan tüm anayasalarda bireysel haklar öne çıkarılırken, kolektif haklar yok sayılmış, hatta yasaklanmıştır. Zira sermaye iktidarı, işçi ve emekçilerin kolektif haklara sahip olmadığı sürece, örgütlü bir güç olarak burjuvazinin karşısına dikilemeyeceği bilinciyle hareket ediyor.

İşçi ve emekçilerin kolektif haklara sahip olmadığı koşullarda örgütlü bir güç olarak davranması, dahası bireysel haklarını bile kullanması mümkün değildir. Sermaye iktidarı sürdüğü sürece, işçi ve emekçiler, burjuvazi ile anayasalarda eşit gözükseler bile örgütlü mücadele yürütmedikçe hiçbir haklarını kullanamazlar. Emegün mücadele tarihi işçi ve emekçilerin örgütlü mücadeleye girmedikleri koşullarda hiçbir kazanım elde edemediklerine, anayasal haklarını bile kullanamadıklarına dair örneklerle doludur.

Bu tutum TÜSİAD baronlarının 12 Eylül karşı devriminin baskıcı, işçi ve emekçilerin sendikal hak ve özgürlüklerini yok sayan darbe anayasasına ruhunu veren anlayışı olduğu gibi korumaktadırlar. Zaten bu anayasanın gerisindeki asıl güç de onlardır.

Özgürlükçü Anayasadan bahseden TÜSİAD Başkanı Anayasa taslağı hazırlıkları öncesinde kırmızı çizgilerinin de altını çizmeyi ihmal etmemiştir. Ümit Boyner "2822

sayılı yasada belirli sektörlere yönelik grev yasakları muhafaza edilmelidir" diyerek, 12 Eylül'ün grev hakkına getirdiği yasakları sahiplenmiştir. TÜSİAD Başkanı'nın bu açıklaması sermaye baronlarının emegün korunması çerçevesinde en ufak bir iyileştirmeye bile tahammülleri olmadığını en açık kanıtıdır.

12 Eylül karşı devriminden sonra sendikalar kapatıldı. Binlerce işçi ve emekçi işkenceden geçirildi. İdamlar ayyuka çıktı. Tüm bunlar olup biterken TÜSİAD baronları ellerini ovuşturuyordu. TÜSİAD üyelerinden Halit Narin 12 Eylül karşı devrimine ve onun anayasasına alkış tutuyor, gülme sırasının burjuvazide olduğunu açık açık dile getiriyordu.

Demokratik anayasa TÜSİAD'ın temel felsefesine aykırıdır. Zira sömürü ve kölelik politikaları ancak baskıcı burjuva devlet zorunun aracı olan anayasa, yasalar ve kanunlarla hayata geçirilebilir. İşçi ve emekçilere yönelik her anti-demokratik girişimin, açlık ve sefalet üreten politikaların arkasında TÜSİAD baronlarının rahatlarının bozulmaması kaygısı vardır.

TÜSİAD'ın anayasa önerisi düzen partilerinin de gündemindeydi. MHP anayasa taslağına sert tepki gösterdi. Faşist partinin grup başkanvekili Oktay Vural, "Keyfiniz için bu millettten, devletten mi vazgeçeceğiz, dünya vatandaşı mı olacağız? Herkes haddini bilmelidir" dedi. CHP Genel Başkanı Anayasa'nın değiştirilemez maddelerinin tartışmaya açılmasını doğru bulmadığını, ancak insanların düşüncelerini özgürce dile getirebileceklerini belirtti. AKP de anayasa konusunda herkesin görüşünü belirtmesini yararlı olacağını, ancak anayasanın değiştirilemez maddelerinin tartışılmasını doğru bulmadığını dile getirdi.

TÜSİAD ise yaptığı açıklama ile anayasanın değiştirilemez maddelerinin değiştirilebileceği yönünde bir tutumu olmadığını, hazırlanan anayasa taslağının TÜSİAD'ın görüşleri ve raporu olmadığını altını çizdi. Böylece faşist partinin tepkisini yumuşatmaya çalıştı.

Kapitalizm koşullarında, en demokratik anayasalar bile egemen burjuva sınıfın çıkarlarının korunması, güvence altına alınması anlayışıyla hazırlanır. Sermayenin korunması, emegün değersizleştirildiği koşulların sürmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin ve her ulusun kendi kaderini tayin hakkının yok sayılması, yargının sermayenin çıkarlarının bekliliğini yapması burjuva anayasalarının ortak anlayışıdır.

İşçi ve emekçiler düzenin anayasa tartışmalarına aldırmaaksızın, ekonomik, demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılması için devrimci sınıf mücadelesini yükseltmelidirler. Zira reformlar bile ancak devrimci sınıf mücadelesinin yan ürünü olarak elde edilebilir.

AKP'den Hewler oyunu

Kürt halkı AKP hükümetinin oyalama ve aldatmacalarına prim vermeyerek sokağın yolunu tutarken, AKP cephesinden ise Güney Kürdistan hamlesi geldi. Tayyip Erdoğan Kürdistan Bölge Yönetimi'nin başkenti olan Hewler'e (Erbil), burjuva medya tarafından "tarihi ziyaret" olarak sunulan bir ziyarette bulundu. Burada Barzani ile görüşmelerde bulunan Erdoğan'ın sözlerinde ise herhangi bir yenilik yoktu. PKK'den "terörün tasfiye edilmesi" diye bahseden Erdoğan Kürt sorununda çözüme ilişkin ise tek kelime etmedi.

Erdoğan'ın Güney Kürdistan ziyaretinin "tarihi" bir ziyaret olarak sunulmasıyla, iflas eden "açılım" politikasına inandırıcı bir görüntü sağlanmaya

çalışılıyor. Ama bu adımın hiçbir pratik değeri yoktur. Çünkü Türk devleti yıllar önce zaten Kürdistan'ın özerkliğini, bu malum gerçeği kabul etmek zorunda kalmıştı. Şu haliyle de zaten Türk burjuvazisinin bölgede önemli yatırımları var. Erdoğan'ın ziyaret programında bunlardan bazılarının açılışının yapılması da vardı.

Kürt halkının ağzına bir parmak bal sürmek için tezgahlanmış olan bu ziyaret karşısında Kürt hareketinden de tepkiler yükseldi. Kürt sorununun Erbil'de değil Diyarbakır'da çözüleceğinin belirtildiği açıklamalarda, AKP yöneticilerinin tasfiye ve inkar çizgisinden milim şaşmadıkları da vurgulandı.

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Nisan Ayı Toplantısı Sonuçları

MİB MYK Nisan ayı toplantısı gerçekleştirildi. Toplantının gündemi şu ana konu başlıklarından oluşturuldu:

- MESS Grup TİS sürecinde mevcut aşama üzerine değerlendirme
- Direnişler ve işkolundaki diğer gelişmeler üzerine değerlendirme
- Libya'ya yönelik emperyalist saldırı üzerine değerlendirme
- 1 Mayıs üzerine değerlendirme ve planlama
- Bülten üzerine değerlendirme ve planlama

- MESS Grup TİS sürecinde mevcut aşama üzerine değerlendirme:

1. MİB MYK toplantısı sırasında TİS sürecinin geleceği de büyük ölçüde belli olmuştu. Süreci ek protokollerle bitirmek niyetinde olan Birleşik Metal yönetimi, bir yandan grev günü gelen fabrikalara grev pankartı asmak için hazırlanırken, diğer yandan ise bu aynı fabrikaların yönetimleriyle ayrı ayrı görüşme halindeydi. Şu durumda bu görüşmelerden de Süsler Doruk fabrikası hariç diğerlerinde anlaşmaya varıldığı açıklandı. Bu aşamadan sonra bu tek fabrikada da anlaşmanın sağlanmasıyla birlikte MESS ile masaya oturularak Türk Metal'in imzaladığı sözleşmenin altına imza atılacaktır. Böylelikle Birleşik Metal üyeleri Türk Metal'in imzaladığı yüzde 5,35 oranındaki ücret zammının üstünde, toplamda yüzde 10'u bulan oranda bir zam almış olacaklardır. Şu haliyle toplu sözleşmenin diğer maddeleri arasında herhangi bir farklılık görünmemektedir.

2. Varılan bu noktada durumu çeşitli boyutlarıyla değerlendiren MYK, öncelikle bu sonucun belli sınırlar içerisinde olmak kaydıyla bir kazanım olduğu düşüncesini paylaşmaktadır. Şöyle ki, Birleşik Metal üyeleri Türk Metal üyelerine göre bu TİS sürecinde daha yüksek bir ücret zammı elde etmişlerdir. Bu da kendisine kuralları belirleyen sendika payesi biçen Türk Metal çetesine atılmış bir tokat olmuştur. Sayı olarak Türk Metal üyelerinin onda biri olan Birleşik Metal üyesi işçiler bunu başarmıştır. Dahası bir de bu kadarı grevle değil, sadece grev tehdidiyle elde edilmiştir. Metal işçileri, grev kararlılığıyla MESS'in fiyakasını bozmuş, onu korku ve paniğe sürüklemiştir. Kuşkusuz bugün birçok metal işçisi tarafından vurgulandığı gibi, "grevin sözünü ettik bu kadarını aldık, eğer greve çıkılsaydı kim bilir neler kazanırdık?"

3. Ancak bu sınırlarda bakıldığında kazanım olarak görülebilecek sonuç, metal işçisini tatmin edemez, etmemelidir. Çünkü pekâlâ greve çıkılabilir ve bugün elde edilenlerin ötesinde sonuçlar yaratılabilir. Özellikle de sürecin başında temel bir iddia olarak konulan MESS-Türk Metal'in düzeni yıkılabilir. Kuşkusuz bunun en somut sonucu da Türk Metal'in imzaladığı sözleşmeden başka bir sözleşmeye imza atmak, böylelikle de bu satış sözleşmesini yırtıp atmak olurdu. İşte başarısız olan da budur. Bir kez daha belirtelim ki, bunun olanakları vardı, metal işçileri bunu yapabileceklerine inanmıştı. Ancak bu büyük olanak heba edilmiştir. Hem de bu olanağı değerlendirmek ve hedefe doğru kararlıca yürümek doğrultusunda hemen hiçbir şey yapılmamıştır. Çünkü en başta "biz inandık, siz de inanacaksınız" mesajı veren Birleşik Metal yönetimi, gerçekte MESS'i yere

serecek bir greve inanmamıştır. Bu ölçüde de sürecin tüm bir seyrini daha baştan belirlemiş ve bugünkü sonu hazırlamıştır.

4. Defalarca belirttiğimiz gibi bir mücadelenin solğunun gücünü ve geleceğini ufku belirler. Bu süreçte Birleşik Metal yönetiminin ufkunu da "Ek protokoller" belirlemiştir. Dediğimiz doğru anlaşılmalıdır. Elbette her mücadele kazanamayabilir ve her mücadelede de tüm hedeflere ulaşılmayabilir. Mücadele yürütülür, tüm güç ve olanaklar hedefe ulaşmak için seferber edilir, ancak bir karar anı vardır. Daha ileriye gitmek mümkün olmadığına kanaat getirilir ve o anki güç ölçüsünde alınabilecek kazanımlarla yetinilir. Ancak Birleşik Metal yönetiminin yaptığı, mücadele stratejisini en ileri hedefler doğrultusunda kurmak ve gidebileceği yere kadar gitmek değil, her şeyini gidebileceğini düşündüğü noktaya göre kurmak olmuştur. Daha en başından itibaren, grev yoluna çıkarken mücadele stratejisi "Ek protokoller" üzerine kurulmuştur. Mücadele düzeni ve taktik hamleler de bu stratejiye göre yapılmıştır. Dolayısıyla grev kararının alınmasının ardından tüm bir sürecin ruhunu da belirleyen bu türden bir ara çözüm düşüncesi olmuştur. Bu haliyle de grevi daha baştan sakatlamıştır.

5. Bu strateji mücadele planına olduğu gibi yansımıştır. Öyle ki greve bütün fabrikalardan birden başlamak yerine tek tek sırayla başlanılmıştır. Dahası MESS'i zorlayacak ve yangını büyütecek fabrikalardan başlamak yerine, ek protokol için ayak direyen fabrikalar öne konulmuştur. Örneğin greve ilk çıkan Süsler Doruk greve en hazırlıksız fabrika, ama fabrikanın patronu ek protokole en uzak patron olmuştur. O nedenle greve çıkmanın onurunu taşıyan Doruk işçisi, grev pankartı asılırken dahi son derece ruhsuz ve heyecandan yoksun bir görüntü çizmekteydi.

6. Çok açıktır ki mücadele planı, grevi büyütme, MESS'i köşeye sıkıştırmak ve Türk Metal tabanını mücadeleye kazanmak hedefine göre hazırlanmış olsa başka türlü davranılırdı. Örneğin Süsler Doruk yerine, belli bir döneme kadar greve en hazır fabrikalardan olan ve aynı zamanda TOFAŞ için kritik önemde olan ve de en önemlisi Bursa'da kurulu olan SCM'den

başlanabilirdi. Böylelikle SCM sonuç ek protokol olsa dahi, bir on gün boyunca Bursa eylemli mücadele yoluyla ayağa kaldırılır ve böylelikle grev Türk Metal tabanının ana gövdesini oluşturan Bursa metal işçilerinin gündemine sokulur, bu büyük işçi havzası sarsılabilirdi. Bu durumda bir yerden sonra ek protokol imzalandığında dahi, bu Türk Metal üyesi işçileri de en azından ek protokol için harekete geçirirdi. Bu durumda metal işçisinin cebine ne girdiğinin de hiçbir önemi elbette olmazdı. Çünkü çatırdayan MESS-Türk Metal'in düzeni olurdu. İşte bu da bir stratejidir, ancak pekala şu günkü güçler tablosu ile dahi kolaylıkla hayata geçirilebilir bir stratejidir. Ancak Birleşik Metal'in mevcut yönetimi gibi, ufku dar ve soluksuz bir önderliğin üstesinden geleceği bir strateji değildir.

7. Geçmeden belirtmek gerekir ki, Birleşik Metal yönetimi stratejisini, sadece grevin uygulamaya sokuluş biçimiyle değil, bu sürecin her aşamasını da bilinçli olarak metal işçisini bir ara çözüme razı etmek üzerine kurmuştur. Bu doğrultuda da bilinçli ve hesaplı davranmıştır. Önce durumu kontrolü altına almış, sonra da adım adım metal işçisinin grev kararlılığını zedelemiş, coşkusunu kırmış ve dikkati ek protokollere çekmiştir.

Oysa Türk Metal'in imzaladığı satış sözleşmesinin reddedilerek "mücadeleye devam" kararının alındığı 11 Aralık toplantısının ardından metal işçilerinin saflarında belirgin biçimde grev kararlılığı ve coşkusunu yükselmiş, en geri fabrikalarda dahi bir grev rüzgarı esmiştir. Ancak yönetim yakalanan bu ivmenin geliştirilmesi ve pekiştirilmesi için neredeyse hiçbir şey yapmamıştır. Öyle ki daha önce yapılan Cuma eylemleri de büyük ölçüde bitirilmiş, yerine de başka bir eylem programı çıkarılmamıştır. Bazı fabrikaların kendi inisiyatifleriyle yaptıkları eylemler de bir yerden sonra yine tepeden inme müdahalelerle sonlandırılmıştır. Böylelikle grev hazırlıkları baltalanmış ve sürecin gelişme dinamizmi zayıflatılmıştır. Mart ayı başında ise bu kez yönetim henüz daha grev yolunda tek bir adım atılmamışken ek protokoller için MESS'in kapısını çalmıştır. Satış sözleşmesi çerçevede alındıktan sonra bu tür bir ara çözüme baştan razı olan MESS ek protokolleri önce

kabul etmiş, fakat hemen ardından da Birleşik Metal'i daha geri bir noktaya sürüklemek için çark etmiştir. Bu durumda ise yönetim daha da geri adım atarak tek tek fabrika patronlarıyla ek protokol imzalama yoluna gitmiştir. Belirtmek gerekiyor ki daha bu aşamada da metal işçilerinin artık greve olan inançları kalmamıştır. Sürecin ek protokoller yoluyla bitirileceği düşüncesi saflara yayılırken, greve en hazırlıklı fabrikalardaki işçiler de grev yolundan uzaklaşmışlardır. Bu aşamadan sonra ise yukarıda belli başlı yönleriyle ortaya koyduğumuz strateji oluşturulmuştur. Sonuçta bir noktadan sonra da üretimin durdurulması ihtimalinden dahi korkan metal patronları bedel ödemektense zaten en başta razı oldukları ücret zamlarına imza atma yoluna gitmişlerdir. MESS ise bu süreci sadece izlemekle yetinmiş ve üyelerini serbest bırakmıştır.

8. İşte burada ayrıntılarıyla ortaya koyduğumuz gibi Birleşik Metal yönetimi bu süreçte, iyi bir önderlik sınavı vermemiş, aksine, süreci bir ara çözüme bağlasa da, MESS'in düzenini yıkmak üzere ortaya çıkan büyük bir tarihsel imkanı heba etmiştir.

9. Tüm bunlardan sonra belirtmek gerekir ki, metal işçileri mevcut bilinç ve örgütlenme düzeyleriyle, ayrıca bu düzeyin bir uzantısı olarak mevcut önderlik

düzeyi ile bu kadarını yapabilmıştır. Bu kadarı da daha ileri mücadeleler için uyarıcı ve yol göstericidir. Eğer metal işçileri taban örgütlülüklerini kurar ve sınıf bilinciyle saflarını donatırsa hem büyük kavgaları verebilecek bir olgunluğa ulaşabilir, hem de böylesi kavgaları başarıyla yönetebilecek bir önderlik iradesini içerisinden çıkarabilir. Bu durumda da ne Türk Metal kalır ne de MESS'in sömürü ve kölelik düzeni! İşte bu bilinç ve düşüncelerle MİB MYK başta ileri-öncü metal işçileri olmak üzere tüm metal işçilerini, yaşadığımız bu sürecin derslerinden öğrenerek ileri çıkmaya ve mücadeleyi birlikte omuzlamaya çağırıyor.

- Direnişler üzerine değerlendirme:

1. Aralarında metal işçilerinin de olduğu pek çok işçi bölümü hakları ve gelecekleri için direniştedir. Seslerini duyurmaya çalışan ve bir kısmı da sendikalardan destek bulmadığı için kendi imkanlarıyla direnen bu işçi bölüklerinin onurlu direnişine sahip çıkmak tüm işçi ve emekçilerin görevidir. MYK tüm metal işçilerini direnişlerle dayanışmayı yükseltmeye çağırmaktadır.

2. Bu direnişler içerisinde iki tanesi belli bakımdan diğerlerinden ayrılmaktadır. Bunlardan birincisi Ontex diğeri ise ÇEL-MER direnişidir. Bu iki örnek direnişin

ayırt edici özelliği, örgütlü taban inisiyatifleridir. Öyle ki Ontex'te kurdukları komitelerle TİS sürecine müdahale eden, söz-yetki-karar haklarını kullanan işçiler, patron ile sendika yönetiminin işbirliğiyle işten atılmışlardır. Amaç bu örgütlü sınıf mevzisini düşürebilmektir. İşçi sınıfının yakın dönem mücadelesinde başarılı işgal pratiğiyle örnek olan ÇEL-MER işçileri, bunu yine fabrikada kurdukları komitelere borçluydular. Haklarını kopara kopara alan ÇEL-MER işçisinin örgütlülüğünü kırmak isteyen mücadeleye de önderlik eden sendika temsilcilerini düzenbazlığa da başvurarak işten attı. Ancak örgütlü ÇEL-MER işçisi bir kez daha direniş bayrağını açarak bu saldırıya yanıt verdi. ÇEL-MER sözkonusu olduğunda elbette Ontex'deki gibi bir sendikal ihanet yoktu. Ancak belirtmek isteriz ki işçilerin örgütlü olduğu Birleşik Metal yönetiminin yer yer ortaya koyduğu ilgisizlik de dikkatlerden kaçmamaktadır.

MYK bu gerçeklerin altını çizmeyi bir görev bilmekte ve tüm sınıf güçlerini bu sınıf mevzilerini savunmaya çağırmaktadır.

- Libya'ya yönelik emperyalist saldırı üzerine değerlendirme:

MYK son günlerde çeşitli bahanelerle Libya'ya yönelik tezgahlanan emperyalist saldırganlığı ve emekçi halklara yönelik bu gerici ve haksız savaşın suç ortağı olan, aynı zamanda ülke topraklarını bu alçakça saldırılar için kullanıma açan AKP hükümetini ve devlet yönetimini kınamaktadır. Bu bilinçle de tüm işçi ve emekçileri emperyalist saldırının durdurulması ve ülke yönetenlerinin suç ortaklığına son vermesi talebiyle mücadeleye çağırılmaktadır.

Metal İşçileri Birliği tüm bileşenlerini bu doğrultuda fabrikalarda sistematik bir çalışma yürütmeye ve metal işçilerini yapılacak eylemlere katılmak doğrultusunda kararlı bir çaba içerisinde olmaya çağırılmaktadır.

- 1 Mayıs üzerine değerlendirme ve planlama:

1. İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Bu 1 Mayıs'ı işçi sınıfı ülkede ve dünyada yoğun saldırılar altında karşılıyor. Sosyal yıkım büyüyor, baskı ve terör şiddetleniyor. Ancak hava da giderek emekçilerden yana esiyor. Arap halklarının isyan ruhu egemenlerin korkularını büyütürken işçi ve emekçilerin umudu oluyor. İşte 2011 1 Mayıs'ında bu umudu büyütme görevi önümüzde duruyor. İşi ve onuru için kendini yakan Tunuslu sınıf kardeşimiz gibi inanç ve yüreklilikle 1 Mayıs alanına çıkmalıyız. Mısır'da Yemen'de kurşunlara karşı yürüyen kardeşlerimiz gibi, korku duvarlarını yıkarak zalimin zulmü üzerine gitmeliyiz. İşimiz, ekmeğimiz, onurumuz ve geleceğimiz için 1 Mayıs alanlarında olmalıyız.

2. MYK bu perspektifle metal işçilerini fabrika fabrika 1 Mayıs'a hazırlanmaya çağırıyor. 1 Mayıs düşüncesini ve ruhunu yaymalı, tüm işçi arkadaşlarımızı 1 Mayıs'ta alanlara çıkmaya ikna etmeliyiz. Bu amaçla toplantılar organize etmeli, yapılan toplantı ve etkinliklere katılmalıyız. 1 Mayıs günü geldiğinde ise fabrika pankartlarımızla ve coşkulu sloganlarımızla 1 Mayıs alanında yerimizi almalıyız.

- Bülten üzerine planlama:

MYK 1 Mayıs öncesinde çıkacak olan bültenin gündemini de 1 Mayıs'ı kazanmak hedefine bağlı olarak tartışmış, bununla birlikte başta TİS süreci deneyimi ve fabrika direnişleri olmak üzere bir dizi konu saptamıştır.

Metal İşçileri Birliği
30 Mart 2011

Metal grevinin sesi kampüslerde

Eskişehir'de Ekim Gençliği greve çıkan metal işçilerinin mücadelesini üniversite kampüslerine taşıdı. Greve ilk çıkan Süsler Doruk işçilerinin sesini Anadolu Üniversitesi'nde duyurmak için çeşitli çalışmalar yürütüldü.

Grev başlamadan bir gün önce okul içerisine grevin duyurusunu yapan, grevin başlayacağı gün öğrencileri fabrika önüne çağıran "Metal işçileri sömürü ve köleliğe karşı greve çıkıyor. Metal işçilerinin greviyle dayanışmayı büyütelim" şiarlı

ozalitler okul içerisinde farklı noktalara yapıldı. Grev günü ise toplu halde, Süsler Doruk fabrikasına gidilerek destek verildi. Haftanın ilerleyen günlerinde ise yine okul içerisine metal grevini anlatan duvar gazeteleri ve "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için metal işçilerinin greviyle dayanışmaya! / Ekim Gençliği" afişleri yemekhanede, kütüphanede ve fakültelerde yaygın bir şekilde kullanıldı.

Anadolu Üniversitesi / Ekim Gençliği

Tuzla'da grevle dayanışma

Tuzla'da Metal İşçileri Birliği (MİB) çalışanları, greve çıkan metal işçilerinin sesini işçi ve emekçilere taşımaya devam ediyor. MİB çalışanları, bölgedeki örgütsüz fabrikalardan biri olan Emin Teknik Fabrikası'na bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler. İşçilerin ilgisine konu olan önceki bildiri dağıtımlarının yarattığı etki sonrası patronun fabrika içerisinde yarattığı baskı, bazı

işçilerin dağıtımına çekinerek yaklaşmasına sebep oldu.

Bildiri dağıtımını sırasında gerçekleştirilen sohbetlerde, metal işçilerinin grev sürecinden bahsedilerek, grevin kazanılmasının diğer metal işçileri ve sınıf bölükleri açısından da oldukça önemli olduğuna vurgu yapıldı.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Metal grevinde son durum

Grup TİS görüşmelerinde örgütlü olduğu fabrikalarda grev uygulama kararlarını hayata geçiren Birleşik Metal-İş Sendikası, yürüttüğü “ek protokol” görüşmeleriyle süreci aşmaya çalışıyor. Eskişehir’de Süsler Doruk işçilerinin başlattığı grev sürerken diğer fabrikalarda da büyük oranda anlaşma sağlandı.

Areva, Bekaert ve Standard’da anlaşma

Doruk işçilerinin ardından grev bayrağını devralan Standard Depo’da bir haftaya yakın süre devam eden grevin ardından fabrika yönetimiyle anlaşma sağlanması üzerine buradaki grev uygulaması fiili olarak sona erdirildi.

Gebze’de kurulu Areva fabrikasında başlatılması beklenen grev uygulaması da fabrika yönetimiyle varılan uzlaşma sonucu farklı bir şekilde “hayata geçirildi”

Birleşik Metal yönetimi, sağlanan “anlaşmanın” ardından grev uygulamasını fiilen hayata geçirmedir. Anlaşmaya ilişkin edindiğimiz ilk bilgilere göre, yapılan ek protokolle birlikte Türk Metal ve MESS’in imzaladığı 5,35’lik sözleşmeye oranla daha yüksek bir ücret artışı sağlandı.

Metal işçileriyle dayanışma

Metal işçilerinin greviyle dayanışma amacıyla sabah saatlerinde Haydarpaşa Garı’nda buluşan çeşitli sendikalar, meslek odaları, kitle örgütleri ile ilerici ve devrimci güçler grev treniyle Gebze’ye hareket etti.

Tumikelerden ücretsiz geçiş yapan yüzlerce kişi Gebze’de trenden inerek araçlarla Areva’nın önüne hareket etti. Burada Birleşik Metal-İş ve DİSK yöneticilerinin de katılımıyla bir basın açıklaması yapıldı. Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri **Selçuk Göktaş**, Areva işçilerinin Türkiye işçi sınıfı hanesine bir kazanım yazdığını belirterek Birleşik Metal’in tüm süreç boyunca kendi üyeleriyle süreci yönettiğini ve yönetmeye devam ettiğini dile getirdi.

DİSK Genel Sekreteri **Tayfun Görgün** ise, Birleşik Metal-İş’in, sarı sendikaların dayatmalarını boşa çıkardığını söyledi. Metal işçilerinin dayatmalara boyun eğmediğini sözlerine ekledi.

Birleşik Metal-İş Genel Örgütlenme Sekreteri **Özkan Atar** da metal işçilerine destek veren sınıf dostlarına teşekkür etti. Metal işçileriyle dayanışmanın sürmesi gerektiğini vurguladı.

Fabrika önündeki açıklamaya, aralarında Metal İşçileri Greviyle Dayanışma Platformu, BDSP, Metal İşçileri Birliği, ESP, ÜİD-DER ve Genç Sen’in de bulunduğu çeşitli kurumlar da katıldı.

Bekaert’te tepki

Benzer biçimde Bekaert fabrikasında da anlaşma sağlanması üzerine 30 Mart sabahı başlaması gereken grev uygulaması fiilen başlatılmadı.

Sabah saatlerinden itibaren fabrika önünde toplanmaya başlayan işçiler arasından çeşitli tepkiler yükseldi. Sendika üyesi bazı işçilerin, “7 ay boyunca bunun için mi mücadele ettik” diyerek sendika yöneticilerine tepki gösterdiği ifade edilirken Birleşik Metal yönetimi fabrikadaki işçilerle toplantı yaptı. Toplantının ardından açıklama yapan Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, “boyun eğmediklerini, mücadele ettiklerini ve kazandıklarını” söyledi.

Grup TİS prosedürü nasıl işliyor?

Ancak Areva, Standard ve Bekaert fabrikalarının grup TİS kapsamında olması nedeniyle sendika bu fabrikalarda TİS imzalayamıyor. Bu fabrikadaki ek

protokolün ancak grup TİS anlaşmasıyla beraber hayata geçirilmesi mümkün.

Grup TİS süreci prosedürüne göre; greve çıkış tarihleri MESS’e tebliğ edilen fabrikalarda grev uygulama kararlarının belirlenen günlerde hayata geçirilmesi gerekiyor. Şu anda 21 fabrikayı kapsayan grup toplu iş sözleşmesinde anlaşma sağlanıncaya kadar bu fabrikalardaki grev uygulama kararları geçerliliğini

koruyor. Bu fabrikalarda greve çıkılmaması durumunda sendikanın fabrikadaki TİS yetkisi düşüyor.

Kroman’da grev ertelendi

Diğer yandan Kroman Çelik’te yapılan grev oylamasına MESS’in itirazda bulunmasının ardından grev de ileriki bir tarihe ertelendi.

Süsler Doruk’ta grev sürüyor...

İlk grev pankartının asıldığı fabrika olan Süsler Doruk’taki grev sürüyor.

Greve destek

Grevin 3. gününde (24 Mart) Demiryol-İş Sendikası üyesi TÜLOMSAŞ (Türkiye Lokomotif ve Motor Sanayii A.Ş.) işçileri destek ziyareti gerçekleştirdi.

Dayanışma ziyaretinin önemini ve Doruk işçilerinin mücadelesine gönülden destek verdiklerini belirten işçiler önümüzdeki günlerde daha güçlü bir organizasyonla grev alanına tekrar gelececeklerini söylediler.

Ziyaret sırasında grev alanında bulunan Birleşik Metal-İş Eskişehir Şube Başkan Yardımcısı Ünal Akkaya, sistemin örgütsüzleştirme saldırısına karşı durulması gerektiğini belirtti. Bu örgütsüzlüğün ucuz işgücü oluşumundan hak gasplarına kadar birçok saldırıyı karşılayamadığını, bu nedenle greve verilen desteğin ve örgütlülüğün oldukça önemli olduğunu vurguladı.

Grevle dayanışma çağrısı

Grevin 4. gününde Birleşik Metal-İş Eskişehir Şube Yönetim Kurulu basın toplantısı düzenledi.

MESS’e karşı başlayan grevlerin gerek tarihsel açıdan gerekse kapsamı açısından tarihsel bir adım olduğunun belirtildiği toplantıda okunan açıklamada, Candy grubunda iki işyerinde başlayan grevin tüm işçi sınıfına umut olduğu söylendi. “Bilinmelidir ki bu grev sadece Doruk işçilerinin değil Birleşik Metal’in değil, şehrimizin ve Türkiye’nin grevidir” denilen açıklamada tüm Eskişehirli grevi sahiplenmeye çağrıldı.

Grev patronları telaşlandırdı

Süsler Doruk işçileri grevin 5. gününde de direnişlerinin coşkusu ve kararlılığıyla fabrikaları önünde beklemeye devam ettiler.

Sarar ve Eti gibi büyük fabrikaların bulunduğu bölgede, sermayedarlar işçi sınıfının tarihsel önemdeki bu grevine kayıtsız kalmadılar ve korkularını ucuz önlemlerle örtmeye çalışıyorlar. Grevin başladığı günden beri kendi işçilerini Süsler Doruk grevinden yalıtılmak için türlü çabalara giren patronlar ve uşakları, grevci işçilerin seslerinin duyulmaması için fabrika içlerinde yüksek sesle müzik dinletmeye ve fabrikaların pencerelerini kapatmaya başladılar. Bunun dışında diğer fabrika işçilerinin grev alanlarında işçi ziyaretleri yapmalarını bile tehdit konusu olarak kullanıyorlar.

“Bu mücadele tüm işçilere örnek olsun

Grev gözcüsü işçiler, Organize Sanayi Bölgesi’nin

durumu ve grevin içerideki etkileri üzerine gazetemize görüşlerini aktardılar. Konuya ilişkin konuştuğumuz grevci Doruk işçisi şunları söyledi:

“Onlarca işyerinin bulunduğu Organize Sanayi’de sadece Birleşik Metal-İş var. Şu gördüğümüz işyerlerinde işçiler sendikasız çalışıyor. Bu gerçekten örgütsüzlüğü dolayısıyla da patrona karşı güçsüzlüğü gösterir. Sendikasız olmak haklarını arayamamak, her söylenene kölece boyun eğmek demektir. Çünkü patronlar bizi köleleştirmekten başka bir şey yapmazlar.

Bizim işyerinde de daha önce sendikalaşmak üzerinden birçok sorun yaşanmıştı. Sendika çalışması yürüten arkadaşlarımızı işten çıkarmışlardı. İtalyan sermayesi burayı aldıktan sonra işler biraz değişti, sendikalı olduk. Çünkü bu yabancı sermaye ucuz işgücü için buraya geliyor ama işlerini de yasalara uygun yapmaya çalışıyor. Bu boşluktan biz biraz yararlanabildik. Ama Sarar’a bakın resmen bedavaya işçi çalıştırıyor. Hiçbir sosyal hak da yok. O yüzden biz diyoruz ki, bizim mücadelemiz sadece kurşun mücadelesi değil. Sosyal haklarımızın da mücadelesi. Torba yasaya güvenerek zam uygulaması, kıdem tazminatı gibi haklarımızı zaten gasp edecekler. İşveren bunu bildiği için torba yasada olanlardan başka alabileceği haklarımızı da almaya çalışıyor. Bu mücadele tüm işçilere bir örnek olsun”

“Bu mücadele çetinleşecek!”

24 Mart günü grev gözcülerinden Sezai Ertop ise gazetemize şöyle konuştu:

Sezai Ertop (Grev gözcüsü Süsler Doruk işçisi): Bizler burada soğuğa rağmen bekliyoruz. Bu bizim inancımızdan ileri geliyor. MESS’in saldırılarına sendikamız gereken cevabı verdi. Diğer fabrikalarda grevin başlaması daha da bizi güçlendirecek ve patronları sıkıştırarak. Biz de elimizden ne geliyorsa yapacağız. Şehirde yürüyüşler başlayacak. Bu sadece burada kalmayacak. Uygulanan yasaların tamamı patronlar için düzenlenmiş. Mesela burada en fazla dört işçi bekleyebilir diyor. Sadece bir pankart ve üzerimizdeki önlüklere izin veriliyormuş yasalara göre. Grev başlamadan önce de bir sürü şey söylediler ama engel olamadılar. Süre uzadıkça bu mücadele de çetinleşebilir. Biz bunun bilincindeyiz.

Gün boyu burada beklerken ziyaretimize gelen bir sürü kişi oluyor. Kendi arkadaşlarımız da geliyor. Bu destek bizim için önemli ve güzel. Özellikle biz burada beklerken önümüzden geçen servislerdeki diğer işçilerin servisten bakmalarına dikkat ediyorum. Sadece bakıp geçiyorlar ve bir tepki vermiyorlar. Ama olsun bizim hakkımız için mücadele ettiğimizi biliyorlar. Grevimiz başarıyla sonuçlanınca çok daha büyük dersler çıkacak buradan.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Asil Çelik işçisi sendikasına sahip çıktı

Türk Metal çetesi Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın örgütlülüğüne saldırıyor. Daha öncesinde de benzer bir saldırının yaşandığı Asil Çelik'te Türk Metal çetesinin saldırı girişimi Asil Çelik işçilerinin kararlı tutumu ile geri püskürtüldü.

Gerginlik bir haftadır sürüyordu

Türk Metal çetesi geçtiğimiz haftalarda alttan alta yaydığı dedikodularla hafta başında Orhangazi Meydanı'nda çadır kuracağını, Çarşamba günü ise Asil Çelik işçilerinin kendisine üye olacağını iddia ediyordu. Türk Metal çetesinin bu dedikodularının fos olduğu ise hafta başından itibaren ortaya çıktı. Asil Çelik işçilerinden destek görmediği için çadır kurmayı başaramayan Türk Metal çetesi çarşamba günü sadece 6 işçiyi satın alarak Birleşik Metal'den istifa ettirebildi. İstifa eden işçilerden birinin Birleşik Metal İşyeri temsilcilerinden biri olması ise işçilerin tepkisini daha da büyüttü.

Ortaya çıkan bu tablo üzerinde Türk Metal çetesi Asil Çelik işçilerini taciz ve tehditlerle yıldırma yolunu tuttu. Orhangazi Meydanı'nda ise Türk Metal çetesinin yöneticileri ve tetikçileri ile Birleşik Metal üyesi Asil Çelik işçilerinin karşılıklı bekleyişi devam etti.

Bu bekleyiş sırasında Türk Metal çetesinin yöneticileri ve tetikçileri Asil Çelik işçilerini birçok kez tehdit etti. Türk Metal çetesinin tetikçileri işçilere bellerindeki silahları göstererek taciz ederken, Şube reisi Mesut Gezer ise işçileri, Türk Metal'in örgütlü olduğu fabrikalarda çalışan akrabalarını işten attırmakla tehdit etti. Ancak tüm bu tehdit ve yıldırma girişimleri Asil Çelik işçilerinin daha fazla kenetlenmesinden başka bir sonuç üretmedi. Birleşik Metal yöneticisi ve uzmanları, Prysmian ve SCM fabrikalarından işçiler ile Metal İşçileri Birliği de yalnız bırakmadı.

Fabrika önünde provokasyon

Türk Metal çetesinin son provokasyon girişimi ise 25 Mart günü 16-24 vardiyası girişinde yaşandı. Türk Metal çetesinin satın alarak kendisine üye yaptırdığı iki provokatör ellerine aldıkları broşürleri fabrika girişinde işçilere ve Birleşik Metal yöneticilerine dağıtmaya kalkışınca işçilerin tepkisi sert oldu. Fabrika güvenlikleri Türk Metal çetesine üye olan iki provokatörü alandan uzaklaştırırken işçiler ise işbaşı yapmadılar. Sendika yöneticilerinin fabrika idaresi ile yaptığı görüşmenin ardından Şube Başkanı Ayhan

Ekinci'den bilgi alan işçiler sloganlarla fabrikaya girdiler.

Bu sırada 10-15 araçlık bir konvoyla fabrika önüne gelen Türk Metal çetesi başlattığı provokasyonu daha da büyötmeye çalıştı.

8-16 vardiyasında çalışan işçiler ise yine sloganlarla kapı önüne gelerek burada bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Şube Başkanı Ayhan Ekinci'nin basın açıklamasını okuduğu sırada Türk Metal çetesinin işçileri sloganlarla taciz etmesi üzerine Asil Çelik işçileri Türk Metal çetesinin üzerine yürümeye başladılar. Ortamın gerilmesi üzerine fabrika önünde konuşlanan jandarma ekipleri araya girdi. Asil Çelik işçilerinin Türk Metal çetesi uzaklaşmadan eylemleri bitirmeyeceklerini söylemeleri üzerine çete fabrika önünden geldiği gibi ayrılmak zorunda kaldı. Türk Metal çetesini fabrika önünden kovan Asil Çelik işçileri ise eylemlerini sona erdirerek servislerle Orhangazi Parkı'na geldiler.

Orhangazi'de yürüyüş

Fabrika önünde gerçekleşen eylemin ardından Birleşik Metal üyesi Asil Çelik işçileri yeni kadroya geçen arkadaşlarının üyeliklerini yaptırmak üzere Orhangazi'ye geldiler. Orhangazi Parkı'nda toplanan Asil Çelik işçilerinin Türk Metal çetesinin toplandığı tarafta olan notere gitmesine kolluk güçleri tarafından izin verilmezken Birleşik Metal üyeleri ilçede bulunan diğer notere gitmek üzere bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Orhangazi 2. Noterliği'ne gelen Asil Çelik işçileri yeni arkadaşlarının üyeliklerini yaptırdılar.

Noter çıkışında da Şube Başkanı Ayhan Ekinci tarafından kısa bir açıklama yapılarak hiçbir gücün Asil Çelik işçilerinin birliğini bozamayacağı bir kez daha ifade edildi. Açıklama devam ettiği sırada eylem alanına gelen eski bir Türk Metal üyesi ise yaşadığı deneyimi Asil Çelik işçileri ile paylaştı. Çalıştığı fabrikada temsilcileri kendileri seçmek için imza toplarken Türk Metal'in şube yöneticileri tarafından tehdit edildiklerini ve işten atıldıklarını söyleyen işçi Asil Çelik işçilerini birlik ve beraberliklerini korumaya, sendikalarına sahip çıkmaya çağırırdı. Burada yapılan konuşmaların ardından Asil Çelik işçileri gelen servislere binerek evlerine gittiler.

Sırada toplu sözleşme var

Mayıs ayında yeni toplu sözleşme görüşmelerinin başlayacağı Asil Çelik'te yetki tespiti için son tarih olan 4 Nisan'a kadar Türk Metal çetesinin çeşitli girişimleri devam edebilir. Ancak şu saatten sonra ne tehditlerle ne de satın alarak Asil Çelik işçisini kendi safına geçirmesi zor görünüyor. Öyle ki Türk Metal çetesinin bu girişiminde taşeronluk rolünü oynayan kimi insanlar da aldıkları dersin acısı ile şehri terk etmiş durumdadılar.

Kenetlenerek sendikasına sahip çıkan Asil Çelik işçilerinin ise şimdi önlerinde çok daha önemli bir görev duruyor. Türk Metal çetesinin gerçekleştirdiği bu saldırıyı, kenetlenerek yanıtlayan Asil Çelik işçileri şimdi de yaklaşan toplu sözleşme döneminde Asil Çelik patronundan emeklerinin karşılığını almak için mücadeleye devam etmeliler.

Kızıl Bayrak / Bursa

İşçiler Ankara'ya çağırıyor

Güvencesiz-Esnek çalıştırmaya, taşeronlaştırmaya, sendikasılaştırmaya karşı DİSK'e bağlı sendikalardan Birleşik Metal-İş, Dev Sağlık-İş, Nakliyat-İş, Limter-İş, Sine-Sen, Dev Maden Sen, Sosyal-İş, Emekli-Sen, Basın-İş; Türk-İş'e bağlı sendikalardan Petrol-İş, Hava-İş, Tek Gıda-İş, Belediye-İş, TÜMTİS, Deri-İş; KESK'e bağlı sendikalardan Eğitim-Sen, SES, Haber-Sen ile Enerji-Sen ve TTB tarafından örgütlenen 3 Nisan Ankara buluşmasının hazırlıkları hafta boyunca çeşitli eylem ve etkinliklerle sürdü.

İstanbul

Mitingi örgütleyen kurumların yöneticisi ve üyeleri 26 Mart günü Taksim'de gerçekleştirdikleri bildiri dağıtımıyla mitinge katılım çağrısında bulundular. İstiklal Caddesi boyunca gerçekleştirilen bildiri dağıtımı öncesinde Tertip Komitesi adına konuşan Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, 3 Nisan mitinginin önemine dikkat çekti. Açıklamanın ardından bildiri dağıtımı yapıldı.

Dev Sağlık-İş Sendikası, İstanbul'da Kartal Koşuyolu ve Okmeydanı hastanelerinde gerçekleştirdiği eylemlerle 3 Nisan eylemine çağrı yaptı.

Kartal Koşuyolu Hastanesi'nde gerçekleştirilen eylem için Başhekimlik önünde toplanan sağlık işçileri alkış ve sloganlarla Acil Servis önüne kadar yürüyerek basın açıklaması gerçekleştirdi.

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde eksik yatırılan yol paraları için sağlık emekçileri üçüncü kez hastane önünde eylem yaptı. 200'e yakın işçinin katıldı.

Adana

SES ve Dev Sağlık-İş Adana Şubesi 29 Mart günü Kültür Sokak önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylemde "Yaşamları parçalanırken kaderleri birleşenler güvenceli iş, insanca yaşam için yürüyor! 3 Nisanda Ankara'dayız!" pankartı açıldı. Açıklamanın ardından stand açıldı.

ESP, ÖDP, Eğitim-Sen, Halkevleri, İHD ve DHF'nin destek verdiği eyleme Numune işçileri de katıldı.

Bursa

Bursa Dev Sağlık-İş 30 Mart günü basın açıklaması gerçekleştirdi. Fomara Meydanı'nda toplanan işçiler sloganlarla AKP il binasına yürüyüş gerçekleştirdiler.

Açıklamaya 100'ü aşkın kişi katıldı. Açıklamaya BDSP, TÜMTİS, Halkevleri, BES Şube Başkanı, Emekli-Sen, Makine Mühendisleri Odası, Elektrik Mühendisleri Odası, Ziraat Mühendisleri Odası, DİSK-Tekstil, Sosyal-İş, Liseli Genç Umut destek verdi.

Ankara

Mitinge destek veren sendikaların temsilcileri 29 Mart günü Ankara'da YKM önünde basın açıklaması yaptı.

Açıklamayı okuyan SES Genel Mali Sekreteri Köksal Aydın, "Güvencesiz çalışmak kader değildir. Güvencesiz çalışmak patronların projesidir. Bu projeyi çöpe atacağız" dedi.

Açıklamanın ardından Kızılay'da bildiri dağıtımı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Adana – Bursa

Her yerde kurultay çağrısı

Sınıf devrimcilerinin çeşitli yerelerde gerçekleştireceği işçi kurultaylarının hazırlıkları tüm hızıyla sürüyor. Kurultay hazırlıkları çerçevesinde yoğun bir ajitasyon-propaganda faaliyeti yürütülüyor.

Ümraniye

3. Ümraniye İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi kurultay çalışmalarını sürdürüyor. Kurultay çağrısı taşıyan bildiriler hafta boyunca, işçilerin yoğun olarak bulunduğu bölgelerde dağıtıldı. Bölgede afişlerle de, "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlenelim. 3. Ümraniye İşçi Kurultayı'nda buluşalım!" çağrısı yapılıyor. İMES ve Sarıgazi'de başlatılan imza kampanyası ve açılan standlara işçiler yoğun ilgi gösteriyor. Standlarda, kurultayı birlikte örgütleme çağrısı yapılırken, kuralsız ve geleceksiz çalışmaya karşı imzalar toplanıyor. Kurultay Hazırlık Komitesi, ayrıca 19 Mart Cumartesi günü, direnişçi Casper İşçilerine dayanışma ziyareti gerçekleştirdi. Direnen işçilerle yapılan sohbetlerde işçi kurultayı anlatıldı, kurultaya direnişin sesini taşıma çağrısı yapıldı.

Tuzla'da hazırlıklar

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) tersaneler cehenneminde etkin bir faaliyet örüyor. Tersane işçilerinin en yakıcı sorunlarından biri olan düşük ücret dayatması ve ücretlerin gasbedilmesine karşı imza toplayan TİB-DER üyeleri stand açmaya devam ediyor. 24 Mart sabah saatlerinde İcmeler merkez köprüsünde stand açan TİB-DER üyeleri tersane işçilerini kölece çalışma koşullarına ve hak gasplarına karşı örgütlenmeye ve mücadeleyi yükseltmeye çağırdılar.

İmza standının yanısıra TİB-DER'in aylık yaygın organı olan ROTA'nın dağıtımı gerçekleştiriliyor. 23 Mart akşamı iş çıkışı saatlerinde SEDEF tersanesi önünde dağıtım gerçekleştiren tersane işçileri faaliyetlerine sabah saatlerinde İcmeler merkez köprü civarında da dağıtım gerçekleştirerek devam ettiler.

Ayrıca TİB-DER üyeleri işçilerin öğle yemeğine çıktığı saatlerde Aydıntepe tren istasyonu civarında bulunan çay ocağı ve yemekhanelere de "Ücretlerimizin düşürülmesine ve gasbına karşı haklarımız ve geleceğimiz için derneğimizde örgütlenelim" şiarlı

bildirilerin dağıtımını yaptılar.

Kayseri'de hazırlıklar

Kayseri yerinde "Birleşen işçiler yenilmez" şiarı ile yerel işçi kurultayının hazırlıkları sürüyor. Hazırlıklar çerçevesinde, Kayseri İşçi Bülteni'nin Mart ayı sayısı işçi servis güzergahlarında ajitasyon eşliğinde dağıtılıyor.

17 Nisan'da yapılacak 3. Kayseri İşçi Kurultayı'na davet edilen işçilerle kurultay üzerine sohbetler gerçekleştiriliyor. Bülte, kurultay çalışmalarına ilişkin işçi yazıları organize sanayi işçilerinin dikkatini çekiyor. Yaklaşık 1500 bülten çok kısa bir sürede tükendi.

Adana'da çalışmalar başladı

Adana KHK "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye" çağrısını, 10 Nisan'da İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Adana Şubesi toplantı salonunda yapacağı kurultay ile ileri bir boyuta taşıyacak.

KHK afiş çalışmasıyla kurultayı işçi ve emekçilerin gündemine sokmaya başladı. Bu kapsamda "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye! İşyeri komitelerine, sendikalara! / BDSP" afişleri Şakirpaşa, Emek, Meydan, Akkapı, Havuzlubahçe gibi emekçi mahallelerine ve Barkal, E-5, Saydam gibi işçi geçiş güzergâhlarına yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye – Tuzla – Kayseri – Adana

Ankara'da kurultay çalışmaları

Mamak'ta panel

Mamak'ta KHK Mamak Komisyonu tarafından iş kazaları ve meslek hastalıkları başlıklı bir panel gerçekleştirildi.

27 Mart Pazar günü Mamak İşçi Kültür Evi'nde yapılan panelde öncelikle sermayenin işçi ve emekçilere yönelik saldırıları anlatıldı. İş kazaları ve meslek hastalıklarına sebebiyet veren yasalar ve yapılmayan denetimler üzerinde duruldu. Bu sorun kapsamında OSTİM ve İvedik örnekleri ele alındı. Kapitalizmin kar üzerine kurulu bir sistem olmasından dolayı iş kazalarının ve meslek hastalıklarının bu sistem için kronik bir sorun olduğu belirtilerek bu sorunun bir işçi sınıfı iktidarı ile nihai çözüme kavuşacağı vurgulandı. Bu tartışma ışığında Ankara İşçi Kurultayı'nın önemi tartışılarak kurultayın sahiplenilmesi çağrısı yapıldı. Mamak Komisyonu'nun kurultaya sunacağı tebliğ ve önergelerin tabandan doğru tartışılarak oluşturulması gerektiği vurgulanarak bunun için

çağrı yapıldı.

Basın toplantısı

26 Mart Cumartesi günü ise, kurultayı deklare etmek amacıyla basın toplantısı gerçekleştirildi. Birleşik Metal-İş Sendikası Anadolu Şube binasında yapılan açıklamada Ankara İşçi Kurultayı deklarasyonu okundu. Deklarasyonda kurultayın hedefleri anlatıldı. Kurultay dosyasının da tanıtıldığı toplantıda destekçi kurum ve kişiler belirtildi İşçi Kurultayı'nın amaç ve hedeflerinin anlatıldığı toplantıda örgütlenme sorununun kurultayın en temel gündemini oluşturacağı ve işçi sınıfına yönelik saldırıların göğüslenbilmesinin en önemli yolunun örgütlü bir karşı koyuş olduğu belirtildi. Bu doğrultuda sınıfın örgütlenmesinin önündeki engellere değinildi. Ayrıca kurultay çalışmaları kapsamında grevdeki metal işçileri, direnişçi Ontex işçileri ve DESA işçileri ile dayanışma içerisinde bulunduğu belirtildi.

ÇEL-MER işçileri direniyor

ÇEL-MER Çelik'te patronun ayak oyunları ile işten atılan işyeri temsilcilerinin direnişleri sürüyor. İşçilerle sınıf dayanışması büyürken patronun talimatıyla hareket eden kolluk güçleri 25 Mart günü direnişçi işçilerle beraber onlara destek veren 6 ÇEL-MER işçisini gözaltına aldı.

Fabrikanın önünde beklemenin "yasadışı" olduğunu belirten polis, işçilerin slogan atmasını da gerekçe göstererek işçileri gözaltına aldı. Çayırova İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen işçiler uzun saatler boyunca karakolda bekletilirken, ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar.

Eylem ve yürüyüş

Patron-polis saldırısını 26 Mart günü fabrika önünde gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla protesto eden işçiler Şekerpınar yoluna kadar yürüyüş gerçekleştirdiler.

Eylem saat 13.30'da içeride çalışan işçilerin de dışarıya çıkmasıyla başladı. Alkış ve sloganlarla başlayan eylemde Birleşik Metal-İş Sendikası imzalı "Baskılar bizi yıldırılmaz!" yazılı pankart açıldı.

Eylemde konuşan işten atılan işyeri temsilcisi Ersin Usta, yaşadıkları süreci anlatarak, patronun sendikal örgütlülüğü kırmak için oyunlara başvurduğunu, ancak kendilerinin bu oyunlara gelmeyeceklerini ifade etti. Daha önce işgal ve direniş yoluyla kazandıklarını, bir kez daha kazanmakta kararlı olduklarını ifade etti.

Basın açıklamasının ardından fabrika önünden Şekerpınar yolu mevkiine kadar yüründü. Eyleme çoğunluğu ÇEL-MER işçisi olmak üzere 70 kişi katıldı. BDSP ve ÜİD-DER de destek verdi.

İşçilere destek

İlerici ve devrimci güçler direnişçi işçilere 29 Mart günü destek ziyareti gerçekleştirdi. Metal İşçileri Greviyle Dayanışma Platformu bileşeni çeşitli sendikalar, kitle örgütleri ile ilerici ve devrimci güçlerin çeşitli kurumlar Areva önündeki açıklamanın ardından direniş alanına gitti.

BDSP, Metal İşçileri Birliği, ESP, Tekstil Sen, Elektrik Mühendisleri Odası temsilcilerinin de bulunduğu ziyaret sırasında MİB, ESP, Elektrik Mühendisleri Odası ve Metal İşçileri Greviyle Dayanışma Platformu adına konuşmalar yapıldı. Yapılan konuşmalarda birleşik mücadelenin önemine dikkat çekildi. ÇEL-MER işçileriyle sınıf dayanışmasının yükseltilmesi ihtiyacı vurgulandı.

Desteğe gelen kurumları selamlayan Birleşik Metal Gebze Şube Sekreteri Necmettin Aydın, verdikleri destek nedeniyle kurumlara teşekkür etti. Direnişlerinin kazanana kadar süreceğini dile getirdi.

ÇEL-MER İşyeri Temsilcisi Ersin Usta da destek ziyareti gerçekleştiren kurumlara teşekkür etti.

Kızıl Bayrak / Gebze

İzmir'de kurultay seferberliği

İzmir İşçi Kurultayı faaliyetleri tüm hızıyla sürüyor. İzmir'in dört bir yanına yapılan çağrı afişlerinin ardından 24 Mart günü de kurultaya çağrı amaçlı dağıtımlar yapıldı, afişler kullanıldı.

BEGOS'a kurultay çağrısı

İlk olarak sabah erken saatlerde Buca Ege Giyim Organize Sanayi Bölgesi (BEGOS) 2. bölgeye yönelik toplu dağıtım gerçekleştirildi. Saat 7.30'da BEGOS 2. bölgede buluşan kurultay çalışanları burada bulunan tekstil fabrikalarına dağıtım yaptı.

Önlükler ve sesli ajitasyonlarla yapılan dağıtımla kurultaya çağrı bildirimleri Baran Tekstil, Ekol Tekstil, Dalgıç Tekstil, Şirinyer Tekstil, Büşra Triko, Ercan Nakış ve pek çok fason firma işçilerine ulaştırıldı.

Kurultay süreci boyunca sürekli olarak çağrı faaliyetleri yürütülen bölgede dağıtım işçiler tarafından ilgiyle karşılandı. Saat 8.30'a kadar süren dağıtımın ardından afiş faaliyetine geçildi.

Çağrı afişleri Buca'da

Kurultaya çağrı amacıyla hazırlanan "İzmir İşçi Kurultayı 3 Nisan'da toplanıyor!" şiarlı ve kurultay bilgilerinin yer aldığı afişler Buca'da yaygın biçimde kullanıldı.

Tınaztepe'den başlanarak Üçkuyular, Stadyum, Heykel, Buca Cezaevi, İşçievleri girişi, Şirinyer Merkez, Metro çıkışı ve NATO hattına kurultay afişleri yaygın biçimde vuruldu. Ayrıca Tınaztepe'de BEGOS çevresinde de kurultay afişleri kullanıldı.

Konak'ta imza standı

Öğle saatlerinde Konak'a geçen kurultay çalışanları Kemeraltı girişinde imza standı açtılar. Stand çevresinde toplu biçimde bildiri dağıtımı yapılırken bir yandan da standta imzalar toplandı.

Sesli ajitasyon ve önlükler eşliğinde gerçekleştirilen dağıtımlarla işçi ve emekçiler kurultaya davet edildi. Ayrıca konuşmalarda Konak'ta direnen işçiler de selamlanarak direnişe destek çağrıları yapıldı. Açılan imza masasına da emekçilerin ilgisinin yoğun olduğu görüldü.

İmza standının açılmasının ardından standta gelen polis, masanın çevresine yapılandırılan kurultay pulları nedeniyle bir kişiye para cezası kesti.

Çiğli Organize'ye dağıtım

Konak'ta yapılan faaliyeti, Çiğli Organize'de

bulunan çeşitli metal fabrikalarına dönük dağıtımlar izledi. Ekipler halinde üç metal fabrikasının 8.00-15.00 vardiyası çıkışına kurultay çağrısı yapıldı.

İlk olarak Birleşik Metal-İş'te örgütlü ZF Lemförder'e dağıtım gerçekleştirildi. Toplu sözleşme sürecinde olan ve görüşmelerde tıkanma yaşayan fabrikada çağrı bildirimleri işyeri temsilcisine ve işçilere ulaştırıldı. Bütün işçilerin bildirimleri ilgiyle aldığı gözlemlendi.

Aynı saatlerde İzmir Senkromeç işçilerine dönük de bir dağıtım yapıldı. Geçtiğimiz ay bu fabrikaya yönelik hazırlanan özel sayıların dağıtım sırasında patron ve uşakları engelleme girişiminde bulunmuş ancak başarılı olamamıştı.

Bu kez de benzer bir girişimde bulunan patron takımı yine geri çekilmek durumunda kaldı. Kapıda durup işçileri izleyen patron dağıtım baskı yoluyla boşa düşürme çabasına girdi. Bu çabaya rağmen işçilerin yarından fazlası bildirimleri aldı. Kimi işçiler ile kurultay üzerine sohbet edildi.

Organize'de polis tacizi

Yine aynı saatlerde bir ekip de Schneider Electric önüne giderek dağıtım gerçekleştirdi. Birleşik Metal-İş saflarında yeni örgütlenen Schneider Electric işçilerine dönük dağıtım sırasında fabrikanın ve organizeenin güvenliği faaliyeti engellemeye çalıştı ancak başarılı olamadı.

Dağıtım gerçekleştikten sonra oradan ayrılan kurultay çalışanları organize müdürlüğüne kadar polis tarafından takip edildi. Burada kimlik kontrolüne tabi tutulan çalışanlardan biri araması olduğu gerekçesiyle ifadesi alınmak için gözaltına alındı.

Kurultay çalışanı önce Çiğli Polis Karakolu'na, ardından da Bayraklı Adliyesi'ne götürüldü. Organize dağıtımlarının ardından kurultay çalışanları Çiğli merkezde ve Güzeltepe girişinde afiş yaparak faaliyetlerini sürdürdüler.

İmza standlarında kurultay çağrısı

26 Mart Cumartesi günü Karşıyaka çarşısı içinde imza masası açıldı. Önlükler ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde bir yandan kurultayın tanıtımı yapılırken bir yandan da işçi ve emekçiler talepleri için imza atmaya çağrıldı.

İmza standında ayrıca kurultaya çağrı bildirimlerinin de dağıtımı yapıldı. Birkaç saat içerisinde 1000 kadar bildiri dağıtıldı.

27 Mart Pazar günü ise Şirinyer merkez ve Çiğli merkeze stand açıldı. Standlarda bildiri dağıtımları kurultayın tanıtımı yapıldı. İşçi ve emekçilerden imza toplandı. Pazar günü olması nedeniyle hayli kalabalık olan Şirinyer'de açılan imza masası büyük ilgi gördü. Pek çok sektörden işçi ile sohbetler edildi.

Kurultaya çağrı afişlerinin ve pulların kullanımı da sürdü. Çiğli merkezde afiş çalışmaları bu hafta da sürdü. Duraklara ise pullama yapıldı.

Buca'da bildiri dağıtımları hafta boyunca mahallelere yönelik olarak sürdü. Kuruçeşme, Bucakoop, Çamlıkule, Adatepe ve Mehtap mahallelerinde 5 bine yakın kurultay çağrı bildiri kullanıldı. Ayrıca bu mahallelere kurultay pullamaları da yapıldı.

28 Mart sabahı ise kurultay çağrısı demir çelik işçilerine ulaştırıldı. Sabah servis saati olan 7.00'de Menemen-Asarlık'ta imza standı açılarak bildiri dağıtımı yapıldı. Menemen merkezde ise çağrı bildirimlerinin dağıtımı gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kampana işçileri direnişte

Tuzla Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Kampana Deri'de sendikalaşma mücadelesi yürüten işçilerden ikisi işten atıldı. Deri-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atıldıklarını belirten iki kadın direnişçi fabrika önündeki direnişlerini 9 gündür sürdürüyorlar. **Dilek Göl** ve **Gaye Eraslan**'la direnişleri üzerine konuştuk.

- Kampana Deri'de örgütlenme ve direniş sürecinin hakkında bilgi verir misiniz?

Dilek Göl-Gaye Eraslan: Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde bulunan Kampana Deri fabrikasında çalışıyorduk ve sendikal mücadele yürüttüğümüzden kaynaklı işimize son verildi. Bizler de iki kadın işçi olarak direnişe başladık. Haksız yere işten atılmayı kabul etmeyerek işe geri dönmeyi talep ediyoruz.

Fabrikamızın asıl sahibi Deri İşverenleri Sendikası Üyesi **Muhittin Savranoğlu**'dur.

Kampana Deri'de çalışan iki kadın işçi olarak fabrikadaki taşeron firma Özalp Turizm eliyle işten atıldık. "Kadın işçilerin fazla olduğu" bahanesiyle işten atıldığımızı öğrendik. "O halde neden iki gün önce bir kadın işçi daha işe alındı" diye sorduk... İşten atılmamızın asıl nedeni ise başlattığımız sendikal çalışmadır.

Kampana Deri işçileri düşük ücretlere, yoğun mesailere, ağır çalışma koşullarına son vermek için Deri-İş'e üye oldu. Çay saatlerinin kaldırıldığı, tuvalet kâğıtlarının bile işçiler tarafından alındığı fabrikada işçiler olarak sendikal çalışma başlattık. Şu süreç içerisinde Deri-İş Sendikası yetki tespiti için Çalışma Bakanlığı'na başvurdu. 45 işçinin büyük çoğunluğu taşeron firmada çalışıyor. Ben 7 aydır bu fabrikada çalışıyorum. Tek isteğim sendikal olarak işe dönmek.

Gaye: İlk kez bir fabrikada çalışıyorum, ilk kez sendikaya üye oldum ve ilk kez direniş yaşıyorum. Biz fabrikada bir aile gibiydik. İşçiler arasında güzel bir yardımlaşma vardı. Hepimiz çok güzel kaynaştık. Buranın şartları o denli ağır ve kötü ki, işe giren çıkan işçinin sayısını ben bile bilmiyorum.

Dilek: 2 yıldır fabrikada çalışıyorum. "Daha önceleri de haklarımızı almak için birlikte davranmıştık. Sendikalı olmadan önce mesai ücretlerimizin artırılması, yıllık ücretlerimize zam yapılması için daha önce de farklı eylemler yaptık. İşten atıldığımızda işçi arkadaşlarımız bize destek oldu, olmaya da devam ediyorlar. Çevremizdeki sendikalı-sendikasız işçilerden destekler geliyor. Biz haklarımızı almak için mücadele etmekte kararlıyız"

Sizler aracılığınızla direnişçi iki kadın işçi olarak tüm işçi ve emekçilere çağrımız şudur; Bu dava herkesin davasıdır. Sendikalardan, demokratik kitle örgütlerinden ve kadın işçi arkadaşlardan destek bekliyoruz.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Direnişçi Ontex/Canbebe işçileriyle söyleşi...

“Sınıfımız ve onurumuz”

Dünya devi Ontex'te sömürüye ve sendikal ihanete karşı direniş bayrağı açan Ontex/Canbebe işçilerinin İstanbul Yenibosna'da kurulu fabrika önündeki kararlı direnişleri sürüyor. İstanbul'un dört bir yanını eylem alanına çeviren direnişçi işçilerle, direnişin gidişatı, sınıf dayanışması, mücadelenin kattıkları ve sendikal bürokrasi üzerine söyleştik.

“Sendikal bürokrasiye ve sermayeye karşı direniyoruz”

- Ontex/Canbebe işçileri olarak sömürüye ve sendikal ihanete karşı direniştesiniz. 17 Şubat'ta başlayan direnişinizin ne aşamada? Direnişe başlamanızın ardından neler yaptınız? Direniş nasıl gidiyor?

İbrahim Ok:

17 Şubat'ta yaşanan işten atılma saldırısından önce her şeyi göze almıştık. Bu bizim birliğimizden ve gücümüzden geliyordu. O durumu soğukkanlılıkla karşıladık. İşten atılmayı korkulacak bir şey olarak görmedik.

Hiçbir zaman korkmadık. İşyerimizi terk etmedik. Afişimizi astık ve diğer insanlara haber verdik. Bizi işten attılar, buna sessiz kalmamalıydık dedik.

O günden bugüne kadar birçok parti ve sendikayla görüştük. Ancak en kötüsü de sendikamız Selüloz-İş'in bize destek vermemesi oldu. Sadece çadırımızı aldı ve bunun dışında başka hiçbir konuda destek sunmadı. Zaten gazetelere de “destek olmuyoruz” diye demeçler vererek bu tavrını itiraf etti. Bunların yaşanacağı çok açıktı, hiçbir zaman şaşırmadık. Türk-İş'e bağlı birçok sendikanın bunların gittiği yoldan gittiğini biliyorduk. Bundan dolayı fazla etkilenmedik.

Ontex direnişinin iki önemi vardır. Birincisi sendikal bürokrasiye karşı yürütülen bir direniş olmasıdır. İkincisi ise sermayeye karşı yürütülen bir mücadele olmasıdır. Biz 41 günden beri işçinin, emekçinin yayındayım diyen sendikaların gerçek yüzünü görmüş olduk. Bugün metal grevi yaşanıyor. ÇEL-MER'de, DESA'da işçiler direniyor. Bu sendikaların tutumunu çok açık bir biçimde görmüş olduk. Partilerin oy peşinde olduğunu açık biçimde gördük. Kendine ilericiyim diyen birçok kitle örgütünün hiçbir destekte bulunmadığını gördük.

Bu zaman zarfında sürekli eylemler yaptık. Boykot eylemleri, Taksim yürüyüşleriyle sesimizi duyurmaya başladık. CarrefourSa'larda yaptığımız blokaj

eylemleri etkili oldu. İnsanlar her şeyi sığağı sığağına görmeye başladı. Canbebe gibi bir ürünü alıyorsa o ürünün içeriğini ve nasıl üretildiğini gördü. Bizim yürüttüğümüz bu mücadele hak arama mücadelesinin her yerde olduğunu gösteriyor. Burada duruyorsak eğer işçi sınıfı için duruyoruz. Bu ürünleri alan da aslında işçilerdir. Eğer işçiler birlik olursa o ürün alınmayacak ve bizim sesimizi de tüm kitle duymuş olacak. Blokaj eylemleri bu yüzden çok önemlidir. Ayrıca afişlerimiz de çıktı. Emekten yana olan basın bu süre zarfında sesimizi duyurdu. Şube Başkanı Aydın Parlakkılıç'ın, “bunlar 300 kişilik fabrikada 16 kişiler” sözlerinin ne anlama geldiğini insanlar gördüler. Bizim amacımızın haklarımızı almak ve işimize geri dönmek olduğunu gördüler. Bazı insanları kazandık, bazı insanlar ise hala aynı durumdadır. Mücadelemiz 40 günü aşkın süredir böyle gidiyor. Eylemler, basın açıklamaları ve direnişlerle sınıf dayanışmasını yükselterek, kurtuluşun birlikte olduğunu anlayarak geçti.

Bu süreçte içimizden kopmalar da oldu. Bazı arkadaşlarımız zor durumda kaldıkları için, evlerine para götürmek zorunda kaldıkları için ayrıldılar. Biz de onlara bu yüzden bir şey söylemedik. Arkadaşlarımız arada sırada geliyorlar. Basın açıklamalarına, blokaj eylemlerine katılıyorlar. Mücadelemiz devam ediyor.

“Dünyaya bakış açımız değişiyor, sınıf kimliğimiz oturuyor”

- Direniş süreci sizde nasıl bir değişim yarattı? Geriye baktığınızda hayatınızda neler değişti? Neler öğrendiniz ve kazandınız?

Mustafa Bozkurt: Normalde bu fabrikada çalışırken hiçbir sosyal faaliyetimiz, hayatımız yoktu. Yeri geliyordu cumartesi pazar çalışıyorduk. İşten eve, evden işe bir hayatımız vardı. Dünyada neler oluyor, Türkiye'de neler değişiyor, neler oluyor hiçbir şey bilmiyorduk. Bilmememizin yanısıra sendikal işçiler

olarak sendika nedir, sendikal haklarımız nedir bilmiyorduk. İş yasalarındaki değişiklikleri vs bilmiyorduk. En basitinden, haksız yere işten atılsak kafamızı önümüze eğip başka bir işe giriyorduk. Lanet olsun deyip çekip gidiyorduk. Hak aramasını bilmiyorduk. Direnişle beraber tüm bunları öğrendik. Sermaye sınıfının ne kadar çirkef olduğunu ve içyüzünü daha iyi gördük. İnsanın kişiliği değişiyor ve oturuyor. Dünyaya bakış açımız değişti. Gerçekten işçiliğin ne olduğunu daha iyi anlıyorsun.

Biz de doğal olarak çevre edindik. Farklı farklı insanlar yanımıza geliyor. Diğer kurumlardan, derneklerden, sendikalardan insanlar yanımıza geliyor. Onlarla tanışıp çevre ediniyoruz. Doğal olarak bizim de dünyaya bakış açımız değişiyor. Sınıf kimliğimiz oturuyor. İşçi sınıfının, 12-16 saatlik işgünü 8 saate indirmek için yaptığı eylemleri ve mücadeleyi onlardan devraldığımızı biliyoruz. Bunu öğrendik. Mücadele etmek gerektiğini öğrendik. Mücadelenin zorluklarını öğrendik. Herkesin mücadele etmesi gerektiğini öğrendik. “Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır” diye bir söz vardır ya biz de, bazı hakların mücadele ederek kazanılması gerektiğini öğrendik. Fabrika içerisinde herkes işten güçten dolayı birbirine selam vermeyi bırakırdı. Burada insanlar birbirleriyle kardeş olup daha çok kaynaşıyorlar.

- Bu paylaşımı nasıl sağladığınız?

Mustafa

Bozkurt: Güzel bir dayanışma ortamı oluşuyor. Kendi aramızda bir komite kurduk. Mahalle, basın-yayın ve sendikalar-dernekler komiteleri kurduk. Burada herkesin belli başlı görevleri var. Çadırdaki günlük organizasyonları da yine aynı biçimde yapıyoruz. Bir eylem kararı alacağımız zaman buna ortaklaşa karar veriyoruz. Bir yere gidileceği zaman herkes yapacağı şeyi daha önceden planladığı için kendi aramızda güzel bir dayanışma örneği ortaya koyduk. Her şeyi kendi öz irademizle yapıyoruz.

“Bürokrasinin zeminini kaydığımız için saldırdılar”

- Ontex direnişi sendikal bürokrasinin şubelere ve hatta işyeri temsilciliğine kadar nasıl indiğini gösterdi. Bununla beraber siz de fabrikadan bir taban örgütlenmesi deneyimi de yarattınız. Bu deneyimden bahsedermisiniz?

uz için direniyoruz!”

Gamze Kayhan: Sendikal bürokrasi gerçekten de almış başını gidiyor. İşçilerin artık kendi taban örgütlerini kurma, komitelerini kurma zamanı gelmiştir. Çünkü sendikalar artık işçi örgütlenmesi olmaktan çıkmıştır. Sendikaların gerçek birer işçi örgütü haline getirilmesi gerekiyor. Fabrikadaki komite girişimi bizim atılmamızla beraber işlevsiz kaldı. O komiteleri işlevli hale getiremedik. Burada açık olan şu ki; sarı, ihanetçi sendikalar artık işçilerin iradesini yok saymaktadır. Tamamıyla çeteleşmiş ve mafyalaşmış durumdadırlar. Sanki o fabrikayı patron değil sendika yönetiyormuş gibi davranıyorlar. Kendi çıkarlarını düşünüyorlar. Burada işçilere büyük işler düşüyor. Ya bu çürümüşlüğe, sömürüye boyun eğip ezilmeye sömürülmeye katlanacağız ya da kendi işçi örgütlerimizi oluşturup birliğimizi sağlayacağız. Bu birlik de ancak ve ancak komitelerde olur. Yine fabrikalara inen bürokrasi ancak komitelerle temizlenir.

Komiteler yüzyıllar önce bir deneyim olarak ortaya çıkmıştır. Sınıfın hafızasına kazanmıştır. Türkiye koşullarında komiteleşmeyi çok iyi göremedik. Genç işçiler olarak tamamen '80 darbesiyle beraber bizlerden soyutlanmış, hafızamızdan silinmiş biliniyordu. Bizler de bunun silinmediğini gördük. Kendimiz de bir komite oluşturduk. Komiteleri işlevsel hale getirmeye çalışırken sermayenin ve sendikal bürokrasinin saldırısıyla karşılaştık. Çünkü onlar kendi varlık zeminlerinin kaydığını gördüler. Bunun için saldırdılar.

“Sendika bürokratlarının saltanatını salladık”

- Bunu üyesi olduğunuz sendikanın yöneticisi de itiraf ediyor...

Gamze Kayhan:

Biz bu fabrikada ve sendikada deyim yerindeyse devrim yaptık. Bu devrimi kazanımlarla taçlandırmak istiyorduk, bunun önünü kesmiş oldular. Çünkü biz sendika bürokratlarının 23 yıllık saltanatını salladık. İşçiler kendi iradelerini,

taleplerini, ihtiyaçlarını ortaya koydular. İki üç yıl önce bu işçilerden bir şey olmaz diyordum ama işçi inanıyorsa, işçi ne istediğinin bilincindeyse alamayacağı şey yoktur. Biz gücümüzü sendika ziyaretlerinde, toplantılarda görmüş olduk. Biz inandık ve hak alma gücünü ortaya çıkardık. Üstelik yüzde 15

gibi bir zam aldık.

Selüloz-İş Sendikası yönetiminin ise ne kadar korktuğunu, ne kadar aşağılık olduğunu da gördük. Sendika yönetimi bize söz vermişti. İzniniz olmadan hiçbir şeye imza atmayacağız demelerine rağmen ihanetin içerisinde olduklarını gördük. Kamuoyu önünde, bu sendikaların asıl sahiplerinin biz olduğunu bir kez daha vurguladık. Bütün işçiler sendikal bürokrasiden darbe almıştır. Artık başını öne eğip yoluna devam etme şansı olmadığını gösterdik. Bizleri işten çıkartan bunlarsa bunun hesabının da sorulacağını göstermiş olduk. Mücadelemize devam ediyoruz ve edeceğiz.

Mustafa Bozkurt: Sendikal ihanet derken sendikal bürokrasiyi kastediyoruz. O sendikayı yöneten insanların yıllardan beri hep aynı koltuklarda oturmalarından bahsediyoruz. İhanetçi sendika derken sendikanın kendisini değil yönetimlerini kastediyoruz. Her insanın sendikal olma hakkı vardır. İş sendikalı olmakla bitmiyor. Asıl mücadele sendikalı olduktan sonra başlıyor. Sendikalı olduktan sonra oraya getirdiğimiz yöneticileri işçiler belirlemeli ve sürekli takipçisi olmalılar. Onlara sürekli iş yaptırmalılar. Çünkü işçi tabanda birleşip yöneticiye iş yaptırmazsa o işçi bir süre sonra bürokratlaşır ve patronlaşır. Para babası olmaya başlıyorlar ve işçinin hakkı, hukuku umurlarında bile olmuyor.

“Dostu düşmanı tanıdık”

- Direnişlerde, mücadelelerde sınıf dayanışması önemlidir. Sizin direnişinizde dayanışma nasıl, geçen süre içerisinde ne düzeyde bir sınıf dayanışması vardı? Emekten yana güçler yeteri kadar yanınızda oldular mı?

Hasan Ulaş

Ekelik: Dayanışma şu anda gayet iyi. Yurtdışından destekler gelmeye başladı. Almanya, İsviçre, Fransa'dan destekler gelmeye başladı. Özellikle BİR-KAR'dan arkadaşlar desteklerini esirgemiyorlar. Türkiye'nin diğer illerinden ve farklı ülkelerinden maddi-manevi destekler geliyor. Bu da şunu gösteriyor. Nerede olduğumuzun önemi yok. Önemli olan, amacımızın ne olduğudur. Dünya işçi sınıfı ve halkların tek bir amacı vardır. Ekmek mücadelesidir. Üst kimliklerimizin de önemi yoktur. Tabanda tek amacımız ekmeğimize.

Herkes rahat bir yaşam için savaş veriyor. Herkes evine ekmeğini götürmenin derindedir. Böyle olduğu için de insanların birbirlerini tanımalarına gerek yok. Dilimizin aynı olmasının önemi yok. Bu yüzden de yurtdışındaki dostlarımız destek veriyor. Yurtiçinde yaptığımız blokaj eylemlerine dostlarımız destek veriyorlar. Sonuçta bu sınıfın ve işçilerin mücadelesidir. Biz haklıyız ve işçiyiz. İşçiysek gerçekten haklıyızdır. Haklıysak da destek almamız lazım. Fazlasıyla alıyoruz. Kendimizi ve direnişimizi her geçen gün geniş kesimlere tanıtıyoruz. Destekçilerimiz her geçen gün daha da çoğalıyor. Dostu düşmanı tanıdık. Bu süre içerisinde kendisini "sınıfa adanmış" gözüken kişi ve kurumları da gördük. Sınıftan yanayım deyip içi boş bir kimlikle konuşanları da gördük. Görünüşte sözler verildi. Bunları daha iyi tanıdık. İşçinin yanındayım diyen her kişinin işçinin yanında olmadığını gördük.

"İşçiye ihanet eden herkes gün gelecek hesap verecektir"

- *Türk-İş'e bağlı çeşitli sendikaların genel merkezleri "nerede bir mücadele varsa biz oradayız" diyorlar. Gerçekten yanınızda oldular mı? Onlara nasıl bir mesaj vermek istersiniz?*

Hasan Ulaş Ekelik: Geçtiğimiz günlerde Türk-İş ve DİSK'e üye çok sayıda sendika direnişlerin yanında olacaklarını açıkladılar. Bu sendikalar kendilerini gerçekten sınıfa adıyor ve işçiler için bir şeyler yapıyorlarsa Ontex işçilerinin de yanında yer almaları gerekiyor. Biz şu anda çok önemli bir misyon üstlenmiş durumdayız. Sendika bürokratlarına karşı savaş açtık, cephe aldık. Sonuçta bizim burada işten çıkarılmamızın, bu direniş çadırının kurulmasının temel nedeni sendikacılarımızdır. Sendikacılarımız bize sahip çıkmış olsalardı bu çadır kurulmazdı. Kurulsa bile süreç daha farklı olurdu. Şu anda yalnız başımıza her şeyi yapıyoruz. Eğer Selülöz-İş Sendikası bizim yanımızda yer almış olsaydı kendimizi daha farklı ve kısa sürede anlatabilirdik. Bu yüzden Türk-İş'in içindeki bu sendikalara sesleniyorum. Ontex işçisinin yanında yer almalarını istiyorum. Casper'in, DESA'nın, ÇEL-MER'in ve tüm direnişlerin yanında yer almalarını istiyorum. Direnişleri birleştirmelerini istiyorum. Tek başımıza bir şey elde edemeyiz. Bütün direnişleri ve mücadeleleri ortaklaştırmamız gerekiyor. Ortaklaşmadığımız, kendi başımıza hareket etmediğimiz sürece sesimizi duyurmakta zorlanırsınız. Ortaklaşırırsak kısa sürede yanıt alabiliriz ve sesimizi duyurabiliriz.

Bizi yanlış anlayan kesimler var. Bu da Selülöz-İş Sendikası'nın yöneticilerinden kaynaklanıyor. Burada olan bitenleri farklı ve yanlış anlatıyorlar. Kendi çıkarları neyse onu anlatıyorlar. Türk-İş'in içerisindeki platformlar bizleri çağırıp dinlesinler. Hep kendi cephelerindeki insanları dinlemesinler. Biz kendimizi ifade ediyoruz ama fabrikamız içerisinde de bunu yaşıyoruz. İşyeri temsilcilerimiz var. Temsilcilerimiz fabrikadaki arkadaşlarımıza çok farklı şeyler söylüyorlar. İnsanların kafaları karışıyor ve bu yüzden yanımıza gelmiyorlar. Onların dediklerine inanıyorlar. Türk-İş'in içerisindeki bu sendikalar bizim sendikamızın yöneticileri gibi hareket etmiyorlarsa bizi dinlemeleri gerekiyor.

Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak'la görüştük. Kendisi bile bir şey yapamayacağını söylüyor. Bir şey yapamayacaksan bizi kendi konfederasyonunun içine sok, toplantılara girmemizi sağla. Yapacağınız çok şeyler var. Öyle ben bir şey yapamam demekle olmaz. Sen İstanbul'da Türk-İş'e bağlı sendikaların başısın. Sen bana nasıl yapabileceğim bir şey yok diyebiliyorsun. Ancak söylemde var. Senin bir yaptırım gücün varsa o

gücünü kullanman gerekiyor. Eğer yaptırım gücünü kullanamıyorsan, benim yapabileceğim bir şey yok diyorsan o koltukları bırakman gerekiyor. Oralara hak edenlerin gelmesi gerekiyor. Oralara gerçekten işçiye sahip çıkacak, işçinin iradesine, sözüne kulak verecek insanların gelmesi gerekiyor. Koltuk sevdalarından vazgeçsinler. Bu sevdalarından vazgeçemedikleri sürece ne işçi sınıfı güzel bir yere gelir, ne de kendi çocukları güzel bir geleceğe sahip olur. Bu insanlar bir şeyler yapmak istiyorlarsa direnişteki işçilerin sesine kulak versinler. Bunu yaparlarsa ölseler dahi isim yapacaklar. İnsan ölür ismi kalır derler. İnsan kötü yaptıklarıyla mı anılmak ister iyi yaptığı şeylerle mi anılmak ister.

Burada direnişteyim ve arkadaşlarıma öncülük ediyoruz. Ben inanıyorum ki; ben ölsem dahi, bizim direnişimiz şu ana kadar yaptıklarımızla ölümsüz hale geldi. Mutluyum ve huzurluyum. Herkesin evinde sıkıntılar var. Benim de evimde sıkıntılar var. Ama bu sıkıntılara göğüs germek gerekiyor. Eğer biz bir şeyler yapmazsak güzel bir noktaya gelemeyiz. Sen, ben yanmazsak bu memleket ne olacak. DİSK'e bağlı sendikalara da sesleniyoruz. Bizim sesimize kulak versinler. 41 gündür buradayız. Türk-İş'ten gelen kişi sayısı parmakla gösterilir. Nerede bu insanlar? Türk-İş'in demokrat, kendisini sınıfa adayan kesimleri nerede? Bunları göremiyoruz. Bize sendikaların sahip çıkması gerekirken bize sivil toplum örgütleri, vatandaş, halk sahip çıkıyor. Bunların halka öncülük etmesi gerekirken halk bunlara yol gösterir vaziyete geldi. İşçinin yanında yer almıyorlarsa o zaman sermayenin yanında yer aldıklarını gösterebilirler. Taraflarını belirlesinler. Burada sorun sadece ihanetçi Selülöz-İş yönetiminin gerçek yüzünü ortaya çıkarmak değildir. Biz, Türk-İş içerisindeki ihanetçi bürokratların da yüzlerini ortaya çıkaracağız. Bu konuda kararlıyız ve kesin tavrımız budur. İşçiye ihanet eden, işçiyi sırtından vurmaya çalışan herkes gün gelecek hesap verecektir. Hiç kimse sanmasın ki benim yaptığım yanıma kalacaktır.

Mustafa Bozkurt: Gerçekten bürokrasiye karşı duruyorlarsa bizim yanımızda olmaları gerekiyor. Ya bizimle beraber taraf olacaklar ya da bertaraf olacaklar. Çünkü biz burada sendikal bürokrasiye ve sermayeye karşı savaş açmış durumdayız. Eğer o kurumların içerisinde bulunup da koltuk sevdalısı değiliz, işçiden yanayız diyorlarsa burada Ontex işçilerinin sendikal bürokrasiye karşı verdikleri bir savaş var. Bizim yanımızda olup bizden taraf olmak zorundalar. Eğer bizim yanımızda değillerse o zaman bu söylemleri kullanmasınlar.

- *Mücadelenizin bundan sonraki aşamalarında nasıl bir yol izleyeceksiniz?*

Niyazi Aslan:

Bundan sonra da aynı şekilde mücadelemize devam edeceğiz. 2 Nisan'da fabrika önünde bir şenlik düzenleyeceğiz. Bu şenliğe herkesi davet ediyoruz. Bu şenlikte insanlar işçi sınıfının nasıl bir kişiliğe sahip olduğunu görecekler. Türk-İş Bölge Başkanı Faruk Büyükkucak bizi Ankara'ya Türk-İş'e davet etti. İki arkadaşımızın oraya gitme durumu var. 3 Nisan'da güvencesiz çalışmaya karşı Ankara'da gerçekleştirilecek mitinge katılım sağlayacağız. Buraya da Hava-İş Başkanı Atalay Ayçin bizi davet

etti. Her türlü eylemi yapmaya devam edeceğiz. Elimizden geldiği kadar yapmaya çalışacağız. Yılmayacağız, pes etmeyeceğiz ve sonuna kadar devam edeceğiz.

- *İşe iade davalarınız ne durumda?*

Mustafa Bozkurt: Nisan ayının 21'inde Bakırköy 7. İş Mahkemesi'nde işe iade davamız görülecek. 29 Nisan'da da 6. İş Mahkemesi'nde ilk duruşması görülen işe iade davasının ikinci duruşması görülecek. 29 Nisan'daki duruşma saat 09.00'da başlayacak. Bütün duyarlı kamuoyunu duruşmaya davet ediyoruz. 23 Nisan'da dayanışma gecesi düzenleyeceğiz. Bu geceye de tüm duyarlı kesimleri bekliyoruz.

"Yarınlarımıza sahip çıkıyoruz"

- *Direniş süreci sana neler kattı?*

Duray Tezeren:

İşçiler makine başında olduğu sürece insanlığın değerini bilemiyor. Öyle bir hale gelmiş ki, sermaye maddi olanaklarını kullanarak, mesailer zorunlu tutarak insanların özgürlüğüne el atmış

durumda. Dışarıda özgürlüğümüzü ve işçinin gerçekten emeğini alabilmek için neler yapabileceğini öğrendik, öğrenmeye çalışıyoruz ve öğreneceğiz. Biz bunun mücadelesini veriyoruz. Mücadele ederek, sadece kendimizi değil bütün işçi sınıfıyla ortak mücadele ederek ve geleceği düşünerek yapmak lazım. Sadece bugünü düşünsek sadece mahkemeye giderek bu süreci takip edebilirdik. Aldığımız tazminatla kalırdık. Bugünü kurtarırdık. Ama bizim amacımız bu değil. Asıl sahip çıkmamız gereken yarınlarımızdır. Yarınlarımız tehlikede. Bugünlerde asgari ücret diye bir şey var. İnsanların faturaları var, sosyal hayatı yaşamaya fırsat yok. Aldığımız maaşla sadece kiramızı ödüyoruz. Bunun dışındaki ihtiyaçlar için daha fazla çalışmak gerekiyor. Bu yüzden mesailere zorlanıyoruz. Burada açlık, yoksulluk sınırının üzerinde maaş alsak bütün işçi sınıfının ekstra çalışmasına gerek kalmayacak. Böylelikle bizi tehdit eden gruba, işsizlik sınıfına yol açmış olacağız. Bunu başarmak için uğraşyoruz. Asıl önemli olan da öğrendiklerimizi tatbik etmektir. Bunu başarabilirsek bütün işçi sınıfının geleceği değişecek.

Emrah Kaya: 23

yıldır bu sendika yönetimi insanları hep köleliğe mahkum etti. İnsanlar üzerinde baskı yarattı. İnsanlar üzerinde ayrımcılık yaptı. Biz tüm bunlara artık yeter dedik. Vicdanen rahatsız olduk. Bunun böyle gitmeyeceğini söyledik. Bizim irademiz dışında bir şey yapılamayacağını söyledik. Sendikanın anlayışının bu olmaması gerektiğini söyledik. Onurumuz için direnişe geçtik.

Direnişlerin sesi Taksim’de yankılandı...

“Söz bitti şimdi eylem!”

Patron-sendika bürokrasisi işbirliğiyle karşılaştıkları işten atma saldırısına karşı direniş bayrağını yükselten Ontex işçileriyle, direnişi PTT taşeron işçileri cumartesi eylemlerinin 5. si için 26 Mart günü Taksim’deydi. Ontex bünyesindeki markaları boykot etme çağrısının işçi ve emekçilere taşındığı eyleme ÇEL-MER ve KDS işçileri de katıldı.

Metal Greviyle Dayanışma Platformu’nun destek verdiği eylemde, metal işçilerinin mücadelesi de selamlandı. Libya’ya dönük emperyalist saldırganlığın da lanetlendiği eylemde, “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!” şiarı da öne çıkarıldı. BDSP’lilerin flamalarıyla katıldığı eylemde DİK, İMD ve Tekstil-Sen de yer aldı.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan yaklaşık 200 kişi Burger King önüne coşkulu sloganlarla yürüdü. Ajitasyon konuşmalarıyla çevredekilere direnişlerle dayanışma çağrısı yapıldı. Eylemin kararlılığı ve coşkusu çevredeki insanların da ilgisini çekti ve alkışlarla eyleme destek verenler oldu.

İstiklal’de coşkulu yürüyüş

Yürüyüş boyunca “Canbebe’ye boykot, direniş destek!”, “Ontex’te/PTT’de direniş kazanacak!”, “Ontex-PTT-ÇEL-MER-KDS işçisi yalnız değildir!”, “Taşeron işçisi köle değildir!”, “Zafer direnen işçilerin olacak!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Söz bitti şimdi eylem!”, “İşgal, grev, direniş!”, “Sendikalar bizimdir ağalar defolsun!”, “Emperyalist haydutlar Libya’dan defolun!”, “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!” ve “Birleşe birleşe kazanacağız!” sloganları haykırıldı.

Yürüyüş güzergahının üzerinde bulunan Mephisto Kitabevi önüne gelindiğinde kısa bir süreliğine oturma eylemi gerçekleştirildi. Oturma eylemi sırasında yapılan konuşmalarla sermayenin saldırılarına karşı mücadele eden işçilerle dayanışma çağrısı yapıldı. Ontex işçilerinin boykot çağrısı yinelenildi.

Emperyalist saldırganlık lanetlendi

Fransız Konsolosluğu’nun önüne gelindiğinde ise direnişçi işçiler Libya’ya dönük emperyalist saldırganlığı protesto ettiler. Bir süre konsolosluk önünde durularak konuşmalarla emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin Libya saldırısı teşhir edildi.

“Baskılar mücadelemizi engelleyemez!”

Burger King önüne gelindiğinde ise ilk olarak **Ontex direnişçisi Mustafa Bozkurt** tarafından bir konuşma yapıldı. Ontex, PTT, KDS, ÇEL-MER işçilerinin biraraya gelmesinin oldukça anlamlı olduğuna değinen Bozkurt, metal sektöründe greve çıkan işçilerle beraber mücadele bayrağını yükselteceklerini vurguladı.

Direnişlere yönelik polis baskısı ve saldırılarına da dikkat çeken Bozkurt polisin direniş alanına yönelik 25 Mart akşamı gerçekleştirdiği tacize ilişkin bilgi verdi. Polisin ve zabıtalara tacizlerine karşı direniş çadırında 24 saat nöbet tuttuklarını ve barakalarına el konulmasına izin vermediklerini belirtti.

Sendikalı olmalarına rağmen işten atıldıklarını belirten Bozkurt, sendikalı olmakla işin bitmediğini dile getirerek sendikal bürokrasiye karşı mücadele etmenin önemine vurgu yaptı. Bozkurt konuşmasında Libya’ya dönük emperyalist saldırganlığa da dikkat çekerek işgali lanetledi.

Sınıf dayanışması yükseltildi

Metal İşçileri Greviyle Dayanışma Platformu adına konuşan **Şahan İlseven** ise, sendikal örgütlenmeye dönük baskılara dikkat çekti. Birleşik mücadelenin olması gereken düzeyde olmadığını söyleyen İlseven metal grevini sahiplenme çağrısı yaptı.

Birleşik Metal üyesi **ÇEL-MER işçileri** adına ise işyeri temsilcisi **Ersin Usta** konuşma gerçekleştirdi. Sendikaların yetkisinin kesinleşmesine karşı ÇEL-MER patronunun TİS masasına oturmadığını söyleyen Usta, ayak oyunları ile işten atıldıklarını ifade etti.

“Omuz omuza durup mücadeleyi yükselteceğiz!”

Konuşmaların ardından basın açıklamasını **Ontex direnişçisi Gamze Kayhan** okudu. Açıklamada işten atılma süreçlerine değinen Kayhan, işçi sınıfı mücadelesi önünde önemli bir engel olan sendikal bürokrasinin mutlaka aşılması gerektiğini vurguladı. Oldukça coşkulu bir havada geçen eylem sloganlar ve çevredeki emekçilerin destek alkışları eşliğinde sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

canbebe canped Helen Harper

Ontex’e

BOYKOT!

direniş destek!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu **BDSP**

Ontex’te işçilere gözaltı

28 Mart Pazartesi günü “Ontex işçileri sömürü ve köleliğe karşı direnişte! Ontex’e boykot! Direniş destek! / BDSP” afişlerinin yapımına yardım eden Ontex işçileri gözaltına alındı.

Direnişçi işçiler yaşanan gözaltı saldırısını ise şöyle anlattılar:

“Sömürüye ve köleliğe karşı başlattığımız haklı mücadelemizi kararlılıkla sürdürüyoruz. Fabrika çevresinde başlatmış olduğumuz afiş çalışmasını engellemeye yönelik müdahaleyle karşılaştık. Afişimizi Starcity Alışveriş merkezinin önündeki köprü ayağına yaparken 5 özel güvenlik görevlisi köprünün özel mülkiyet olduğunu söyleyerek afiş yapmamızı engellediler. Ardından yaptığımız afişlere saldırarak yırtmaya başladılar. Buna izin vermeyerek faaliyetimizi savunmaya başladığımızda üzerimize saldırdılar. Yaşanan kısa süreli arbededen sonra özel güvenlik görevlileri tehdit ederek polise haber verdiler. Bizler de yaptığımızın yasa dışı bir eylem olmadığını, korkmadığımızı söyleyerek faaliyetimize devam ettik. Aynı güzergah üzerinde afişleri yapmaya devam ederken bu defa da gelen polis ekibi bizleri gözaltına almaya çalıştı. Uzun bir süre bekletildikten sonra gelen takviye sivil ekiplerle bizleri zorla polis otosuna koymaya çalıştılar. 2 saat keyfi bir şekilde karakolda bekletildikten sonra çevreyi kirlettiğimiz gerekçe gösterilerek 200 TL para cezası kestiler.

Bizi almak için karakolun önüne gelen arkadaşlarla ayrılarak faaliyetimize kaldığımız yerden devam ettik. Sefaköy İnönü Mahallesi’nde devam ettirdiğimiz afiş faaliyetimizi servis güzergahlarına başarılı bir şekilde yaptık. Çevredeki işçi arkadaşların ilgisi oldukça iyiydi. Kısa sohbetlerde bulunduğumuz işçiler bizleri desteklediklerini dile getirdiler.”

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Ontex'te polis tacizine karşı dayanışma

Ontex'te sömürüye ve sendikal ihanete karşı direnişlerini sürdüren işçiler polis taciziyle karşı karşıya kaldılar. 25 Mart akşamı direniş çadırını kaldırmak isteyen polise karşı sergilenen kararlı tutum, polisin geri adım atmasını sağladı. İşçilere desteğe gelen ilerici ve devrimci kurumlar, direnişçi işçilerle sınıf dayanışmasının anlamlı bir örneğini sergilediler. Dayanışma ve kararlılık karşısında polis gecenin ilerleyen saatlerinde geri çekildi. İşçiler ve desteğe gelenler ise sabaha kadar bekleyişlerini sürdürdüler.

İşçilerin, fabrika önündeki direniş çadırını etraftan topladıkları malzemelerle güçlendirerek bir "baraka" haline getirmeleri patron ve onun emrindeki kolluk güçlerini harekete geçirdi.

25 Mart günü öğleden sonra polis amirlerinin fabrika önüne gelmesiyle birlikte polis tacizleri yoğunlaştı. Sivil polislerin de içinde bulunduğu polis otolarının direniş alanının olduğu bölgeye gelmeleriyle birlikte tacizin dozu daha da arttı.

Direnişçi Ontex işçileri polis tacizlerinin ardından yaptıkları toplantıda direniş alanını terk etmeme kararı aldılar. Direnişçi işçileri yalnız bırakmayan BDSP'liler de işçilerle beraber direniş alanında sabahladılar. İşçilerin

destek çağrısına kulak veren devrimci kurumlar ise direniş alanına geldiler. Direnişçi PTT taşeron işçileri, ÇHD İstanbul Şube üyesi avukatlar ve DİK de Ontex işçilerine desteğe geldiler.

İşçilerin direniş kararlılığı ve dayanışmaya gelenlerin de desteğiyle polis geri çekildi. Fabrika önündeki bekleyiş sırasında 15.00-23.00 vardiyasından çıkan işçileri sloganlarla karşılayan işçiler fabrika kapısı önünde halaylar çektiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ontex işçilerinden BİR-KAR'a...

Ontex işçileri mücadelelerinde kendilerini yalnız bırakmayan **BİR-KAR**'a teşekkür mesajı yolladı. İşçilerin mesajı şöyle:

Sömürüye ve köleliğe karşı başlattığımız bu onurlu direnişimizde bizleri yalnız bırakmayan BİR-KAR çalışanı dostlarımıza teşekkür ederiz. Bizlerin mücadelesi sınıf mücadelesidir. Bu mücadelede bizleri yalnız bırakmayan sınıf devrimcisi dostlarımızla kurmuş olduğumuz bu anlamlı ilişki, biz Ontex direnişçilerine moral vermiştir, direnişimize güç katmıştır. Direnişimiz sizler sayesinde uluslararası kampanyaya dönüşmüştür.

Sendikal bürokrasinin hakim olduğu, işçilerin yalnızlaştırıldığı, hak arama mücadelelerinde işçilerin satıldığı bu süreçte biz Ontex işçileri bu gidişata dur dedik ve mücadele ettik. Verdiğimiz bu haklı

mücadele sermayeye ve sendikal bürokrasiye karşı verilmiş bir mücadeledir. Bu açıdan bizlerin yalnızlaştığı, direnişimizin sahiplenilmediği süreçte yurtdışındaki sınıf dostlarının desteği bizler için çok anlamlı oldu. Vermiş olduğunuz destek bizleri hem ekonomik olarak hem de manevi olarak rahatlatmıştır.

Ontex işçileri olarak yükseltmiş olduğumuz direniş bayrağını siz sınıf kardeşlerimizle birlikte enternasyonal bir dayanışmaya, mücadeleye dönüştüreceğiz. Yüreği sınıfla atan, bunun için her koşulu yaratan, bizlerle beraber mücadele veren siz dostlarımızı selamlıyor, oradaki tüm sınıf kardeşlerimize mücadelelerinde başarılar diliyoruz.

Yaşasın sınıf dayanışması!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Ontex/Canbebe direnişçi işçileri

Posta emekçileri Taksim'de yürüdü

KESK/Haber Sen, posta emekçilerinin cumartesi günleri çalıştırılmalarına karşı 26 Mart günü Beyoğlu Tünel'den Taksim Meydanı'na yürüdü.

Sorunlarının yazılı olduğu mektupları güvercinlerin ayaklarına bağlayarak, Tayyip Erdoğan, Ulaştırma Bakanı Habib Soluk ve PTT Genel Müdürü Osman Tural'a ulaştırması için uçuran postacılar çalışma

koşullarına dikkat çektiler.

Yürüyüşe PTT'ye bağlı taşeron firmalarda çalışırken işten atıldıkları için işten atılan ve direnişte olan PTT işçileri de destek verdi. Yürüyüş sırasında "Yaşasın sınıf dayanışması!", "PTT işçisi yalnız değildir!" sloganları da atıldı.

"Yeter artık! Cumartesi günleri çalışmak istemiyoruz", "İnsanca yaşam", "Güvenli gelecek istiyoruz" pankartlarının taşındığı eylemde 2 postacının da sırtlarında maketten yapılmış çamaşır makinesi ve buzdolabı ambalajıyla yürümesi dikkat çekti.

Taksim Meydanı'ndaki PTT önünde toplanan Haber Sen üyeleri adına basın açıklamasını postacı Ferhat Arsin okudu. Posta emekçileri yanlarında getirdikleri 3 posta güvercininin ayaklarına sorunlarını anlatan mektubu bağladı. Posta emekçileri güvercinleri uçurduktan sonra eylemlerini sonlandırdılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adaleti sokakta arıyorlar

Ontex-Canbebe direnişçi işçilerinin açtığı işe iade davalarının bir kısmının ilk duruşması 24 Mart günü Bakırköy 6 No'lu İş Mahkemesi'nde görüldü. Davanın bir sonraki duruşması 29 Nisan 2011 tarihine ertelendi. Adliye önüne yürüyüşle gelen işçilere direnişteki PTT işçileri de destek verdi. "Adalet yerini bulacak Ontex'te direniş kazanacak" pankartı arkasında gerçekleştirilen yürüyüş boyunca çevreden geçenler alkışlarıyla destek verdiler.

Duruşmaya girmeden önce adliye sarayı girişinde bekleyen işçiler adına direnişçi işçi Gamze Kayhan basın açıklamasını okudu. Açıklamanın ardından Ontex işçileri ve PTT işçileri duruşmaya girdiler. Direnişçi işçilere destek sunan Çağdaş Hukukçular Derneği'nden avukatlar da mahkeme salonunda yerlerini aldılar. Duruşma sürerken destekçi güçler de adliye önünde bekleyişlerini sürdürdüler. Ontex işçilerine Hava-İş Sendikası üyesi Sabiha Gökçen Havalimanı işçileri de destek verdi.

Ankara'da boykot çağrısı

26 Mart Cumartesi günü DESA ve Ontex işçileriyle dayanışma amacıyla Armada alışveriş merkezi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklama atılan sloganlarla başladı. "DESA Deri ve ONTEX/Canbebe'ye Boykot! Direnen ve örgütlenen işçiler yalnız değildir!" ozalitinin açtığı açıklamada DESA Deri ve Ontex işçilerinin mücadelesi anlatılarak, direnişte olan PTT, Konak Belediyesi, Adana Numune Hastanesi, Casper ve greve çıkan metal işçileriyle dayanışma çağrısı yapıldı. DESA ve Ontex ürünlerini boykot etme çağrısı yapıldı.

Eylemi; Alınteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik ve Kaldıraç örgütledi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Ontex'le dayanışma Stuttgart

MLPD'nin her Pazartesi düzenlediği eylemlerden biri daha 28 Mart günü SCHLOSSPLATZ Meydanı'nda gerçekleştirildi. Burada yapılan konuşmalarda düzen partilerin seçim değerlendirilmesi yapıldı. **BİR-KAR** ise "Ontex mallarını boykot edin!", "Ontex işçileriyle enternasyonal dayanışmaya!" bildirimlerinin yanısıra Libya saldırısı ve nükleer santrallerle ilgili 4 çeşit Almanca bildirimini dağıtımını yaygın olarak yaptı. Ayrıca Ontex işçilerin direnişini simgeleyen fotoğraflar taşındı.

Köln

Wuppertal'e yakın Velbert kentinde yapılan bir tiyatro gösterisinde, ardından, yine aynı gün Wuppertal'de bir düğünde ve son olarak da, AGİF'in Köln'de gerçekleştirdiği 20. yıl kutlaması sırasında, Ontex direnişi ile ilgili gelişmeleri de içeren duyuruları yaparak toplam 400 Euro topladı.

Metro Grossmarket işçileriyle konuştuk...**“Grev silahını kullanmakta tereddüt etmemeliyiz!”**

Metro Grossmarket’lerde örgütlü DİSK’e bağlı Sosyal-İş Sendikası 4. Dönem TİS görüşmelerini sürdürüyor. İzmir’den Metro Grossmarket işçileriyle çalışma koşulları ve TİS süreci üzerine konuştuk.

- Öncelikle Metro Grossmarketlerde çalışma koşullarınızdan bahsedebilir misiniz?

- Metro’da şu anda sendikalı bir işyeri olmasının etkisiyle 8 saat çalışıyoruz. Tabii vardiya sistemi ile çalışıyoruz. Bir hafta 7.00-15.00, bir hafta 15.00-23.00 çalışılıyor. Çalışma saatleri bakımından şu an pek çok işyerine göre avantajlı durumda olduğumuzu söyleyebiliriz. Ancak sınıf bilincinin zayıflığı nedeniyle bu alanda da çeşitli hak gasplarına maruz kalıyoruz. Bunlardan biri de fazla mesailer. Haklarının bilincinde olmayan arkadaşlarımız fazla mesaiye kaldıkları halde haklarını talep etmiyorlar. Bu alanda sıkıntılar yaşıyoruz.

Metro’da işe asgari ücretle başlanıyor ancak işçilerin yüzde 60’ı, üç-beş yıllık çalışanlar dahi asgari ücretin çok üzerinde ücret alamıyorlar. Geçtiğimiz TİS döneminde Metro haftada bir gün ücretsiz izin dayatmasında bulunmuştu. Bu saldırı bir biçimde püskürtüldü ama %4’lük zamma da imza atıldı. Bu düşük zam hayat koşulları karşısında eriyip gitti.

- Perakende sektörü genel anlamda kuralsızlığın, esnekliğin, taşeronlaşmanın yoğun olarak yaşandığı bir sektör. Bu anlamda Metro’nun uygulamaları neler ya da ileriye dönük ne gibi planları var?

Metro’nun bu alanda çeşitli planları var. Çeşitli görüşmelerde Metro bu niyetini açıkça ortaya koydu. Vardiya sistemini değiştirerek BART sistemine geçilmesi sözkonusu. Almanya merkezli uygulanan sistem şöyle: İnsanların sosyal yaşamlarını ekarte edip onları bir makine olarak görüyor. İnsanların bilgisayar programının düzenleyeceği bir vardiya sistemi ile çalışması isteniyor. Belirli saatlerde çıkan fatura sayısına göre o saatte çalışacak kişi sayısı belirleniyor. Bu da düzensiz bir çalışma biçimi anlamına geliyor, esnek çalışmayı dayatıyor.

Çağrı üzerine çalışmanın devreye sokulması da bekleniyor. Diyorlar ki; biz düzenli vardiyaya gelen bir eleman değil işin yoğunluğuna göre telefonla çağırıp çalıştıracak eleman istiyoruz. Bunun da anlamı sosyal yaşantının ve yaşam düzeninin tamamen ortadan kaldırılması.

Yakın zamanda geçen Torba Yasa’da stajyer öğrenciler ile ilgili de düzenlemeler vardı. Bu düzenlemelere göre stajyer bulundurma barajı ortadan kalktı. Bu anlamda da mağazalarda dönüşüm yaşıyoruz. Deneme süresi biten pek çok arkadaşımız işten çıkarılıyor ve yerlerine stajyer öğrenciler alınıyor. Nedeni ise daha düşük ücret, daha rahat sömürü ve güvencesiz çalışmayı dayatabiliyor olması. Şu an bu anlamda ciddi bir yönelim var ve daha da ilerleyecek gibi gözüküyor.

Şu an açıkçası taşeron uygulaması yok. Ama şöyle bir yol izleniyor, birçok reyonda Metro’nun pek çok işini firma elemanları yapıyor. Bu da bir

nevi taşeron firma gibi oluyor. Yani firma kendi çalışanını gönderiyor, Metro da ona bütün işini yaptırıyor. Bu çalışanlara Metro ne maaş, ne sigorta ne yemek veriyor. Hiçbir iş güvencesi yok çünkü Metro’daki şefin psikolojisine bağlı olarak işten çıkarılabiliyorlar. Güvencesiz bir yaşam sözkonusu. Yani fiili olarak uygulanan bir taşeronlaştırma söz konusu. Torba yasadaki ana işkoluna taşeron alımı yasalaştığı için Metro’nun da bu anlamda adım atacağını düşünüyoruz.

- Örgütlü olduğunuz DİSK’e bağlı Sosyal-İş sendikası ve Metro arasında sürmekte olan TİS sürecinden bahsedebilir misiniz?

Şu an yeni açılan mağazalar dışında 15-16 mağazayı kapsayan bir TİS süreci sözkonusu. Bu mağazalarda 3 bin kadar çalışan bulunuyor. Ama yeni açılan mağazalar da sendikalı oldukları için bu süreçten etkilenecekler.

Bu Sosyal-İş Sendikası ve Metro arasında yapılan 4. Dönem TİS görüşmeleri oluyor. Birçok madde artık oturmuş durumda olduğundan bu maddeler hızla geçildi. Esas sorun ücret kısmında yaşandı. İşçilerden gelen ciddi bir iyileştirme talebi var çünkü ücretler çok düşük. Çalışanlar kredi kartı borçlarında boğulmuş durumdadır. Geçen dönem yüzde 4’e imza atılmış olması da bu talebin sebeplerinden biri. Sonuçta işçilerin sendikadan “ya bu zammı alın ya da karşımıza çıkmayın” gibi bir beklentileri var.

- Peki Metro BART sistemi ve esneklik gibi düzenlemeleri TİS’e getirdi mi?

Metro şu an için bu düzenlemeleri TİS görüşmelerine yansıtmıyor. Bizim düşüncemiz, Metro bu süreçte sendikadan göstereceği direnci tartıyor. İşçiler bu süreçte dirençli bir tavır sergilerlerse bu politikalar hayata geçirilemez. Ama Metro’da iç örgütlülük çok zayıf, sendikal bilinç çok

çok düşük.

Sendikandan bu konuda tabii ki bir direnci söz konusu. Ancak itiraz ne yazık ki bard sisteminin tamamının kaldırılması değil. Zaten sendika bard sistemini bir biçimde kabul etmiş oldu. Ancak bu sistemin insani biçime getirilmesi, iyileştirilmesi talep ediliyor sendika tarafından. TİS sürecinde ücret ile birlikte sıkıntı yaratan bir diğer başlığın çalışma koşulları olması bard sistemi tartışmaları ile bir biçimde kesişiyor aslında.

- TİS sürecinin tıkanması noktasında grev silahına başvurulması gündeme geliyor. Bu konuda sendikandan propaganda düzeyinde ya da pratikte çalışması, hazırlığı var mı?

Sendikandan bugün çok fazla grevden bahsetme, grevi dillendirme tavrı sözkonusu değil. Ancak sendika bunu dillendirmese de işçilerde böyle bir beklenti var. Haklarımızı alalım, grevse grev düşüncesi işçiler arasında yaygın. Bu noktada işçiler bir çözüm bekliyorlar ve grev silahını kullanma noktasında işçilerin tereddüt etmeyeceği gözüküyor. Eğer taleplerimizi kabul ettirmek istiyorsak bu silahı kullanmakta tereddüt etmemeliyiz.

- Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Son olarak hem sendika anlamında, hem de taban örgütlenmesi anlamında kötü bir durumdayız. İç örgütlülük çok zayıf. Önümüzdeki dönemde sendikadan talebimiz sınıf bilincinin işçilere kazandırılması için çalışma yürütmesidir. İşçiler bugün sendikayı aıdatıp giden bir kurum olarak görüyor. Oysa ki sendika bizim öz örgütlülüğümüz ve sınıfsal gücümüzün açığa çıktığı bir kurum olmalı. Diğer sendikalardan ve kurumlardan da TİS sürecinin tıkanması durumunda yoğun destek beklediğimizi ifade etmek istiyoruz.

“DESA’da giyinirken düşün”

26 Mart Cumartesi günü İstanbul ve İzmir’in yanısıra farklı ülkelerde DESA işçileriyle dayanışma eylemleri örgütlendi.

İstanbul

İstanbul’daki eylemin merkezi ise Taksim’di. Düzce ve Sefaköy’den DESA işçilerinin de katıldığı eyleme Türk-İş’e bağlı sendikaların üye ve yöneticilerinin yanısıra KESK, Birleşik Metal-İş ve DİSK yöneticileri de destek verdi. Ontex/Canbebe işçileri ile PTT işçileri de DESA işçileriyle omuz omuza Taksim’deydi. Direnen Deri-İş üyesi Kampana işçileri de eylemde yer aldı.

“Müşteriye güler yüz, işçiye zulüm! Sendika düşmanı DESA’da giyinirken iki kere düşün” pankartının açıldığı eylemde konuşan KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar, 1 Mayıs’a giderken bütün direnişlerin sürdüğü fabrikaları ve kamu işletmelerini eylem alanına çevirme çağrısı yaptı.

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ise Deri-İş Sendikası ve DESA Deri işçilerini yürüttükleri kararlı mücadeleden dolayı tebrik etti.

Meydandaki son konuşmayı Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi yaptı. Deri-İş’in, DESA’daki örgütlenme mücadelesini aktaran Servi DESA patronunu, sendikal haklara saygı göstermeye Deri-İş’le imzaladığı protokole uymaya çağırdı.

Sabiha Gökçen, PTT, Ontex ve Bericap’ta süren direnişleri hatırlatan Deri-İş Başkanı, güvencesiz çalışmaya karşı 3 Nisan’da Ankara’da buluşacaklarını dile getirdi.

DESA’ya boykot çağrısının yapıldığı açıklamanın ardından Galatasaray Lisesi’ne doğru yürüyüşe geçen kitle DESA mağazasının önünde protestoya devam etti.

İzmir

DESA işçileriyle dayanışma amacıyla sendikalar İzmir’de de eylemdeydi. Gümrük Telekom önünde toplanan işçiler Konak Meydanı’na yürüdüler.

Eylemde konuşan Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Ali Çeltek, sermayenin konfederasyon ayrımı yapmadan saldırdığını ve bu saldırılara karşı birlikte hareket edilmesi gerektiğini söyledi. MESS’e karşı greve çıkan metal işçilerinin sınıf için direndiklerini ifade etti.

Deri-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri **Hasan Uluşan** da eylemde yaptığı konuşmada DESA’daki örgütlenme sürecine değindi.

Deri-İş İzmir Şube Başkanı **Makum Alagöz**’ün okuduğu basın metninde ise DESA’daki örgütlenme süreci özetlendi. DESA ürünlerini boykot etme çağrısı yapıldı.

Eyleme Tek-Gıda-İş, TÜMTİS, Türk-İş 3. Bölge, DİSK, Birleşik Metal-İş, Petrol-İş Aliğa Şubesi, Basın-İş, Hava-İş, Belediye-İş, Tes-İş şube yöneticileri ve üyelerinin yanısıra BDSP, Konak Halkevi, DSİP, İHD, ÇHD, Taşeronu Karşı İşçi Dayanışma Derneği de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir

BDSP Karadağ davasının peşini bırakmıyor...

“Katil devlet hesap verecek!”

Alaattin Karadağ’ın 19 Kasım 2009 akşamı Esenyurt-Avcılar polisi tarafından infaz edilmesinin ardından açılan davanın takipçisi olan komünistler 25 Mart günü Alaattin Karadağ’ın katledildiği Esenyurt’taydı.

Dava kapsamında 25 Mart günü Alaattin Karadağ’ın infaz edildiği Esenyurt Saadetdere mevkiinde gerçekleştirilecek “olay yeri keşfi” iptal edildi.

Sabah erken saatlerden itibaren **Karadağ Ailesi**, avukatları ve **ÇHD İstanbul Şubesi Alaattin Karadağ Dava Takip Komisyonu** Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi’nde biraraya geldi. Ancak ikinci duruşmanın ardından değişen dava hakimi, “7. Ağır Ceza Mahkemesi’nde bir başka hakim yerine görevlendirildiği” bahanesiyle “keşif işlemi iptal” kararı aldığını açıkladı. Böylece sermaye devletinin eli kanlı katillerini aklama işlevini üstlenen yargı bir kez daha rolünü oynamış oldu.

“Katillerin yakasını bırakmayacağız”

BDSP ise Karadağ cinayetinin aydınlatılması ve katillerin yargılanması talebiyle Esenyurt Meydanı’nda eylemdeydi. Meydanda toplanan BDSP’liler kızıl bayraklar ve Alaattin Karadağ’ın fotoğraflarını taşıyarak katillerinden hesap soracaklarını haykırdılar.

Sermaye devletinin katliamcı kimliğinin teşhir edildiği eylem, Esenyurtlu emekçilerin gösterdiği yoğun ilgiyle beraber politik bir kitle toplantısına dönüştü.

“Karadağ cinayeti aydınlatılsın! Katiller yargılsın” ve “Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür! Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir / BDSP” pankartlarının açıldığı eylemde, çevrede toplanan emekçilere kapitalist düzen ve onun değişmez gerçeği polis terörü anlatıldı.

İşçi ve emekçilere gerçekleştirilen eylemin içeriğine ilişkin bilgiler veren ajitasyon konuşmalarının ardından BDSP adına yapılan basın açıklamasına geçildi.

Alaattin Karadağ’ın katledilişine ve ardından açılan dava sürecine ilişkin bilgilendirmede bulunan basın

açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

“Sorumluların elbette yargılanan polisle sınırlı olmadığını biliyoruz. Çünkü yargılanan polise katletme hakkını veren yetkileri verenler ile onu cinayet işleme yolunda yönlendirenler de bu cinayete ortaklar. Öyle ki bu bölgede sadece Alaattin değil, daha birçok insan Esenyurt-Avcılar polislerinin hedefi olmuştur. Devrimci düşünceleri için değil, sokakta bir bankta oturmak dahi katledilmek için yeterli olmuştur. Bunun için polis örgütü bu yaptıklarıyla bir cinayet şebekesi gibi çalıştığını kanıtlamıştır”

Karadağ cinayeti davasının göstermelik olduğunun vurgulandığı açıklamada dava sürecinde yaşananların katliamın sorumlularını aklamaya hizmet ettiğinin altı çizildi.

Karadağ cinayeti davasının toplumsal bir sahiplenmeyle ele alınmasının önemine dikkat çekilen açıklamada Karadağ’a sahip çıkmak ve katillerin yakasını bırakmamak için, cinayetle ilgili açılan davanın Bakırköy Adliyesi’nde 21 Nisan 2011 tarihinde yapılacak 3. duruşmasına destek çağrısında bulunuldu.

Basın açıklamasının ardından bir saatlik oturma eylemi de gerçekleştirildi. Oturma eylemi boyunca ara vermeden süren ajitasyon konuşmaları yapıldı. Çevrede bulunan işçi ve emekçilerin ilgiyle dinlediği konuşmalara, alkışlarıyla destek verenler de oldu. Sloganların da hiç susmadığı eylemde, Esenyurt İşçi Kültürevi çalışanı bir devrimci tarafından okunan Adnan Yücel’in “Yeryüzü Aşkın Yüzü Oluncaya Dek” şiiri de ilgiyle dinlendi.

Eylem öncesinde ve sırasında bir otobüs dolusu çevik kuvvet polislerinin, eylem alanının yakınında konuşlandığı görüldü. Ayrıca oldukça çok sayıda sivil polis de eylemi takip etmeye çalıştı. Eylemi görüntülemeye çalışan sivil polisler ise BDSP’liler tarafından alandan uzaklaştırıldı.

Oturma eyleminin ardından sloganlarla Esenyurt İşçi Kültür Evi önüne yürüyen BDSP’liler yürüyüş sırasında polis terörü ve cinayetlerini teşhir etmeye devam ettiler.

Eyleme SODAP da destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Karadağ cinayeti davasında “keşif iptali” değerlendirildi...

“Katillerin aklanmasına izin vermeyeceğiz!”

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi Alaattin Karadağ Dava Takip Komisyonu, Karadağ Ailesi ve BDSP'nin katılımıyla, 28 Mart Pazartesi günü bir basın toplantısı gerçekleştirdi.

TKİP militanı Alaattin Karadağ'ın 19 Kasım 2009 akşamı Esenyurt'ta polis tarafından kurşunlanarak katledilmesinin ardından açılan dava sürecine ilişkin bilgilendirmede bulunulan basın toplantısında, 25 Mart Cuma günü gerçekleştirilmesi gereken “olay yeri keşfi”nin keyfi gerekçelerle iptal edilmesi değerlendirildi. Davanın katil polisleri aklamaya çabasına konu olduğuna dikkat çekilen toplantıda, “Katillerin aklanmasına izin vermeyeceğiz!” vurgusu tüm konuşmalardaki ortak paydayı oluşturdu.

Toplantıya, Emekçi Hareket Partisi (EHP) ve Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) da destek verdi.

“İnfazın cezalandırılması için sonuna kadar gideceğiz”

Basın toplantısı Karadağ Ailesi avukatlarından **Av. Zeycan Balcı Şimşek**'in konuşmasıyla başladı. Şimşek, Karadağ'ı vurduğu belirten sanık Oğuzhan Vural dışında yargılanan hiçbir polis ya da hiçbir kolluk görevlisinin olmamasına dikkat çekti.

“Olayın gerçekleştirdiği Esenyurt Mahallesi Saadetdere Caddesi 7. Sokak'ta başlayarak infazın gerçekleştirildiği yere kadar bir keşif yapılacak, orada bilirkişi heyetiyle birlikte fotoğraf çekilip kroki çizilecekti. Olay yeri kayıtları tekrar incelenecekti” diyen Şimşek, olayın tanıklarının dinlenmesinin çok önemli olduğunu fakat 25 Mart günü Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı'nın, saat 13.40'da Bakırköy 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülecek bir duruşmaya katılacağını öğrendiğini belirterek keşfi ertelediğini söyledi. Şimşek, “Keşfin yapılacağı saat 11.00'di. 13.40'ta yapılacak bir duruşma için 11.00'deki bir keşfi erteleyemezsiniz. Zira keşif aylar öncesinden belirlenmişti. O yüzden bir gün öncesinden gelen bir duruşmayı erteleyebilirsiniz” dedi.

İnfazın cezalandırılması için davayı sonuna kadar götüreceklerini ifade etti.

“Bu dava bir yargısız infaz dosyasıdır”

Şimşek'ten sonra Alaattin Karadağ Dava Takip Komisyonu adına **Av. Gülbin Aydın** söz aldı. Aydın konuşmasında burjuva medyanın ikiyüzlülüğüne vurgu yaptı. Bu davanın bir yargısız infaz dosyası olmasına rağmen, ne duruşmaların ardından ne de bilgilendirme toplantıları sonrasında bu konunun medyada yer aldığına dikkat çekti. Yargının burjuvaziye hizmet ettiğini sözlerine ekleyen Aydın, yargısız infazların ve işkencelerin devrimcilere hak görüldüğünü ifade etti.

Aydın keşfin ertelenmesini değerlendirerek bunun kafalarda soru işareti yarattığını dile getirdi. Aklamaya, cezayı düşürme ya da zamanaşımı gibi olasılıklara dikkat çeken Aydın, adil ve dürüst bir yargılama talep ettiklerini belirterek davaya sahip çıkma çağrısı yaptı.

“Katiller aklanmaya çalışılıyor”

Toplantının devamında Karadağ Ailesi adına Alaattin Karadağ'ın kardeşi **Abdullah Karadağ** bir açıklama yaptı. Karadağ, kovuşturma ve yargı sürecinde etkili bir soruşturmanın işletilmediğini

örnekler vererek açıkladı.

Tanıdık senaryoların devreye sokulduğunu vurgulayan Karadağ, “Yargılama sürecinde şu ana kadar gelinen noktada hep zaman kazanılmaya çalışılmış ve katil/katiller aklanmak için harekete geçilmiştir. Bize uygulanan bu hukuk dışı uygulamalar hangi noktaya ulaşırsa ulaşsın biz Karadağ ailesi olarak bu davanın takibini sonuna kadar sürdüreceğimizi açıkça ifade ediyoruz” dedi.

“Katil polislerden ve katliamcı düzenden hesap soracağız!”

BDSP adına yapılan konuşmada, TKİP militanı Alaattin Karadağ'ın katledilmesiyle birlikte polis terörü ve cinayetleri zincirine bir halka daha eklendiği ifade edildi.

“Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesinin ardından gelişen yargı sürecinin her safhası bizlere polis terörü ve cinayetlerinin baskı ve sömürü üzerine kurulu bu düzenin değişmez gerçeği olduğunu, sermaye devletince sınırsız yetkilerle donatılan ve adeta katletmeye teşvik edilen polislerin aynı düzenin mahkemelerince sistematik bir biçimde aklandığını göstermektedir” ifadelerine yer verilen konuşmada, soruşturma ve dava sürecinde öne çıkan çarpıcı gelişmelere dikkat çekildi.

“Devrimci ve ilerici kurumların da desteğiyle davayı, polis terörü ve cinayetlerini teşhir etmenin aracına, katliamcı düzeni yargılamanın kürsüsüne dönüştürdük” denilen konuşma şu sözlerle noktalandı:

“Ellerimiz katillerin yakasında! Katillerin aklanmasına izin vermeyeceğiz! Mahkemenin kararı ne olursa olsun, katil polislerden ve katliamcı düzenden mutlaka hesap soracağız! Ve Alaattin Karadağ yoldaşın onuruna leke sürdürmeden son nefesine dek taşıdığı mücadele bayrağını mutlaka zafere taşıyacağız!”

Konuşmaların ardından basın toplantısı sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Polis kitap avında!

Geçtiğimiz günlerde tutuklanan gazeteci-yazar Ahmet Şık'ın henüz basılmamış son kitabı devlet terörünün hedefi oldu. “İmamın ordusu” adlı kitapla ilgili operasyonlar yapan polis önce kitabın bir örneğinin bulunduğu İthaki Yayınları'nı basarken, ardından da Radikal gazetesinde yazar Ertuğrul Mavioğlu'nun odasında arama yaptı. Mavioğlu ilk baskının ardından kitabın bir taslağının kendisinde olduğunu açıklamıştı. Polis bu baskınlardan sonra da, kitabın başka taslaklarını bulmak için çalışmalarını sürdürüyor. Konuyla ilgili bir de mahkeme kararı çıkarıldı. Kararda Ahmet Şık'ın yakın akrabalarına, “ellerindeki taslakları mahkemece görevlendirilmiş kişilere teslim etmeleri” uyarısında bulunuldu.

Eşine faşist baskı ve zorun en koyu biçimde uygulandığı dönemlerde rastlanan bu tür bir

uygulama, AKP eliyle örgütlenen polis zorbalığının geldiği nokta konusunda net bir fikir veriyor. İktidarını sağlama almak için polis ve yargıyı etkili biçimde kullanan AKP ve gerisindeki güçler, baskı ve zorbalıkta sınır tanımıyor.

Yayınevi baskını ilk değil!

Bununla birlikte belirtmek gerekir ki, bu ülkede ilk kez yayınevleri de basılmıyor. Devrimci ve sosyalist basına yönelik yıllardır baskınlar yapılıyor. Çalışanları gözaltı ve tutuklamalara maruz kalıyor. Öyle ki şu an pekçok devrimci ve sosyalist yayının sahibi ve yazı işleri müdürleri onlarca yıl hapis cezasıyla yargılanıyor. Bunların bir kısmı da şu an zindanlarda kapatılmış durumda.

Suriye’de siyasal durum ve bazı saptamalar

Suriye’de işsizlik ve yoksulluğun yaygın olduğu kentlerden biri olan Dera’da, duvarlara rejim karşıtı slogan yazan çocukların gözaltına alınmasıyla başlayan eylemler, kolluk kuvvetlerinin azgın saldırılarına maruz kalınca, isyanın fitili ateşlenmiş oldu.

Şam yönetiminin hiçbir koşulda halka kurşun sıkılmayacağı yönünde yaptığı açıklamalara rağmen, kolluk kuvvetlerinin bir haftada onlarca eylemciyi katletmesi, Suriye’deki Baas rejiminin de zorba niteliğini ortaya koydu. Buna karşın ilk günlerden itibaren reform vaatlerinde bulunan cumhurbaşkanı Beşşar Esad, devrilen diktatörlerin akıbetine uğramaktan kendini korumaya çalışıyor. Ancak halka karşı kullanılan yaygın şiddetin yarattığı öfke, Esad’ın şansını azaltmış görünüyor.

Sorunların özü aynıdır

Tunus’tan başlayarak Arap dünyasına yayılan isyana yol açan yapısal nedenler, her ülkede kendine özgü boyutlar taşısa da, özü itibariyle aynıdır; işsizlik, yoksulluk, yolsuzluk, rüşvet, gelir dağılımının bozukluğu ve bunları tamamlayan despotik rejimler...

Bu sorunlar, Suriye’deki genç kuşaklarla işçi ve emekçilerde biriken öfkenin temel kaynağıdır. Bu sorunlar, kuşkusuz ki, kapitalist sistemin yer kürenin dört bir yanında hergün yeniden ürettiği sorunlardır. Bağımlı ülkelerde şiddeti değişmekle birlikte, sorunlar, özü itibariyle neo liberal saldırı ve kapitalizmin küresel krizinin yıkıcı sonuçlarından kaynaklanıyor.

Dolayısıyla Suriye’deki hareketin de, arka planında başlangıç olarak, kapitalist sistemin insanca çalışma ve yaşama olanağından yoksun bıraktığı genç kuşaklarla emekçi kitleler var. Buna karşın Suriye’deki demografik yapı ve “rejim muhalifi” olan Müslüman Kardeşler’in etkili olması, gerici güçlerin hareketi etkileme zeminini güçlendiriyor.

“Özgün yapı” sorunların niteliğini değiştirmiyor

Suriye’deki Baas rejiminin kendine özgü bazı yönleri olduğu biliniyor. Ancak bu özgünlükler, sistemin ürettiği yapısal sorunları ortadan kaldırmıyor. Zira sorunların temeli kapitalist sistemin kendisidir.

Golan Tepeleri’nin 1967’de İsrail tarafından işgal edilmesi, Suriye ile siyonist rejim arasında halen devam eden sorunların esas kaynağıdır. 1990’lara kadar Sovyetler Birliği ile yoğun ilişkiler kuran Baas rejimi, bu yönüyle de diğer Arap rejimlerinden farklı bir politika izliyordu. Buna rağmen pragmatik çizgisiyle tanınan baba Hafız Esad, ‘91’de Irak’ı hedef alan emperyalist saldırıya 10 bin askerle katılmakta bir sakınca görmemişti.

Golan Tepeleri’ni iade etmediği sürece İsrail’le barışmayacağını ilan eden Suriye yönetimi, bunun da etkisiyle Filistin direniş hareketi, Lübnan Hizbullah’ı ve İran’a yakın duruyor. Zira bu güçler ABD-İsrail ikilisinin Ortadoğu’ya dair planlarına karşı duruyorlar. Baas rejiminin bu tercihi belli hesaplara dayansa da, bu, Suriye’nin adı geçen güçlerle ortak politikalar geliştirmesine engel olmuyor.

Bu arada Suriye yönetimi ABD ile arayışını düzeltmek için de çaba harcıyor. Hatta AKP şeflerinin

arabuluculuğuyla İsrail’le de görüşmeler yürüttü. Ancak siyonist rejimin Golan Tepeleri’ni ilhak etme noktasındaki pervasızlığı, görüşmelerin kesilmesine yol açtı. Baas yönetiminin Türk devleti ve AKP hükümeti ile ilişkileri ise, son yıllarda hızla gelişti.

Filistin ve Lübnan direnişine destek vermesi, Suriye’deki rejimin “ABD uşağı, İsrail işbirlikçisi” diye suçlanmasına zemin bırakmıyor. Hatta bu politika, Baas yönetiminin, kısmen de olsa Arap halkları nezdinde farklı bir yere konmasına da neden oluyordu.

Görünen o ki, Baas yönetimi bu özgünlüklerin yarattığı krediyi büyük ölçüde tüketmiş durumda. Zira özellikle son 20 yılda işsizlik ve yoksulluğun artışı, her muhalif sesin bastırılması, yolsuzluk ve rüşvetin ayyuka çıkması, polis devletinin halkın ensesinde Demokles’in kılıcı gibi sallanması ve diğer etmenler, rejimi iflasın eşiğine getirmiş bulunuyor.

Mezhepsel çatışmayı gerici güçler kaşıyor

Eylemler işsizlik, yoksulluk, rüşvet ve polis baskısına karşı biriken tepkinin dışavurumu olarak başladı. Gösterilerde, iş, aş ve onurlu bir yaşam taleplerinin yanısıra olağanüstü halin kaldırılması, basın üzerindeki sansüre son verilmesi, Baas dışındaki partilere de özgürce çalışma yürütme hakkının tanınması gibi talepler de öne çıkıyor.

Bu ekonomik/demokratik, siyasal/sosyal taleplerde dini veya mezhebi bir vurgu bulunmuyor. Yani harekete geçen kitleler, sistemin yapısal zaaflarından kaynaklı sorunlara tepki gösteriyor ve taleplerini yükseltiyor.

Nitekim basın sözcüsü aracılığıyla vaatlerini halka duyuran Esad da, yönetimin sözü edilen konularda reform yapacağını ilan etti.

Yazık ki, son günlerde atılan sloganlarda, dinci gericiğin kitleler üzerindeki etkisi hissedilmeye başladı. “İran’a hayır!”, “Hizbullah’a hayır!”, “Allah’tan korkan bir Müslüman (başkan) istiyoruz!” türünden sloganlar, Müslüman Kardeşler’in gösterileri hedefinden saptırarak, hareketi geçtiği izlenimini güçlendiriyor.

Emekçilerin dinci/mezhepçi içerik taşıyan bu sloganları kendiliğinden atması olası değil. Zira ne tepki çeken sorunların ne öne çıkan taleplerin bunlarla bir ilgisi var. Görüldüğü kadarıyla bunlar, dinci gerici

akımların hareketi hedefinden saptırarak, iktidardan, aynı anlama gelmek üzere artı-değerden daha büyük pay alabilmenin dayanağı haline getirme hesaplarının tezahürüdür.

Geçmişte Baas’la giriştikleri iktidar mücadelesini kaybeden Müslüman Kardeşler’in Esad yönetimine kinli oldukları, bu yönetimi yıkmak için her olanağı kullanacakları kuşku götürmez. Suriye’deki demografik yapı ve Alevilerin Baas Partisi ile bağı düşünülürse, gericiğin mezhep çatışmalarını kışkırtmaları için bazı koşulların bulunduğu söylenebilir.

Bu noktada önemli olan, emekçilerin, -varsa böyle bir uğursuz plan- buna karşı nasıl bir tutum alacağıdır. Umalım ki işçi ve emekçilerin sağduyusu, bu oyunları boşa düşürür ve mücadelenin hedefinden sapmasına izin vermez. Aksi halde, felaket tellallığı yapan bazı gerici çevrelerin umduğu gibi olay mezhepsel bir çatışmaya dönüştürülürse, bunun sonucu, Suriye’deki tüm işçi ve emekçiler için tam bir felaket olur.

Baas bir mezhep partisi değil

Arap Sosyalist Diriliş Partisi (Hizb el Ba’s el-Arabi el-İştiraki), “ulusal solcu” bir orta sınıf partisi olarak 1953’te kuruldu.

Arap Diriliş Partisi ile Sosyalist Parti’nin birleşmesiyle kurulan Baas’ın öne çıkan liderleri (Diriliş Partisi’nin kurucuları) Michel Eflak, Salah el Bitar ve İskenderunlu Zeki Arsuzi (Türkiye’nin Hatay’ı ilhaka karşı verilen mücadelenin önderi olan Arsuzi, ilhak sonrasında Suriye’ye kaçan 40 bin kişiden biriydi) ve (Sosyalist Parti’nin önderi) Ekrem Havrani’dir.

Parti mezhepsel değil, ulusal temelde kurulmuştur. Kurucuları bir Hıristiyan, iki Sünni, bir Alevi Arap’tan oluşmaktadır.

Paris’te eğitim gördükleri dönemde Fransız Komünist Partisi saflarında mücadele eden, ancak 1940’lı yılların başında Şam’a döndükten sonra “ulusal sol” çizgiye kayan Eflak-El Bitar ikilisi, 60’lı yılların sonuna kadar Baas partisinin önde gelen isimleri oldu.

İç mücadeleden galip çıkan Hafız Esad ve ekibi, 1971’den itibaren Baas partisine egemen oldu. Kendine özgü bir “üçüncü yol” izleyen Baas yönetimi, yıkılana kadar Sovyetler Birliği ile yakın işbirliği içinde oldu. Burjuva sınıfın palazlanmasına fırsat tanımayan bir çizgi izleyen Baas, büyük işletmeleri devletleştirdi.

Uzun yıllar “bağımsızlık, özgürlük, sosyalizm” şiarını temel alan Baas, 90’lı yıllara kadar orta sınıf partisi niteliğini korudu. Sonrasında ise, önu açılan burjuvazinin partisi haline dönüştü. Devletle iç içe olan bu kesim hem siyasal hem ekonomik alanda etkin olmaya devam etti.

Baas hiçbir zaman mezhep partisi olmadı. Hafız Esad ve ekibi, hiç de Alevilerden ibaret değildi. Örneğin Hafız Esad ölene kadar, 25 yıl boyunca partinin ve rejimin ikinci adamı olan Abdulhalim Haddam Sünni idi. Ayrıca Baas partisi yönetimi, etnik kökeni farklı olan kesimlerle dengeli ilişkiler de kurmuştur. Bu elbette baskı olamadığı anlamına gelmiyor. Örneğin Baas yönetimi, 200 Kürt’e, son yıllara kadar kimlik vermediği bile reddediyordu. Ama aynı Baas, uzun yıllar PKK’nin merkez üssünü

Suriye’de kurmasına olanak da tanımıştır.

Baas, 90’lı yıllara kadar orta sınıfın, sonrasında ise, palazlanan burjuvazinin partisi oldu; şimdiki görünümü de çok farklı değil. Elbette burjuvazinin tümünü kapsamıyordu ama söylenegeldiği gibi Baas partisi ve yönetimi bir Alevi partisi/yönetimi de değil.

Suriye’yi nüfusun yüzde 10-11’ini oluşturan Arap Alevi Nusayriler yönetiyor klişesine gelince...

Nusayriler’in baştan beri Baas partisine özel bir yakınlık duydukları bir gerçektir. Zira hem ezilen mezhep hem ezilen sınıf olmalarından dolayı Nusayriler’in, kendine göre sosyalizmi savunan, özgürlükten, eşitlikten söz eden bir parti olan Baas’a yakınlık duymaları doğaldır.

Parti içi mücadeleden Hafız Esad ve ekibinin galip çıkması ve 70’li yıllarla birlikte partinin yönetimini sağlamlaştırması, Nusayriler’in uzun yılların baskısıyla sıkıştırıldıkları kuytuluktan çıkmalarına olanak sağlamış, maruz kaldıkları mezhepsel baskılar ortadan kalkmıştır. Buna karşın Baas yönetiminin mezhepsel kimliklerinden dolayı Sünnilere baskı yaptığına dair veriler de bulunmamaktadır. Müslüman Kardeşler örgütünün 80’li yıllarda devlet ile çatışması da bir mezhep çatışması değil, iktidar çatışmasıydı.

Dinsel bir yapı olmasından dolayı kadroları Sünni kökenli olsa da, bu gerici örgüt, kendi çizgisinde iktidar mücadelesi veriyordu. Müslüman Kardeşler örgütünün 1985’lerde bastırıldığı göz önüne alındığında, çatışmanın devlet ile örgüt arasında cereyan ettiği görülür. Zira o yıllarda Nusayriler’in devlet kademelerindeki etkisi, henüz şimdiki düzeyde değildi.

Bununla birlikte, Nusayri kökenli olanların zamanla Baas içinde etkin bir yere geldikleri de bir gerçek. Bu etkinlik ekonomik, sosyal, siyasal, askeri ve bürokratik alanda belli ayrıcalıklar da sağlamıştır. Hafız Esad’ın, rejimdeki etkinliğini kullanarak ordu, istihbarat, emniyet ve bürokraside kendine yakın kişilerin köşe başlarını tutmasını sağladığı, bu ayrıcalıklılar arasında Nusayriler’in belli bir ağırlık oluşturduğu da doğrudur. Buna karşın yüzbinlerce işçi-emekçi Nusayri’nin de hiçbir ayrıcalığının olmadığı da bir başka gerçektir.

Bu durumun burjuvazinin Baas dışındaki kesimlerinde rahatsızlık yaratması kaçınılmazdır. Fakat buna karşın Baas yönetiminin Nusayriler dışındaki toplum kesimlerini dışladığı, nüfusun yüzde 60’ını oluşturan Sünniler üzerinde egemenlik kurduğu, bundan dolayı Suriye’de mezhep çatışmalarının her an patlak verebileceği iddiası tek yanlı ve abartılıdır.

Bununla birlikte yukarıda sözünü ettiğimiz gibi, dinci gericiliğin halen toplum içinde etkin olması, bu akımın doğası gereği mezhep ayrımına eğilimli olması, mezhep kışkırtmalarının toplumun belli bir kesimi üzerinde etkili olabilmesi ihtimal dahilindedir.

Suriye’de olaylar henüz bir ayaklanma boyutuna varmadı ve kendine yön arıyor. Baas yönetiminin ise eskisi gibi kontrolü sağlaması mümkün değil. Nitekim ilan edilen reformlar, rejimin de bunun farkında olduğunu gösteriyor. Bu tavizlerin kitleler tarafından yeterli kabul edilmesi de kolay değil.

Halk hareketi gerici güçler tarafından hedefinden saptırılmazsa eğer, her halükarda genç kuşaklarla işçi ve emekçiler lehine sonuçlar yaratacaktır.

Halk isyanları tartışıldı

Kuzey Afrika’dan başlayarak Ortadoğu’ya sıçrayan halk ayaklanmaları Almanya’nın Bielefeld ve Frankfurt kentlerinde gerçekleştirilen panellerle ele alındı.

Frankfurt

27 Mart günü yapılan panelin konuşmacıları Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır ve BİR-KAR temsilcisiydi.

Kuzey Afrika, Ortadoğu ve dünyanın başka ülkelerindeki sosyal hareketlerin mayasında temel itici gücün işçi sınıfı olduğu ve belirleyici çelişkinin emek-sermaye çelişkisi olduğuna vurgu yapıldı.

Yaklaşık 4 saat süren panel, katılımcılar tarafından dikkatle takip edildi. Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır, Türkiye’de sürmekte olan Ontex, PTT, ÇEL-MER direnişlerinden örnekler göstererek sosyal patlamalarda yangını tutuşturmanın kıvılcımları olarak bu direnişlerle Tunus ve Mısır’daki isyan dalgasının bağına kurdu.

Türkiye’de bugün küçük de olsa sürmekte olan direnişlerin siyasal bir sınıf hareketi yaratmak bakımından oynadıkları rolün önemine vurgu yaparak bunların maddi ve manevi olarak desteklenmesi çağrısında bulundu.

Panel katılanlar, aralarında topladıkları 205 Euro’yu Ontex’te direnen işçilere gönderdiler. Panelde toplamda 50’yi aşkın kişi katıldı.

Bielefeld

Bielefeld’de yapılan panelde emperyalistlerin Libya’ya dönük saldırısı, bu gelişmelerin nedenleri ve hangi koşullarda ortaya çıktığı, sınırları ve etkisi ve bu halk ayaklanmaları ışığında güncel görevler üzerinde duruldu.

Panel, BİR-KAR temsilcisinin konuşmasıyla başladı. Kuzey Afrika ve Ortadoğu’daki gelişmeleri çeşitli yönleriyle irdeleyen temsilci, buradaki ayaklanmaların kaynağında o ülkelerde yıllara yayılıp gelen işçi sınıfı hareketi olduğuna işaret etti. Bugün gerek halk isyanlarına, gerek işgal tehdidiyle karşı karşıya kalan halklarla gerçek devrimci dayanışmanın sadece destek açıklamalarından ibaret kalmaması gerektiğini, asıl görevin işçi sınıfını devrimciyeleştirmek, ÇEL-MER’leri, Ontex’leri, PTT’leri çoğaltmak olduğunu vurguladı.

Panelde konuşan Araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır** ise oldukça kapsamlı, açıklayıcı, canlı örneklerle desteklenen coşkulu bir sunum gerçekleştirdi. Yaraşır; öncelikle Kuzey Afrika’dan başlayarak Ortadoğu’ya yayılan gelişmelerin anlık olaylar olarak ortaya çıkmadığını, münferit olmadığını, bu ayaklanmaların tarihsel bir arka planı olduğuna vurgu yaptı. Tunus’ta kendisini yakan Muhammed Buazizi ile Ontex’te mücadele eden Hasan, Gamze... arasında bir bağ olduğunu, bu bağın ise onları mücadeleye iten aynı koşullar; sömürü, yoksulluk, işsizlik, baskı... koşulları olduğunu, bu yüzden de bulunduğumuz her yerde bu koşulların sebebi olan kapitalizme karşı mücadele edilmesi gerektiğini söyleyerek sunumunu noktaladı.

Panelde 40 kişi katıldı. Katılımcıların hepsi paneli büyük bir ilgiyle dinlediler ve oldukça etkilenmiş olarak ayrıldılar.

Kızıl Bayrak / Frankfurt - Bielefeld

Ortadoğu haklarıyla dayanışmaya!

Yemen

Başkent Sana’da kitlesel bir eylem yapıldı. Gösterileri bastırmak için düzenlenen saldırılar, gösterilerin çapını daha da büyütürken yapılan eylem ayrı bir önem taşıdı. Gösteri için halk Sana Üniversitesi’nin yakınındaki “Değişim” Meydanı’nda toplandı. İki ayrı koldan yürüyüşe geçen yüzbinlerce kişi gerici rejimi protesto etti.

Bahreyn

Bahreyn’de de sıkıyönetimin ilanına ve yabancı birliklerin yardıma çağrılmasına rağmen cuma günü öfke günü çerçevesinde sultanlığın yıkılması ve daha fazla siyasal hak talepleriyle ülkenin 9 yerinde gösteri çağrısı yapıldı. Bir hafta önce ilan edilen sıkıyönetim tüm toplantı ve yürüyüşleri yasaklamıştı.

Ürdün

Ürdün’de başkent Amman’da yüzlerce kişi perşembe günü İçişleri Bakanlığı’nın önünde toplanarak çadır kurdu. Göstericiler burada politik reform talepleri ile süresiz oturma eylemi başlattılar. Göstericiler politik ve kişi haklarının yanında Başbakan Marouf Al-Bakhit’in istifa etmesini ve yeni seçim yasası talep ediyorlar. Eski general Al-Bakhit Kral 2. Abdullah tarafından birkaç hafta önce göreve atanmıştı. Göstericilerin talepleri arasında parlamentonun ve gizli servisin feshedilmesi de bulunuyor.

Protesto gösterisini yapanlar ağırlıklı olarak üniversite öğrencilerinden ve üniversiteyi bitirmiş öğrencilerden oluşuyor. Öğrenciler öğrenimlerini bitirdikten sonra iş bulamadıklarını söylüyorlar ve geleceklelerinden endişe duyuyorlar ve “artık yeter” diyorlar.

Mart 2011 | Yemen

Mısır

Mısır’da da cuma günü yeni yürüyüş yasası protesto edildi. Yasa çarşamba günü hükümet tarafından onaylanmıştı. Bu yasa çerçevesinde özel ve kamu işletmelerini etkileyen tüm grevler, gösteri, yürüyüş ve oturma eylemleri yasaklanıyor. Buna rağmen eylem yapanlar hakkında bir yıla kadar hapis cezası ve ağır para cezaları öngörülüyor.

Gösteriler üniversite önünde Tahrir Meydanı’nda ve devlet radyo televizyon binası önünde yapıldı. Cuma sabahı burada üç kişi gözaltına alındı.

Irak Kürdistanı

Irak Kürdistan Özerk Bölgesi’nde de gösteriler sürüyor. Geçtiğimiz çarşamba günü Süleymaniye’de rüşvetçi hükümete karşı protestolar yapıldı. Güvenlik güçlerinin yaptığı saldırılarda bir kişi öldürüldü, 10 kişi yaralandı.

İngiltere’de işçi sınıfı meydanlarda!

Kapitalizmin beşiği olan İngiltere’de sosyal saldırı planlarına karşı işçi ve emekçiler ayakta. 27 Mart günü sayıları 500 bine varan işçi ve emekçi çeşitli illerden trenlerle, otobüslerle gelerek Londra Hydepark’ta toplandılar. Irak işgaline karşı 2003 yılında yapılan eylemden bu yana en kitlesel eylemi gerçekleştirdiler.

Yüzbinlerce İngiliz emekçisi hükümetin sosyal saldırılarına karşı sokağa dökülürken bunda kuşkusuz, Arap dünyasındaki halk ayaklanmalarının da belli bir etkisi bulunmaktadır. Aynı zamanda ise devletin Libya’daki suç ortaklığı da protesto edilmiştir. Kitlesel geçen protestolar militan çatışmalara da sahne olmuştur. Hükümetin ve kapitalistlerin yoksullaştırdığı gençlik öfkesini bankalara taş atarak dışa vururken, İngiliz polisi 201 kişiyi gözaltına aldı.

İngiltere’de geçtiğimiz yılın ortasında hükümete gelen Muhafazakâr Parti ve Liberal Demokrat Parti koalisyonu, geldikleri günden bu yana emekçilere yönelik saldırılarına ara vermeden devam ediyor. Tasarruf paketleri diye başlayan saldırılara göre öncelikle 450 bin memurun işten atılmasına karar verilmişti. Daha sonra 3 yıla yayılması planlanan bu süreç kapsamında ise kamu ve özelde çalışan emekçilerden toplam 1,5 milyon kişinin işten atılması öngörülmüyordu. Ayrıca Kasım ayında öğrenci harçları

3 katına çıkarıldı. Cameron hükümeti Libya’daki emperyalist saldırıya girişilmesinde en etkin güçlerden biridir. Öyle ki bütçe açığı adı altında kendi halkını yoksullaştırırken birçok savaş uçağı ve gemisiyle operasyonlara katılmaktadır.

Hükümetin bu saldırı politikalarından etkilenen emekçiler, yeni saldırı planlarının oluşturulmasının önüne geçmeye çalışıyor. Bunun için ülkenin dört bir yanından gelen yüzbinler krizin bedelini bizler ödemeyeceğiz şiarını yükselttiler. Eylem her kesimden işçileri ve emekçileri bünyesinde barındıran İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TUC) çağrısıyla yapıldı. İşçiler, memurlar, özel sektör çalışanları ve öğrenciler hükümetin yeni saldırı programlarına hayır derken, kapitalist krizlerin yoksulu daha yoksul, zengini daha zengin yaptığını özellikle vurguladılar. Ayrıca “Robin Hood” (zenginden alıp fakire vermek) vergisinin ortaya konmasını isteyen emekçiler krizin bedelinin zenginlere ödetilmesi gerektiği noktasında birleştiler.

Kapitalizmin küresel krizi İngiltere ekonomisinde de önemli gedikler açtı. İşsizlik yüzde 8’e yükselerek son 17 yılın en ileri boyutuna ulaştı. Enflasyon yüzde 4.4’e yükselirken, İngiliz maliyesinin borç açığı 170 milyar pounda yükseldi. Bütçe açığının kapatılması iddası ise hükümetin saldırı planlarının merkezinde duruyor. Tabii ki bütçe açığını kapatmak için de emekçileri soyuyorlar. Tekellerin karı bir yıl içinde yüzde 12 artarken, işçilerin ücretleri düşürülüyor. Oysa bir önceki yıla göre ülkedeki en zengin 1000 kişinin serveti toplam 77 milyar pound artmıştır. Ülkede en zengin yüzde 1’lik dilim; toplam zenginliğin yüzde 21’ine sahipken, en fakir yüzde 50’lik dilim tüm zenginliğin sadece yüzde 6’sını elinde bulunduruyor. Ayrıca İngiliz devleti bankalara yıllık 1.5 trilyon pounda yakın para veriyor. İşçi ve emekçilere karşı ise kapsamlı saldırı planlarını devreye sokuyor. Üniversite harçlarını artırarak gençliği geleceksizleştiriyor, işçileri işten atarak kapitalistlerin kar marjını yükseltiyor, ulusal sağlık hizmetini satılığa çıkartarak yoksulların sağlık hizmetlerinden yararlanmasını zorlaştırıyor.

Hükümetin bu kemer sıkma politikalarına karşı emekçiler başka alternatiflerin de var olması gerektiğini haykırıyorlar. Hepbir ağızdan “ekonomiyi düzeltin”, “vergi dolandırıcılarını yakalayın” ve “saldırı paketlerini durdurun” diyerek kendi alternatiflerini ortaya koyuyorlar.

İngiltere’de son 23 yılın en kitlesel eylemine sahne olan protestolar İngiltere işçi sınıfının yeniden ayağa kalkacağına yönelik bir işaret olmuştur. Avrupa’nın birçok ülkesinde krizin bedeli işçi ve emekçilerden çıkartılmaya çalışılıyor. Buna karşın İngiliz işçi sınıfı yaz aylarındaki eylemlerini daha da ileri taşıyarak yanıt vermiştir. Uzun yıllardır sessiz konumda kaldıktan sonra yılların biriktirdiği öfkeyi dışa vurmuştur.

Dünyadan...

İşçiler AB’yi kuşattı

Kapitalist krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmeye çalışan Avrupa sermaye devletleri ve hükümetleri protesto ediliyor. Avrupa Birliği (AB) devlet ve hükümet başkanlarının “krizle mücadele önlemlerini tartışma” adı altında yeni saldırı planlarını konuştukları zirve öncesinde Belçika’nın başkenti Brüksel’de toplanan 20 bin işçi AB Konseyi binasını kuşattı.

Avrupalı sendikaların desteğiyle Brüksel’in tren istasyonlarından ve ana giriş noktalarından yürüyüşe geçerek binaya yürümek isteyen göstericiler polis tarafından kurulan barikatlarla engellenmek istendi. Zirve binasına birkaç yüz metre uzaktaki ana bulvarda bariyerleri aşarak polise taşla saldıran göstericilere tazyikli su ve göz yaşartıcı gazla saldıran polis AB kurumlarını korumaya aldı.

Brüksel başta olmak üzere Paris, Berlin, Budapeşte ve Riga gibi başkentlerde gösteriler düzenleyen Avrupalı sendikalar, AB zirvesinin en önemli gündem maddeleri arasında bulunan ve emeklilik yaşlarının yükseltilmesini, ücretlerin enflasyona endekslenmesinden vazgeçilmesini ve çalışma piyasasında esnekliği öngören rekabet paktına karşı çıkıyor.

Hosten’de mücadele

Almanya’nın Hamburg şehrinde kurulu Hosten bira fabrikasında çalışan işçiler, sendika ile patron arasında süren toplu sözleşme görüşmelerinde yaşanan uyuşmazlık nedeniyle greve hazırlanıyorlar.

Fabrikada örgütlü (Geverscht) NGG sendikasının çağrısıyla geçtiğimiz günlerde 3 saatlik iş durdurma kararı alan işçiler bu kararlarını kamuoyuyla paylaşmak için fabrika önünden Altona semtine yürüyüş gerçekleştirecekler.

NGG sendikası işçilerin ücretlerine yüzde %5.5 zam talebinde bulunurken patron ise %1.7’lik sefalet zammı dayatıyor. Ücret konusunda yaşanan uyuşmazlığın yanısıra Hosten patronu işçilerin sosyal haklarını da tırpanlamak istiyor. İşçilerin haklarını gasbetmeye çalışan patron diğer yandan fabrikanın normal karının üstünde elde etmiş olduğu 840 milyon Euro’yu fabrikadaki 40 menajere paylaşmış bulunuyor.

Hosten bira fabrikasında eylemlerini sürdüren işçilerle yaptığımız görüşmelerde, işçiler, fabrikada yaşadıkları sorunları ve taleplerini aktardılar. İşçiler, talepleri karşılanmadığı koşullarda greve gidecekleri uyarısında bulunuyorlar.

Kızıl Bayrak / Hamburg

Basel’de savaş karşıtı protesto

Libya’ya emperyalist saldırının altıncı günü olan 24 Mart günü Basel’de emperyalist saldırı protesto edildi. BİR-KAR’ın da bileşeni olduğu, “Savaş Karşıtı Birlik” tarafından örgütlenen eylemde, “Libya’dan elinizi çekin” ortak pankartı arkasında yüründü. BİR-KAR eylemde “Emperyalist savaşa ve saldırganlığa karşı

dayanışmaya” pankartını açtı.

Fransız konsolosluğu önüne gelindiğinde ortak bildiri okundu. Eylemde “Emperyalist savaşa hayır Libya’ya özgürlük!”, “Libya’da savaşa hayır!”, “NATO ortadoğudan defol!”, “Emperyalistler Libya’dan defolsun!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Basel

Almanya'da nükleer santral karşıtı kitlesel gösteriler**“Nükleer santralleri kapatın!
Hemen şimdi!”**

Nükleer karşıtı duyarlılığın oldukça gelişkin olduğu Almanya'da “Fukushima uyarıyor, bütün atom santralleri kapatılsın!” sloganıyla 26-27 Mart günlerinde kitlesel eylemler gerçekleştirildi. 26 Mart Cumartesi günü Berlin (120 bin), Hamburg (40 bin), Münih (40 bin) ve Köln'de gerçekleştirilen eylemlerde 250 bin kişi sokaklara çıktı. Bu rakam, en son 70'lerde, o zamanki başkent olan Bonn'da gerçekleştirilen nükleer karşıtı 150 bin kişilik merkezi eylemin katılımını aşmış bulunuyor.

Köln

NRW eyaleti çapında yapılan ve 40 binden fazla kişinin katıldığı bildirilen Köln'deki eylem Neumarkt ve Deutz olmak üzere iki ayrı noktada toplanılmasıyla başladı.

Binlerce kişinin yer aldığı, nükleer karşıtı rengarenk binlerce bayrak ve onlarca pankart ve dövizin taşındığı her iki yürüyüş kolu da oldukça coşkuluydu. “Nükleer santralleri kapatın, hemen şimdi!” sloganının sık sık atıldığı yürüyüş kolları Ren kenarında bulunan Deutz Tersanesi yakınındaki geniş alanda birleşti. Bu arada Neumarkt kolundan gelen protestocuların Ren üzerindeki köprüye astıkları devasa pankart oldukça ilgi gördü. Üzerinde “Atomdan kurtulmak pratik bir iştir, protesto edin, bloke edin, sabote edin, şimdi!” yazılı pankart eylemin en anlamlı pankartıydı.

Miting alanında Köln dışında gelen kitle beklenirken bir müddet müzik yayını yapıldı. Yapılan selamlama konuşmasının ardından, Könlü genç bir çocuk doktoru söz aldı. Nükleer enerjinin insana ve çevreye ve özellikle de çocuklara verdiği zararı tıbbi bakımdan ayrıntılarıyla ve oldukça açıklayıcı bir şekilde anlatan doktor sözlerini “Kavga edin, izin

vermeyin!” çağrısıyla bitirdi. Bu çağrı kitle tarafından yoğun alkışlarla karşılandı.

DGB, kiliseler, Yeşiller 90 adına konuşmaların da yapıldığı mitingde, sola ve devrimcilere sahnede bir kez daha yer verilmedi. Konuşmalarda atom santrallerinin ve bu arada atom silahlarının zararları çeşitli yönlerden sayıp dökülürken, bu sorunun sermaye iktidarı ve kapitalist düzenden kaynaklanan yönüne hemen hemen hiç değinilmedi.

Yerli sol parti ve gruplardan MLPD, DKP, Sol Pati belli bir ilgi gösterip, pankart ve flamalarıyla eyleme katılarak bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler. Türkiyeli sol örgütlerin ise eyleme ilgisi ve katılımı zayıftı. Aynı zayıflık Türkiyeli işçi ve emekçilerin ilgisinde de gözlenirken, eyleme gençlerin yoğun katılımı dikkat çekti.

Eyleme BİR-KAR çalışanları da katılarak, “Kapitalizm öldürür, güvenli gelecek sosyalizmde!” başlıklı bildirin dağıtımını yaptı. Ayrıca TKİP bayrakları da taşındı.

Miting, sunulan müzik dinletisi ve eylemlerin devam edeceği, gerçekleştirilecek eylemlere karşı daha duyarlı olunması gerektiği çağrısıyla sona erdi.

Berlin

Berlin'de yapılan eylem Postdamer Platz'da kitlenin toplanmasıyla başladı. Genci, yaşlısı, kadını ve erkeğiyle her yaş ve gruptan binlerce kişi renkli görüntüler oluşturdu. İstisnasız hemen hemen her kişinin üzerinde atom karşıtı bir amblem ya da bir döviz bulunmaktaydı.

En önde yürüyüşün şiarı olan “Fukushima mahnet, alle AKW's abschalten!” (Fukushima uyarıyor, bütün atom reaktörleri kapatılsın!) pankartı taşındı.

Yürüyüş boyunca en coşkulu atılan slogan “Nükleer atom santrallerini derhal kapatın!”dı. Yürüyüş güzergahı üzerinde bulunan iktidar partisi CDU'nun merkez binasına gelindiğinde ise kitleden öfkeli yuhalama sesleri yükseldi.

Eyleme SPD, Grüne, die Linke, Greenpeace çeşitli sendikaların yanısıra irili ufaklı çevreci grupların katılımı dikkat çekiciydi.

Miting öncelikle bu süreçte hayatını kaybedenler için yapılan saygı duruşu ile başladı. Kısa bir kültürel program sunumundan sonra çeşitli konuşmacılar sahnede yerlerini aldı.

Yapılan konuşmalarda öncelikli olarak atom santrallerinin derhal kapatılması vurgulandı. Atom santrallerinin her dönem iktidara gelen hükümet partilerinin söylediği gibi güvenilir olmadığı belirtilerek bundan 25 yıl önce yaşanan Çernobil felaketi hatırlatıldı. Çernobil'den önemli dersler çıkarılmış olmasına rağmen bugün Fukushima'da yaşananın bu tartışmayı artık noktalandığı belirtildi. Nükleer enerjinin güvenliği olmadığı ve nükleer santrallerin kapatılması gerektiği dile getirildi.

Hamburg

Hamburg'da atom karşıtlarının organize ettiği kitlesel bir yürüyüş yapıldı. Eylem için kitle saat Damtor Bahnhof'da toplandı. Demokratik kurumlar, sendikalar ve siyasi partiler kedi pankart ve flamalarıyla eyleme katılırken, Türkiyeli kurumların katılımı oldukça sınırlıydı.

Toplanma yerinde yapılan atom santrali karşıtı konuşmaların ardından onbinlerce kişi yolun iki şeridini de trafığe kapatarak yürüdü. Coşkulu sloganların atıldığı eylemde düdüklü, trampetli ve müzikli protestolar dikkat çekti. “Bütün nükleer santraller kapatılsın” pankartının açıldığı yürüyüşte, atom santralleri karşıtlığını simgeleyen sarı renkli flamalar ve balonlar taşındı.

Yaklaşık 5 km yüründükten sonra miting alanı olan Hamburg Belediyesi önüne gelindi. Burada kurulan büyük amfi üzerinde IG Metal'den bir sendikacı ve bir doktorun yaptığı konuşmalar sık sık alkışlandı. Konuşmaların ardından yürüyüş sona erdi. Yaklaşık 50 bin kişinin katıldığı yürüyüşte BİR-KAR, TKİP-YDÖ imzalı “Kapitalizm öldürür! Güvenli gelecek sosyalizmde!” başlıklı bildirileri dağıttı.

Kızıl Bayrak / Köln - Berlin - Hamburg

Bielefeld'de kahvaltılı toplantı

Almanya'nın Bielefeld kentinde düzenli olarak gerçekleştirilen pazar kahvaltılarının biri de 27 Mart Pazar günü yapıldı.

50'ye yakın kişinin katıldığı kahvaltıda, bir Alman derneğinden 15 kişilik grubun katılması ayrıca önemliydi. Ontex direnişi ile ilgili dayanışma çağrısı ve bilgilendirme bu grup üzerinde ilgi yarattı. Kahvaltı ve geçtiğimiz cuma günü

gerçekleştirilen etkinlikten elde edilen toplam 170 Euro'luk gelir en kısa sürede Ontex direnişçilerine ulaştırılacak. Bir süredir devam eden bu kahvaltılara düzenli katılan insanlar her defasında kendi çevrelerinden insanları buraya taşıyorlar. Bu da BİR-KAR'ın bölgede yürüttüğü çalışmada önemli bir olanak yaratıyor.

Kızıl Bayrak / Bielefeld

Üniversitelerde saldırılar protesto edildi

Anadolu Üniversitesi

25 Mart Cuma günü Devlet Bakanı Ali Babacan'ın Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'ne gelişini protesto eden öğrencilere kampüs içerisinde uygulanan polis terörü 26 Mart günü çarşı merkezinde gerçekleştirilen yürüyüş ve basın açıklamasıyla protesto edildi.

İl Sağlık Müdürlüğü önünde toplanan kitle buradan Adalar Migros önüne yürüdü. Burada okunan basın metninde şunlar ifade edildi: "Üniversiteleri polislerle, ÖGB'siyle tam bir kışlaya çevirenler üniversitelerimize giremezler. Harcını ödeyemediği için çalıştığı inşaatların güvencesiz çalışma koşullarında ölen ve işsiz kaldığı için intihar eden arkadaşlarımızın katilleri üniversitelerimize giremezler. Tartışan, sorgulayan ve yanlışlıklara ses çıkartan öğrencilerin eğitim hakkını engelleyenler üniversitelerimize giremezler"

Yürüyüş ve basın açıklaması boyunca yapılan ajitasyon konuşmalarıyla yaşanan polis terörü teşhir edildi. Eylemi Ekim Gençliği, Emek Gençliği, Genç-Sen, Gençlik Muhalefeti ve Öğrenci Kolektifleri örgütledi.

28 Mart günü ise üniversitenin merkez kantini önünde biraraya gelen ilerici ve devrimci öğrenciler alkışlarla merkez kantine girerek ajitasyon konuşmalarıyla eylemlerini başlattılar. "Söz yetki karar hakkı bizindir! Baskılar bizi yıldırılmaz!" pankartı kantin içerisinde açılarak yaşanan süreç öğrencilere anlatıldı. Öğrenciler eyleme davet edildi. Ardından kantinin önünde basın metni okundu.

Sermayenin üniversitelerde kurmaya çalıştığı hegemonyaya ve buna karşı olan öğrencilere uyguladıkları teröre değinilen basın açıklamasında şunlar söylendi: "Sermayenin, polisin ve üniversite yönetiminin tüm baskılarına rağmen meşru haklarımızı, söz yetki ve karar hakkımızı savunmaya devam edeceğiz" denildi. Ardından marşlar söyleyerek oturma eylemi yapıldı.

Eylem Ekim Gençliği, Gençlik Derneği, Genç-Sen, DPG ve SGD tarafından örgütlendi.

OMÜ

25 Mart günü öğle saatlerinde Ondokuz Mayıs Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi'nde bir grup gerici-faşist öğrenci tarafından açılan standa ilerici ve devrimci öğrenciler tarafından müdahale edildi. Müdahalenin ardından ilerici ve devrimci öğrencilere ÖGB saldırı ve daha sonra üniversiteye giren çevik kuvvet tarafından 27 öğrenci gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar Atakum İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. Buradan Adli Tıp'a ve Samsun Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

28 Mart günü Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde 25 Mart'ta yaşanan polis saldırısı ve gözaltıları protesto etmek amacıyla eylem gerçekleştirildi.

Eğitim Fakültesi B-blok önünde öğle arasında biraraya gelen ilerici, demokrat ve yurtsever öğrenciler "İdare, ÖGB, faşist, polis işbirliğine son / OMÜ Öğrencileri" pankartı ve sloganlar eşliğinde saldırının yaşandığı Fen-Edebiyat Fakültesi önüne doğru yürüyüşe geçti. Fen-Edebiyat Fakültesine girilirken, yaşanan saldırıya dair teşhir konuşmaları yapıldı. Fakülte önünde ise bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Alperen Ocakları'na bağlı bir grup gerici-faşiste üniversite yönetimi tarafından çalışma yapma, stant açma olanağı tanınırken ilerici ve devrimci öğrencilerin ÖGB ve polis tarafından saldırıya uğrayarak soruşturma ve uzaklaştırmalarla engellenmeye çalışıldığı ifade edildi. Basın açıklaması okunduktan sonra bir tiyatro gösterisi gerçekleştirildi ve sloganlar eşliğinde eylem son buldu.

İTÜ

İTÜ'de 24 Mart Perşembe günü sabah saatlerinde Anadolu Gençlik Derneği (AGD), Öğrenci Kolektifleri'ne saldırı. Kendi afişlerinin üzerine afiş asılmasını gerekçe göstererek Öğrenci Kolektifleri'ne saldıran gericiler, bir öğrenciyi burnundan yaraladılar.

Olayın duyulmasının ardından birçok öğrenci toplanmaya başladı. Çıkan çatışmada AGD'lilerin taş, sopa ve soda ile saldırması sonucu iki öğrenci kafasından ve yüzünden hafif yaralandı.

Gerginlik 28 Mart günü de devam etti. Öğle saatlerinde yemekhanede geçen hafta yaşanan olaylarla ilgili bildiri dağıtan ve bildirilerinde olayları baştan aşağıya çarpıtarak anlatan AGD'lilere müdahale edildi. Bu esnada bu gruptan yaralananlar oldu. Ardından yemekhaneye bildiri dağıtmak isteyen ilerici ve devrimci öğrencilere çevik kuvvet müdahale etmek

istedi. Çevik kuvvet bir taraftan da dinci-gerici grubu koruma altına aldı. Daha sonrasında polis eşliğinde dışarıya çıkarılan gericiler, kütüphane önünde toplanarak slogan atmaya başladılar.

Rektörlükten aldıkları onayla okul içerisinde eylem yapmak isteyen gericilere, gösterilen kararlı tutum ile eylem yaptırılmadı. Dinci grup çevik-kuvvet eşliğinde dağılmak zorunda kaldı. Dinci gericiler dağıldıktan sonra ilerici ve devrimci öğrenciler de okuldan toplu çıkış yaptılar.

29 Mart günü gerçekleştirilen eylemle saldırı protesto edildi. Eylem öğrencilerin yemekhane önünde toplanması ve yemekhanede öğrencilere olayın aktarılmasıyla başladı. Daha sonra 75. Yıl Yemekhanesi önünden Süleyman Demirel Kültür Merkezi'ne yüründü.

Ekim Gençliği / AÜ - OMÜ - İTÜ

Esenyurt'ta YGS protestosu

edildi: "Yıllarca okul sıralarında para döken bizlerin önüne YGS, LYS gibi eleme sınavları çıkmaktadır. Sözde bu sınavlarla bize gelecek vereceklerini söylemektedirler. Ancak bizler biliyoruz ki gelecekte kasıtları daha fazla sömürüdür. Gelecekte kasıtları zor bela girdiğimiz üniversitenin harcını ödemek için çalışırken inşaatlarda can vermektir. Gelecekte kasıtları iş bulamadıkları için intihar eden onlarca öğretmen adaydır. Gelecekte kasıtları torba yasası gibi sömürü yasalarıyla meslek liselerinde ücretli köle olmaktır. Onların gelecekte kasıtları dün Afganistan'da bugün Libya'da mücadele eden halkların üzerine kurşun yağdırmak için emperyalistlerin askeri olmaktır"

Öğrencilerin okullarda müşteri, emperyalizme asker olmayacakları söylenerek mücadele ve örgütlenme çağrısı yapıldı.

Basın açıklamasının ardından tekrar toplanma yerine doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş esnasında Gündoğdu ve Çav Bela marşları hep bir ağızdan coşkuyla okundu. Öğrencilerin ve ailelerin eyleme ilgisi oldukça yoğundu. Yer yer sloganlarla, alkışlarla ve marşlara eşlik ederek destek sundular. Çevreden yürüyüşe katılan öğrenciler ve aileler de oldu.

Devrimci Liseliler Birliği eyleme "Staj ve atölye sömürüsüne son!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "YGS, LYS kaldırılın!", "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!", "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için mücadeleye!" dövizleriyle eyleme katıldı.

DLB, eylemin ön hazırlık sürecinde 5 liseden DLB'lilerin katılımıyla bir toplantı düzenledi. .

DLB / Esenyurt

Devrimci Liseliler Birliği, Demokratik Gençlik Hareketi, Liseli Direnişçi Gençlik ve Yeni Dünya Gençliği ile birlikte 26 Mart Cumartesi günü eleme sınavı YGS'ye karşı ortak eylem düzenledi. Eylem öncesinde YGS'ye karşı yapılacak yürüyüşe katılma çağrısı yapılan bildiriler dağıtıldı. Eylemde Türkçe ve Kürtçe "Eleme sınavları değil... Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim istiyoruz" pankartı açıldı.

Yürüyüş, Avcılar Marmara Caddesi üzerinde toplanılarak sloganlarla başlatıldı. Sloganların ve alkışların gür ve coşkulu bir biçimde haykırıldığı yürüyüşün ardından caddenin sonunda basın açıklaması yapıldı.

Bileşenler adına ortak basın metninde şunlar ifade

“Yaptım Olacak” hiçbir zaman bizim dilimiz olmayacak!

Türkiye’de ve dünyada kapitalizmin çemberi daralırken herkesin ezberini bozan bir dizi gelişme yaşanıyor. Dünya finans sistemi krizlerle sarsılırken, dünyanın dört bir yanından ezilenlerin öfkesi yükseliyor. Kapitalizm de bu alt üst içinde kendini düze çıkarma çabası içinde saptığı her yeni rotada işçi sınıfını kendi yolunun taşları olarak dizmeye devam ediyor. Bu keşmekeş içinde teknik elemanlar da kapitalist barbarlığın çarkları arasında alışmadıkları bir saldırının içinde kendini bulmuş durumdadır.

Geçmişin aristokrat işçilerinin ayrıcalıklarını yitirmesinin Türkiye coğrafyası üzerinde de yansımalarının oluşması gecikmedi. Düşük ücretler, belirsiz iş saatleri, tanımsız çalışma düzeni, geleceksiz ve güvencesiz çalışma, teknik elemanların çalışma hayatının tek gerçeğine dönüşürken buna karşı tepki de aynı biçimde olmasa da gözle görülür bir şekilde büyüdü, büyümeye devam ediyor. Özellikle sol hareket içinde karşılık bulan bu tepki, öncesinde sadece aydın duyarlılığı ile toplumsal mücadele saflarında yer alan teknik elemanların ana gövdesini oluşturan mühendis, mimar ve şehir plancılarının sınıfsal bir duyarlılıkla kıpırdanması ile somutlandı. Kısa vadede bu hareketlilik büyük ufuklar vaat etmiyor bile olsa bu noktada yoğunlaşan örgütlenmeler sınıfın bu “tembellemiş” bölüklerinin işçi sınıfının mücadelesine kopmaz bir şekilde bağlandığını ortaya koymaktadır.

Bu bilinen gerçekleri bir kez daha yinelemek zorunda kalmamızın nedeni ise geçtiğimiz günlerde bu alanda çalışma yürütmek üzere kendini deklare eden yeni bir harekettir. Elbette bu alanda ileri atılan her adım bizi sadece mutlu eder. Ancak dostlarımızla bu mutluluğu paylaşmamızın tek koşulu ortaya koyulan samimiyet ve karşısındakinin siyaset yapma özgürlüğüne ve kimliğine duyulan saygıdır. Geçtiğimiz günlerde “Toplumcu Mühendis Mimar ve Şehir Plancıları Meclisi” adıyla kendini deklare eden hareket bizimle aynı ismi kullanmayı tercih etmiştir. Öncelikle bu noktadaki tepkimizin basit bir isim tartışması ekseninde gelişmediğini, “biz önce kullanmıştık”, “bu isimle biz zaten çalışma yürütüyorduk” gibi çığlıklar içinde olmadığımızın altını çizmek isteriz. Ancak fütursuzca “yaptım olacak” pervasızlığı içinde en basitinden “nezaketen” bile bir görüşme yapma ihtiyacı duyulmadan atılan bu adıma sessiz kalmayacağız.

Kendi adımıza sol içi tüm mücadelenin samimi, ideolojik bir temelde ve birbirini besleyen bir tarzda gelişmesini isteriz. Ancak gelinen noktada sol içi tartışmalardaki sığlık ve birçok noktada fiili çatışmaya dönüşen tahammülsüzlük ortamı karşısındakinin tanımama eğilimini beslemiş, solun kendi içindeki üretkenliğini kısırlaştırmıştır. Bunun en uç örneklerini bizler TMMOB içerisinde görmekteyiz. Örgüte hâkim algıdaki çürüme ve burjuvalaşma, farklı seslere acımasızca saldırmakta, yapılan her türlü eleştiriye elinde tuttuğu bürokratik güçle ezmeye çalışmakta ve bunları yaparken teşhir olmaktan dahi çekinmeyecek bir yüzüzlükle hareket etmektedir. Vardığımız noktada biraz izanı olan hiçkimse TMMOB içindeki kısırlaşmayı reddetmeyecektir. Ne yazık ki sorumsuzca davranışlar genel olarak solu da benzer bir rotaya

sokmaktadır. O yüzden böylesi sığ bir tartışma yapmak bizim açımızdan oldukça can sıkıcı olsa da bu sığlık bize değil bizi böylesi bir tartışmayı yapmak zorunda bırakanlara ait olacaktır.

Tuhaftır ki bu adımı atan arkadaşlar yakın zaman içinde sol içi şiddetin hedefi olmuş, siyaset yapma özgürlükleri bir başka siyaset tarafından engellenmek istenmişti. Ancak benzer bir algının onları da kuşattığını bu vesileyle görüyoruz. “Sol içi şiddeti” basitçe çatışma olarak algılayan zihniyete benzetme abartılı gelmiş olabilir. Ancak bir başkasının siyaset yapma hürriyetine yapılan her türlü saldırı özünde aynı algısızlıktan beslenmektedir. Karşısındakinin elinde tuttuğu herhangi bir güçle baskı altına alma çabası veya türlü kurnazlıklarla onu egale etme gayreti buna işaret eder.

İlk ve son kez tüm ilerici kamuoyu önünde bu karmaşayı çözmek için arkadaşlardan adım atmalarını beklediğimizi söylüyoruz. Bu tartışmayı tekrar tekrar

yapmak, böylesi bir keşmekeş içinde debelenmek gibi bir niyetimiz yok. Ortada yürütülmesi gereken bir kavga dururken her ne koşul altında olursa kendi kendini tüketen yeni bir tartışma açmaya harcanacak ne enerjimiz ne de vaktimiz var. Zira bizler sol güçlerin birbirini yemek için harcadıkları enerjiyi “doğru” işler için harcaması gerektiğini bilen bir gelenekten geliyoruz. Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları olarak bizler, kapitalizmin her şeyin “reklamdan” ve imajdan ibaret olduğunu ilan ettiği bir dünyada taşıdığımız isme değil elimizde tuttuğumuz Kızıl Bayrak’a, üzerinde yükseldiğimiz ideolojiye; işçi sınıfının ideolojisine sarıldığımızın bir kez daha altını çiziyor, “yaptım olacak” pervasızlığıyla davranan ve bu dili kullananlarla hiçbir zaman aynı dili konuşmayacağımızı ilan ediyoruz.

Toplumcu Mühendis, Mimar&Şehir Plancıları
29 Mart 2011

Kamp-Üs dergisinin yeni sayısı çıktı

İstanbul Üniversitesi yerinde çıkan Kamp-Üs dergisinin 11. sayısı öğrencilerle buluştu. “Toplama ‘KAMP’ı sermaye ‘ÜS’sü üniversite istemiyoruz” sloganıyla yola çıkan KAMP-ÜS bir dönemlik bir aranın ardından yayın hayatına kaldığı yerden devam ediyor.

Derginin bu sayısında, ağırlıklı olarak Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve Ortadoğu’daki toplumsal hareketlilikler işlendi. Açılan masa ve bahçede, yemekhanede yapılan dergi satışları oldukça ilgi gördü. Derginin sonraki sayısına yazmayı isteyen öğrencilerle tanışıldı. İlerleyen zamanda tanışma/değerlendirme toplantıları ve internet sitesi hayata geçirilecek. Yayının içeriğine aşağıdaki linkten ulaşılabilir:

[Kamp-Üs 11. Sayı issuu.com/kamp-us/docs/kamp-s_11_say_i](http://Kamp-Üs.11.Sayı_issuu.com/kamp-us/docs/kamp-s_11_say_i)

KAMP-ÜS

Toplama 'kamp'ı, sermaye 'üs'sü üniversite istemiyoruz!

Mart 2011 sayı: 11 Fiyatı: 50 kuruş

İstanbul Üniversitesi Yerel Yayını

Ortadoğu insanı baskı ve sömürüye karşı ayakta!

Çelişkili TÜBİTAK raporunu sordu

Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink'in katledilmesine ilişkin davanın 17. duruşması 29 Mart günü İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Dink Ailesi avukatlarından Fethiye Çetin'in talepleri ve anlattıkları bu cinayetin devlet eliyle işlendiğini ve delillerin örtbas edilmeye çalışıldığını bir kez daha gösterdi.

TÜBİTAK dosyasında çelişki

Fethiye Çetin duruşmada birkaç gün önce kamuoyunun gündemini meşgul eden TÜBİTAK'ın çelişkili raporuna dikkat çekti. TÜBİTAK'ın mahkemeye gönderdiği raporda Akbank'a ait 3 adet hard diski incelediğini hatırlatarak, raporda silinmiş görüntü dosyası olmadığını yer almasının çelişkili olduğunu söyledi. Çetin, Akbank'ın cinayet günü sabah ile öğlen arasını gösteren kayıtların üzerine yeni kayıtlar yaptığını ve bankanın kendisinin kayıtlarını sildiğini söyledi. "Bu hard disklerde görüntü vardı ancak yeni görüntülere yer açmak için banka bunları silmişti" diyen Çetin, raporda "silinmiş dosya yoktur" denmesinin çelişkili olduğunu sözlerine ekledi. Söz konusu hard disklerin Akbank'a ait olup olmadığını tespitini isteyen Çetin, TÜBİTAK'ın çelişkileri ortadan kaldırmasını, raporda "silinmiş" olarak gösterilen ve "h.dink" ismindeki dosyanın ne anlama geldiğinin araştırılmasını istedi.

"Samast'la konuşan jandarma kim?"

Çetin, Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nde cinayet döneminde Trabzon'da emniyet müdür yardımcısı olan Necati Ekici'nin talimatla verdiği ifadeye değindi. Ekici'nin Ogün Samast'ın görüntülerinin televizyonlarda yayınlanmasından sonra babasının, "O benim oğlum" diye emniyete başvurduğunu söylediğini anlattı. Çetin, Ogün Samast'ın yerini babasına soran Ekici'nin "Oğlumun yerini jandarma komutanı bilir. Onunla sık sık görüşüyorlardı" yanıtını aldığını söyledi. Çetin, bu jandarma komutanının kim olduğunun ortaya çıkarılması için Ogün Samast'ın babası Ahmet Samast'ın tanık olarak dinlenmesini istedi.

"Hrant'ın Arkadaşları"ndan yürüyüş

Duruşma öncesinde Hrant'ın arkadaşları basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada, tutuklanan gazeteciler Ahmet Şık ile Nedim Şener'in fotoğrafları ile "İmamın Ordusu" isimli kitabın maketleri taşındı. "Affetmeyeceğiz!" pankartının açıldığı açıklamada şunlar söylendi: "Dört yıl üç ay oldu ve biz yine buradayız. Çünkü şunu biliyoruz: er ya da geç, Hrant'ı öldürenlerin yakasına yapışacağız. Arkadaşımızın öldürülmesine katılan, karışan, katilleri kollayan, suçlu ve kusurlu resmi görevlileri koruyan kim varsa hesap verecek. Bundan kaçamayacaklar"

Adana'da hasta tutsak eylemi

Hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle Adana'da düzenli olarak gerçekleştirilen eylemler bu hafta da devam etti.

Hasta Tutsaklar Platformu tarafından gerçekleştirilen bu haftaki basın açıklamasında hasta tutsakların fotoğrafları taşındı. Eylemde bu hafta Erol Zavar, Halil Güneş, MEYA-Der Van Şube Eski Başkanının durumlarına değinildi. Açıklamada tutsakların durumlarının daha da ağırlaştığı

vurgulanarak F tiplerinde tedavi hakkının gasp edildiği söylendi. Açıklama, 45/1 genelgesinin uygulanması ve cezaevi koşullarının iyileştirilmesi talepleriyle sona erdi. Basın açıklamasının ardından devletin hasta tutsaklara uyguladığı politikayı protesto etmek için 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

Eyleme Halkevi ve TÖP destek verdi.

Kızıl Bayrak / Adana

CHP'nin iki yüzü

İzmir'de CHP'li belediyelerin işçi düşmanı tutumunun ayyuka çıktığı bir süreçte CHP'li belediye imaj tazeleme telaşına düştü.

Güvencesiz ve sendikasız çalışmayı reddettikleri için CHP'li Konak Belediyesi bünyesindeki taşeron firmada çalışan işçilerin 25 Şubat 2011 tarihinde başlattığı direniş sözde "demokrat" ve "işçi dostu" CHP'nin maskesini indirdi.

Kolluk güçlerini de yanına alarak direnişi ezmek için elinden geleni yapan belediye yönetimi işçi düşmanı kimliğini çeşitli organizasyonlarla gizlemeye çalışıyor. Bu organizasyonlardan biri de geçtiğimiz günlerde Konak Belediyesi şirketi MERBEL'de çalışan 582 işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesinin imza töreninde yaşandı.

DİSK/Genel-İş Sendikası İzmir 5 No'lu Şube'nin örgütlü olduğu MERBEL'de anlaşmayla sonuçlanan TİS görüşmelerinin ardından düzenlenen imza töreni CHP'li belediyenin şovuna dönüştürüldü. Belediyenin bu şovuna sendika yöneticileri de eşlik etti. Sendika yöneticileri, imza töreni için, üzerinde "İşçi dostu başkanımıza teşekkürlerimizle" yazılı büyük bir pasta hazırlattı.

İmza törenine katılan Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan, törene katılan işçiler tarafından "İşçi dostu başkan" sloganlarıyla karşılatılırken törende pembe bir tablo çizildi.

Taşeron işçilerinin direnişini görmezden gelen Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan ise "2 dönem milletvekilliği ve bir süre yürüttüğü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yıllarında da ortak akıl, dayanışma ve halktan yana tavır koyarak hareket ettiğini" iddia etti.

Konuşmasında, "vicdani sorumluluk" ve "hak" gibi kelimeler kullanması dikkat çeken Tartan, sendika yöneticilerinin yaptığı konuşmalarda da pohpohlandı. İmza töreninde mutluluk pozları verilirken Konak Belediyesi taşeron işçilerinin direnişi de tüm kararlılığı ile sürüyordu.

"Hangi yüzle oy isteyeceksiniz"

Konak Belediyesi taşeron işçileri sendika hakkı ve iş güvencesi için belediye ek binası önünde direnişlerine devam ediyorlar. CHP'li Konak Belediyesi ve polis işbirliğinde defalarca kez polis terörünü maruz kalan işçiler 29 Mart günü protesto eylemi gerçekleştirdiler.

İşçiler, işçi düşmanı CHP'nin aday adayları tanıtım toplantısını protesto etti. CHP il binasında yapılan programa katılan işçiler "Hangi yüzle oy isteyeceksiniz" pankartını açtı. Eylemde polis müdahalesi sırasında çekilen fotoğraflar da taşındı.

Protestonun ardından işçiler eylemlerine devam ettiler. CHP il binası önünden Eski Sümerbank önüne yürüyüş gerçekleştirip burada 2 saat oturma eylemi yaptılar. Sonrasında da KESK, DİSK ve TMMOB tarafından örgütlenen Libya protestosuna katıldılar.

Kızıl Bayrak / İzmir

Mücadele Postası

Haklarımız ve geleceğimiz için işçi kurultayları programı

İstanbul:

Küçükçekmece İşçi Kurultayı

10 Nisan 2011 Pazar Saat: 10.30

Yer: Şen Düğün Salonu

İnönü Mah. Maslakçeşme Cad. (İnönü son durak)

İrtibat: 0 212 697 71 53

Esenyurt İşçi Kurultayı

3 Nisan 2011 Pazar Saat 13.00

Yer: Derya 2 Düğün Salonu

İncirtepe Mh. Mustafa Kemalpaşa Cd. Tabela Durağı

No: 9 Esenyurt

İrtibat: 0 538 718 92 92

Topkapı-GOP İşçi Kurultayı

3 Nisan 2011 Pazar Saat 12.30

Yer: Eğitim Sen 4 Nolu Şube Toplantı Salonu

Merkez Mah. Hamam sok. No:1/4

GOP (Şafak Hastanesi Karşısı)

İrtibat: 0 535 915 32 45

Ümraniye İşçi Kurultayı

3 Nisan 2011 Pazar Saat: 11.30

Yer: Yıldırımlar Düğün Salonu

Sarıgazi merkez Mahallesi Demokrasi Ced. No:61

İrtibat: 0 216 540 35 80

Kartal İşçi Kurultayı

10 Nisan 2011 Pazar Saat: 12.30

Yer: Kartal TMMOB

Yavuz Sultan Selim Hastane Durağı (DiaSA üstü)

İrtibat: 0 506 805 04 85

Gebze İşçi Kurultayı

17 Nisan 2011 Pazar Saat: 13.00

Yer: Alyans Düğün Salonu

Hacı Halil Mah. Cumhuriyet Cd. No 25/A

İrtibat: 0 507 395 87 28

İzmir İşçi Kurultayı

3 Nisan 2011 Pazar Saat: 11.00

Yer: Fuar Gençlik Tiyatrosu

26 Ağustos Kapısı Yakını

İrtibat: 0 541 527 54 26

Bursa Metal İşçileri Kurultayı

10 Nisan 2011 Pazar

Saat 11.00

Yer: Yerel Gündem 21

Adres: Barış Mah. FSM Bulvarı No:15 Nilüfer

İrtibat: 0 224 220 84 92

Ankara İşçi Kurultayı

17 Nisan 2011 Pazar Saat 11:00

Yer: Ankara Serbest Muhasebeciler ve Mali

Müşavirler Odası

Konferans Salonu

Kumrular Sk. No: 26 Kat: 5

İrtibat: 0 537 266 55 30

Adana İşçi Kurultayı

10 Nisan 2011 Pazar Saat: 13.00

Yer: İnşaat Mühendisleri Odası

(Ariplex sinema sokağından-Köylü Kafe karşısı)

İrtibat: 0 538 970 64 95

Kayseri İşçi Kurultayı

17 Nisan 2011 Pazar 14.00

Yer: İnşaat Mühendisleri Odası Toplantı Salonu

Serçeönü Mh. Bay Fuat Cd. Mühendisler İşhanı

Kat:1

İrtibat: 0 535 496 72 50

Sondan önce

Uzaklardan değil derinliklerinden geliyorlar Mezopotamya'nın ve geç kalmışlığın acısıyla onlar herkesin geçtiği yoldan ilerliyorlar. Öyleyse, yolu yok bu gidişin ya tarih durmuş olacaktır, ya onlarında şahsında bu kaçınılmaz maraton tamamlanacaktır. İsterlerse redetsin egemenler zorunluluk fenomenini felsefenin tarihsel rolü bunların akıntıya karşı kürek çekmektir. Bizde neyi ifade ederse öznesi olma onuru tarihsel ilerlemenin onursuzluğudur payına karşı tarafın. Yok saymak insanlığın uluslar ailesini fiziksel katliamla, kültürel soykırımla tükenmez ütopyalar kırılma da özlemler sıvamak mümkün değil gökyüzünü balçıkla. Ezerek başkasını kurulan özgürlükler zorla birlik yerine devrimleri tetikler. Bütün halkları ile emeğin ekseninde ortak kurtuluş yolu sınıfın bayrağında geçerse alt kimlikler şayet bunun yerine ertelenir umutlar öteki baharlara.

H. Coşkunel

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Kürt halkı inkar ve tasfiye düzenine "itaat" etmiyor!

Omuz omuza mücadeleye!